

พระบรมราโชวาท

ขอขอบใจท่านทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง ที่มีไมตรีจิตพรั่งพร้อมกันมาให้พรวันเกิดด้วยถ้อยคำที่เลือกสรรมาจากใจจริง ซึ่งปรารถนาดีมุ่งหมายให้ข้าพเจ้ามีความสุข ความสวัสดิ์โดยประการต่างๆ

ความสุขความสวัสดิ์ของข้าพเจ้าจะเกิดขึ้นได้ ก็ด้วยบ้านเมืองของเรามีความเจริญมั่นคง เป็นปกติสุข **ความเจริญมั่นคงทั้งนั้น จะสัมฤทธิ์ผลให้เป็นจริงได้ ก็ด้วยทุกคนทุกฝ่ายในชาติ มุ่งที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เต็มกำลัง ด้วยสติรู้ตัว ด้วยปัญญารู้คิด และด้วยความสุจริตจริงใจ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าส่วนอื่น** จึงขอให้ท่านทั้งหลายในที่นี้ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญอยู่ในสถาบันหลักของประเทศ และชาวไทยทุกคน ทุกหมู่เหล่า ทำความเข้าใจในหน้าที่ของตนเองให้กระจ่างแล้วตั้งจิตตั้งใจให้เที่ยงตรง หนักแน่น ที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ส่วนรวมอันไพบูรณ์ เพื่อชาติบ้านเมืองอันเป็นที่อยู่ ที่ทำกินของเรา มีความเจริญมั่นคงยั่งยืนไป

ขออำนาจแห่งคุณพระคุณรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงดุ่มครองให้ท่านปราศจากทุกข์ ปราศจากภัย และอำนวยสุขสิริสวัสดิ์ พิพัฒนามงคล ให้สัมฤทธิ์ผลขึ้นแก่ท่านทั่วหน้ากัน

พระราชดำรัสในการเสด็จออกมหาสมาคม
ในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย วันเสาร์ที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑๘
ฉบับมกราคม ๒๕๕๓

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๒๐,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
และโทร ๐-๒๗๐๒-๙๖๒๔

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน
ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

- ที่ปรึกษา:** พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี
พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล
พระอาจารย์วุฒิชัย ขิธรเมธี
พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญโญ
อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร
อาจารย์ ดร.บรรจบ บรรณรุจิ
อาจารย์สุภีร์ ทูมทอง
อาจารย์ ทวีศักดิ์ คุรุจิตรธรรม

คติธรรมประจำฉบับ

ปณฺณํ นปฺมชฺเชยฺย
บุคคลไม่พึงประมาทปัญญา

สจฺจมนุรุทฺเตยฺย
พึงอนุรักษ์สัจจะ

จาคมนุพฺพุเตยฺย
พึงเพิ่มพูนจาคะ

สนฺติเมว โส ลิกฺขเยยฺย
พึงศึกษาสันติเท่านั้น

พุทธพจน์

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตนเป็นแนวหลังทางธรรม

สารบัญ

คำถาม “ธรรม” (ตอนที่ ๗)	๔
“อโหสิกรรม” ทำอย่างไร	๘
ทำไมสัตว์โลกถึงเป็นไปตามกรรม	๑๒
หลักหัวใจพรหมจรรย์	๑๘
นกเอี้ยงช่วยชีวิต	๑๙
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพฯ	๒๐
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๓๔
คำแนะนำในการลงทะเบียน	๓๕
ประวัติย่อองค์กรบรรยาย	๓๘
กลุ่มแม่บ้าน	๔๑
เข้าใจด้วยตนเอง	๔๕
ชีวิตหลังความตาย	๔๘
ทำงานอย่างไรจึงจะมีความสุข.....	๕๕
หนทางสู่อริยมรรค	๕๘
แสงธรรมสว่างไสว...ที่มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์	๖๑
หมายเหตุ : ไปสมัครฟังธรรมครั้งที่ ๑๕ สอดไว้ กลางเล่มวารสารทุกเล่ม	

คำถาม “ธรรม” ที่น่าสนใจยิ่ง (ตอนที่ ๗)

โดย อ.วิทิตกิตต์ คุรุจิตธรรม

ปฏิสนธิวิญญานเข้าไปในท้องแม่ได้อย่างไร

คำถามที่ ๑๐ : อาจารย์ครับ ครั้งที่แล้วเราคำถามไว้ว่า พ่อแม่เป็นผู้ให้กำเนิดแต่กายเนื้อ นอกจากเชื้อสเปิร์มของพ่อกับไข่ของแม่แล้ว ยังจะต้องมี “ปฏิสนธิวิญญาน” เข้าไปร่วมทำงานกับสเปิร์มของพ่อและไข่ของแม่ แล้วจึงจะเกิดเซลล์ๆ แรกขึ้น จากนั้นจึงมีการแบ่งเซลล์จาก ๑ เป็น ๒, จาก ๒ เป็น ๔, จาก ๔ เป็น ๘ ฯลฯ จนกลายเป็นตัวทารกและการที่เซลล์แบ่งตัวนั้น ก็เป็นไปตามรหัสพลังงานของ “ปฏิสนธิวิญญาน” ทำให้เซลล์แบ่งตัวออกเป็นรูปร่างอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งในศัพท์ธรรมะเรียกว่า “กรรมชรูป” คือกรรมเป็นตัวสร้างรูป แต่ผมอยากทราบ ว่า ตัว “ปฏิสนธิวิญญาน” มันแทรกตัวหรือเจาะทะลุทะลวงเข้าไปในท้องแม่ได้อย่างไร

ผู้ตอบ : ขอให้ผู้อ่านกลับไปอ่านคำถาม-คำตอบ ข้อ ๙ เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับมิติคลื่นพลังงานของจิต-วิญญาน

หากท่านเข้าใจแล้วว่า “จิตวิญญาน” อยู่ในรูปของคลื่นพลังงานตามหลักวิทยาศาสตร์ ตัวคลื่นพลังงาน เช่น คลื่นวิทยุ คลื่นโทรศัพท์ คลื่นเสียง (เช่นโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น) ย่อมสามารถเจาะทะลุทะลวงวัตถุต่างๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น

ท่านสามารถรับ-ส่ง คลื่นเสียงที่พูดทางโทรศัพท์มือถือ แม้ท่านจะอยู่ในรถยนต์ที่มีประตูหน้าต่างที่ปิดสนิท หรืออยู่ในห้องนอนที่ปิดประตู-หน้าต่างต่างหมดแล้วก็ตาม

เรื่องเช่นนี้ก็เหมือนเราสามารถเปิดวิทยุรับฟังได้ แม้อยู่ในที่ที่ปิดหรือที่ปิดสนิท เพียงแต่คลื่นเสียงที่รับอาจไม่ดังชัดเจนนักก็ตาม ทั้งนี้เพราะคลื่นวิทยุสามารถเจาะทะลุทะลวง

แทรกเข้าไป แทรกผ่านวัตถุต่างๆ ได้โดยอาศัยการสั่นสะเทือนของคลื่น (Vibration) ทุกวันนี้ มีศาสตร์แขนงใหม่สอนในมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก คือ “Vibrational Science” (ศาสตร์ว่าด้วยการสั่นสะเทือน) ซึ่งมีหลักพื้นฐานอยู่ว่า **สรรพสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ล้วนเป็นการสั่นสะเทือนทั้งสิ้น** แม้แต่โต๊ะ เก้าอี้ วัตถุต่างๆ ที่เราเห็นตั้งอยู่นิ่งๆ โมเลกุลหรืออะตอมที่อยู่ในวัตถุนั้นๆ ล้วนแล้วแต่สั่นสะเทือนเคลื่อนไหวตลอดเวลา ไม่เคยหยุดนิ่ง แม้แต่วินาทีเดียว เพียงแต่ตาเนื้อของมนุษย์ไม่อาจไปสัมผัสรับรู้กับมันได้เท่านั้น แม้แต่ในวงการแพทย์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ก็จะใช้หลักการสั่นสะเทือนของจิตบ้าง ของคลื่นเสียงบ้าง ของคลื่นแสงบ้าง ฯลฯ มาใช้ในการรักษาโรคร้ายไข้เจ็บได้ระดับหนึ่ง โดยไม่ต้องอาศัยยาแผนปัจจุบันเป็นตัวช่วย ซึ่งเขาเรียกการรักษาแบบนี้ว่า “Vibrational Medicine” แปลว่า การแพทย์ว่าด้วยหลักการสั่นสะเทือนของโมเลกุลและอะตอม ซึ่งวิธีนี้คงจะฮิตมากในอนาคต

“ปฏิสนธิวิญญาน” ก็อยู่ในมิติของคลื่นพลังงานคล้ายกับคลื่นวิทยุ ฉะนั้น จึงสามารถเจาะทะลุทะลวงหรือแทรกซึมเข้าไปในท้องแม่โดยที่ตาเนื้อมนุษย์ไม่อาจมองเห็นได้ ก็เหมือนกับคลื่นวิทยุที่แทรกซึมผ่านเข้ามาในท้องที่ปิดรอบด้านนั้นแหละ รูปแบบของการสั่นสะเทือนนั้นจะกระทบออกไป คล้ายกับเราโยนก้อนหินก้อนหนึ่งลงในสระน้ำ มันจะกระจายออกเป็นวงๆ จากจุดศูนย์กลางไปกระทบถึงขอบสระเป็นรูปแบบ ๓๖๐ องศา คือกระจายได้รอบด้าน วังนั้นถอะ

คลื่นวิทยุก็อยู่ในหลักเกณฑ์นี้ ฉะนั้นจึงไม่แปลกที่ “ปฏิสนธิวิญญาน” จะสามารถแทรกซึมผ่านเข้าไปในท้องแม่โดยที่ตาเนื้อมนุษย์ไม่อาจมองเห็นได้ และตัวพลังงานตัวนี้แหละที่จะไปกระตุ้นให้มีการแบ่งเซลล์จนกลายเป็นทารกขึ้น

ตอนนี้หายสงสัยแล้วหรือยังที่ว่ามิวิญญานของสัตว์มาปฏิสนธิในครรภ์มารดา

ผู้ถาม : หายสงสัยแล้วครับ โอ ! มันเป็นอย่างนั้นเอง

คำถามที่ ๑๑ : อาจารย์ครับ ผมอ่านเจอในหนังสือธรรมะ เดี่ยวเจอคำว่า “สุญญตา” บ้าง เดี่ยวเจอคำว่า “อนัตตา” บ้าง แล้วสองคำนี้มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรแล้วทำไม ถึงได้บอกว่า หากผู้ใดเข้าถึง “สุญญตา” หรือ “อนัตตา” ได้ ผู้นั้นจะบรรลุตธรรม

ผู้ตอบ : คำว่า “สุญญตา” แปลว่า อะไร

ผู้ถาม : แปลว่า “ความว่าง” (Emptiness) ครับ

ผู้ตอบ : เมื่อมันเป็นความว่าง ความไม่มีอะไร แล้วเรียนไปทำไม

ผู้ถาม : นั่นสิครับ รู้แค่ว่าว่างๆ ของไม่มีอะไร แล้วได้อะไร บรรลุธรรมได้อย่างไร อาจารย์ช่วยไขข้อข้องใจนี้ให้ด้วยสิครับ

ผู้ตอบ : นี่แหละที่เขาเรียกว่า เข้าไม่ถึงธรรม ท่านทราบหรือไม่ว่า ทางสายมหายาน เขาถือว่า “สุญญตา” เป็นแก่นแท้ของพุทธศาสนาสายมหายานเลยก็ว่าได้ ในขณะที่ทางสายเถรวาท เขาถือว่า “อนัตตา” เป็นแก่นแท้ของพุทธศาสนาเถรวาทเช่นกัน ถึงกับในบทสวดมนต์ก็มีประโยคที่ว่า “ลัทธิเพ ธรรมา อนัตตา” แปลว่า ธรรมทั้งหลาย (ซึ่งก็คือทุกสรรพสิ่งอย่างในโลก ในสากลจักรวาล ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม) ล้วนไม่มีตัวตน ไม่มีเรา ไม่มีเขา ซ้ำยังจะไปบังคับบัญชาให้มันต้องเป็นอย่างนี้ อย่างนั้น ตามที่ใจเราปรารถนาไม่ได้

ทุกวันนี้ แม้แต่การใช้ถ้อยคำ ก็ยังเถียงกันไป เถียงกันมา โดยยึดเอาความรู้สึกส่วนตัว (“อัตตา” นั่นแหละ) เป็นที่ตั้ง เช่น ทางสายมหายานจะเรียกทางสายเถรวาทว่า “หินยาน” ซึ่งพุทธทางฝ่ายเถรวาทไม่ชอบคำนี้ เพราะ “หินยาน” แปลว่า ยานลำเล็กในการขนส่งสัตว์โลกให้พ้นทุกข์ คือช่วยคนได้น้อย ในขณะที่ “มหายาน” แปลว่า ยานลำใหญ่ สามารถขนส่งสัตว์โลกให้พ้นทุกข์ได้ครั้งละมากๆ

เมื่อเกิดการลบเหลี่ยมเช่นนี้ทางพุทธฝ่ายเถรวาทจึงเรียกฝ่าย “มหายาน” ว่า “อาจารย์วาท” แปลว่า โอวาทของพระอาจารย์ กล่าวคือ จะเป็นโอวาทใดๆ ที่มาจากพระพุทธเจ้าหรือไม่ นั่นไม่รับรอง ซึ่งต่างจากคำว่า “เถรวาท” แปลว่า โอวาทของพระเถระ เป็นโอวาทของพระเถระผู้ใหญ่ที่มีการบวชถูกต้องตามวินัยสืบมาจากพระพุทธเจ้า ฉะนั้นเถรวาทจึงเป็นคำสอนแท้ๆ ของพระพุทธเจ้า ไม่มีสิ่งอื่นที่เป็นความเห็นส่วนตัวของอาจารย์มาเจือปน

นี่แหละ ก็โจมตีกันไป โจมตีกันมา ทั้งๆ ที่เราก็มีพ้องค์เดียวกัน คือ พระพุทธเจ้า และด้วยความเห็นที่แตกต่างกันนี้ จึงก่อให้เกิดคำสอน แนวการปฏิบัติ พิธีกรรม รูปแบบการสวดมนต์ ฯลฯ แตกต่างกันไประหว่างสองสายนี้

ความเป็นจริงแล้ว ทั้งสองสายน่าจะใช้คำว่า “พุทธยาน” จะเหมาะสมกว่า เพราะถือว่าเป็นยานพระพุทธโดยแท้ “พุทธะ” แปลว่า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ฉะนั้น หากเข้าถึงยานลำนี้ได้ ทุกๆ คนที่เข้าถึงย่อมเป็น “พุทธะ” แน่แน่นอน แม้วิถีทางเดินอาจไม่เหมือนกัน ระหว่างสองสายนี้ แต่เป้าหมายทั้งสองสายเหมือนกัน คือ การละโลก โกรธ หลง การเข้าถึงพระนิพพาน การหลุดพ้นจากวัฏฏสงสารหรือการเวียนว่ายตายเกิด เป้าหมายสูงสุดของสิ่งเหล่านี้จะเหมือนกัน เพราะมาจากคำสอนของพระพุทธเจ้าองค์เดียวกัน แต่ผู้ที่เข้าไม่ถึง “ธรรม” มักเอา “เปลือก” หรือ “กะพี้” มาโต้คารมกัน แทนที่จะถกกันถึง “แก่นธรรม” ซึ่งเป็นอันเดียวกัน เพราะ “ลัทธิธรรม” นั้นมีหนึ่งเดียว “ธรรมะ” ก็คือ ธรรมชาติ ธรรมชาติที่แท้จริงนั้นมีหนึ่งเดียว จะแปรเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้อย่างไร

ที่นี้ก็มาถึงว่า “สุญญตา” กับ “อนัตตา” มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ก็ขอตอบว่า มีทั้งที่เหมือนกัน และที่แตกต่างกัน แต่ถ้าผู้ใดเข้าถึงไม่อาจจะเป็น “สุญญตา” หรือ “อนัตตา” ก็ล้วนเข้าถึง “ลัทธิธรรม” ทั้งสิ้น ทำให้ผู้เหล่านั้นหลุดพ้นจากเครื่องพันธนาการในทางโลก (โลกียธรรม) ลุ่สภาวะเหนือโลก (โลกุตตรธรรม) ในที่สุด ผู้ที่สามารถเข้าถึงโลกุตตรธรรมได้ ย่อมหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด ทุกๆ ครั้งที่มีการเกิด ความทุกข์ต่างๆ ย่อมตามมา เช่น ความแก่ ความเจ็บ (โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ) ความตาย ความพลัดพรากจากของอันเป็นที่รัก การอยากได้สิ่งนั้นสิ่งนี้แล้วไม่ได้สมใจอยาก เป็นต้น

หากสามารถหยุดการเกิดได้ ทุกข์ที่โหมจะมีตามมา เมื่อไม่มีการเกิด ก็ไม่มีการดับ ผู้ที่เข้าถึงสภาวะนี้ได้ คือ ไม่มีเกิด ไม่มีดับ แล้วจะไปเอาทุกข์ที่โหมมา ผู้ปฏิบัติธรรมที่แท้จริงจึงไม่กลัว “ความตาย” แต่กลัว “ความเกิด” ต่างหาก

เออละ พุดนะมันง่าย แต่จะให้เข้าใจและปฏิบัติได้มันก็ยากโขอยู่ ก็จะขอเปิดจากบรรยายก่อนว่า แท้ที่จริงนั้น “สุญญตา” คือ สภาวะเช่นใด เมื่อเทียบกับ “อนัตตา” แล้ว จะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และการทำความเข้าใจกับมันแบบไหน ถึงจะถูกต้อง

ก็พอดีเนื้อที่กระดาษหมด ให้อ่านต่อฉบับหน้าก็แล้วกันนะครับ

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม
สวัสดี

“อโหสิกรรม” ทำอย่างไร

สัมภาษณ์ ดร.สนอง วรอุไร โดยคุณฉัฐติขวัญ เหลี่ยมศิริวัฒนา จาก นิตยสารซีเคร็ต

 อาจารย์คะ การขอ “อโหสิกรรม” คืออะไร และทำอย่างไรบ้างคะ

“อโหสิ” แปลว่า ยกโทษให้ ส่วนคำว่า “กรรม” หมายถึง การกระทำ ดังนั้น “การอโหสิกรรม” จึงหมายถึง การขอให้เจ้ากรรมนายเวรยกโทษให้ในกรรมที่เราได้ทำลงไปแล้ว ด้วยการกล่าววาทว่า “กรรมทั้งหมดที่ข้าพเจ้ากระทำต่อท่าน ไม่ว่าจะด้วยทางกาย วาจา หรือใจ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา ทั้งที่ระลึกได้และระลึกไม่ได้ หากจะเป็นโทษภัยต่อกันแล้ว ขอให้เลิกแล้วต่อกัน ขอให้ท่านโปรดยกโทษให้ด้วย” หากเจ้ากรรมนายเวรเขายกโทษให้ ก็ถือว่าขออโหสิกรรมสำเร็จ

 เราจะรู้ได้อย่างไรคะว่าเจ้ากรรมนายเวร เขายกโทษให้เราหรือไม่

หากเจ้ากรรมนายเวรกล่าวว่า “อโหสิ” หรือ “ยกโทษให้” ก็แสดงว่าหมดเวรต่อกัน

 แล้วถ้าเจ้ากรรมนายเวรพูดว่ายกโทษให้แต่ปาก แต่ใจยังไม่ยกโทษให้ละคะ

อย่างนี้ถือว่าเขายังไม่โอหสิให้ เพราะการอโหสิกรรมต้องถึงพร้อมด้วยองค์สาม คือ กาย วาจา และใจ เนื่องจากคนเราทำกรรมได้สามทาง คือ คิด พูด และทำ ดังนั้นโทษจะหมดไปได้อย่างไรสมบูรณ์ เจ้ากรรมนายเวรต้องมีปากกับใจตรงกัน คือยกโทษให้ทั้งกาย วาจา และใจ หลังจากกล่าวคำว่า “อโหสิ” แล้ว ใจจะต้องไม่ผูกโกรธกันอีก การขออโหสิกรรมจึงจะสำเร็จ

 ถ้าเจ้ากรรมนายเวรเขาอโหสิให้เราแล้ว บาปกรรมที่เราทำไว้ต่อเขาจะหมดสิ้นลงไปเลยหรือคะ

ถ้าเจ้ากรรมนายเวรเขายกโทษให้เราแล้ว บาปที่เราทำไว้กับเขาย่อมหมดไป ไม่ต้องชดใช้กันอีก เหมือนกับการที่เราไปกู้เงินขามา แม้จะยังไม่ได้ออกหรือผ่อนใช้ไม่หมด

แต่หากเจ้าหนี้ยกหนี้ให้ หนี้ย่อมหมดลงทันที

 ถ้าเจ้ากรรมนายเวรของเราเป็นสัตว์ในภพภูมิอื่นที่เราองไม่เห็นด้วยตาเนื้อตาหนัง และสื่อสารกันไม่ได้ละคะ เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเขาอโหสิให้หรือไม่

ก็รู้ไม่ได้ละสิ นอกจากเราจะปฏิบัติธรรมจนได้ อภิญญา ๕ สามารถสื่อสารกับสัตว์ต่างภพภูมิได้ แต่ถ้าเจ้ากรรมนายเวรของเราเป็นสัตว์นรก เปรต หรืออสุรกาย ที่ต้องชดใช้กรรมและได้รับความทุกข์ทรมานอยู่ตลอดเวลาละก็ เขาย่อมไม่มีโอกาสมารับคำขออโหสิจากเรา

ถึงจะรู้หรือไม่ การขออโหสิกรรมก็ยังเป็นหน้าที่ของเรา ส่วนเจ้ากรรมนายเวรเขาจะยกโทษให้หรือไม่ นั่น เป็นสิทธิของเขา ไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องเข้าไปรับรู้

 เราควรขออโหสิกรรมบ่อยแค่ไหนคะ

ต้องขออโหสิบ่อยๆ เพราะเวรกรรมที่เราได้สร้างขึ้นต่อผู้อื่นนั้นมีเป็นจำนวนอนันต์ คือมากมายจนนับไม่ถ้วน เพราะเราเวียนว่ายตายเกิดกันมาไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ อีกทั้งในแต่ละชาติเรามากจะทำผิดพลาดและล่วงเกินผู้อื่นกันอยู่บ่อยๆ ดังนั้นทางที่ดี เราจึงควรขออโหสิกรรมทุกครั้งที่มีโอกาส เช่น เราสวดมนต์ก่อนนอนทุกคืน เสร็จแล้วควรขออโหสิกรรมทุกครั้งหลังสวดมนต์ หรือไม่ก็เดือนหนึ่งขออโหสิทีหนึ่ง หรืออย่างน้อยปีละครั้ง แต่ก่อนจะขอให้เจ้ากรรมนายเวรอโหสิให้ เราต้องอุทิศบุญกุศลที่เรามีให้เขา ก่อน ด้วยการกล่าวว่า “ด้วยบุญด้วยกุศลที่ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้น จากการสวดมนต์ ฟังธรรม เจริญสติ ภาวนา (หรือด้วยบุญอะไรก็ได้แต่ที่เราได้กระทำมา) ขอเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายจงเป็นสุขๆ เกิด” แล้วจึงขออโหสิกรรม

นอกจากนั้น ก่อนจะกระทำการที่อาจจะเป็นการล่วงเกินต่อผู้อื่น เช่น ก่อนจะกินเนื้อสัตว์ เราควรจะกล่าวคำขออโหสิกรรมต่อสัตว์ที่เป็นเจ้าของเนื้อก่อน เพื่อไม่ให้เขาผูกเวร ดังที่พระสงฆ์ท่านปฏิบัติกัน หรืออย่างที่อาจารย์แนะนำเจ้าของกิจการผลิตเครื่องหนังคนหนึ่งที่ ก่อนที่เขาจะนำหนังสัตว์มาจากโรงฟอกหนัง ให้ขออโหสิกรรมต่อเจ้าของหนังก่อน เพื่อไม่ให้เขาผูกเวรกับเรา เป็นต้น

 เป็นไปไม่ได้ไหมคะที่เจ้ากรรมนายเวรจะโกรธ ผูกพยาบาทและตามทวงหนี้เรามากกว่าหนี้ที่เราก่อไว้จริงๆ

เป็นไปไม่ได้ และส่วนมากเจ้ากรรมนายเวรมักจะตามทวงหนี้มากกว่าหนี้ที่เราก่อไว้

จริงเสมอ อย่างพระเวทที่ตนนั้นไง ตามจองเวรพระโพธิสัตว์ (พระพุทธเจ้า) ตั้งไม่รู้ก็ภพ
ก็ชาติ เพียงแค่เพราะในอดีตชาติพระโพธิสัตว์ได้ไปซื้อถาดทองคำจากชาวบ้านตัดหน้า
พระเวทตัด ด้วยการให้ราคาที่สูงกว่า เพราะไม่อยากให้ชาวบ้านเสียเปรียบพระเวทตัด

 **ด้วยกรรมเพียงเท่านี้เองหรือคะ ที่ทำให้พระเวทตัดอาฆาตแค้น พระโพธิสัตว์
ถึงขั้นต้องเอาชีวิตกันเลยทีเดียว**

ใช่ เรื่องอย่างนี้ขึ้นอยู่กับโภคะ โทสะ และโมหะของคูเวร ถ้าเจ้ากรรมนายเวรมี
กิเลสดังกล่าวนั้นรุนแรง เวย่อมรุนแรงตามกิเลส ทำให้เราต้องใช้กรรมหนักกว่าที่เราก่อไว้

 แล้วการเป็นฝ่ายผูกใจเจ็บ อาฆาตเคียดแค้นผู้อื่นนั้น มีส่วนเสียอะไรไหมคะ

มีสิ เพราะการผูกใจเจ็บนั้นเป็นบาป ด้วยเหตุนี้ผู้มีธรรม เช่น พระอรหันตคัล
จึงไม่ผูกใจเจ็บใคร ดังที่พระโพธิสัตว์หรือพระพุทธเจ้าไม่ผูกใจเจ็บ ไม่ว่าจะถูกพระเวทตัด
ตามราวที่ตั้งไม่รู้ก็ภพก็ชาติ

 **ถ้าเราขอโหสิกรรมแล้วเจ้ากรรมนายเวรเขาไม่โหสิให้ เราควรทำอย่างไรให้
หมดเวรต่อกันคะ**

มีอยู่หนทางเดียว คือหนีเข้านิพพานไปเลย

 **โห อาจารย์ขา ไม่มีวิธีอื่นที่ง่ายกว่านี้เลยหรือคะ เช่น ช่วยให้เราเบาบางลง หรือ
หมดเร็วขึ้นหน่อยก็พอ ไม่ถึงกับต้องหมดเกลี้ยงขนาดเข้านิพพานก็ได้**

เราต้องดูด้วยว่าเจ้ากรรมนายเวรของเราเป็นใคร เพราะพระพุทธเจ้าท่านทรงสอนว่า
ถ้าเจ้ากรรมนายเวรของเราเป็นคนพาล ก็ไม่ต้องเสียเวลาไปขอโหสิกรรม เพราะขอไปก็
ไร้ประโยชน์ เขาไม่ยกโทษให้หรอก

 แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรคะว่าใครเป็นคนพาลหรือไม่

ต้องใช้ปัญญาพิจารณา คนพาล คือ คนที่ทุศีล ไร้ธรรม สิ่งที่ดีไม่ทำ ทำสิ่งที่ไม่ดี
สิ่งที่ทำให้ชีวิตวิบัติ เช่น ลุ่มหลงในอบายมุขประเภทต่างๆ

หากเจอเจ้ากรรมนายเวรที่เป็นคนพาล เราไม่ต้องเสียเวลาไปพยายามขอโทษ หรือ
ไปต่อสู้อันเขา แต่ให้ใช้เพียงสองอย่าง ได้แก่ ขันติ คือความอดทน กับ พรหมวิหาร ๔

คือ เมตตา (ปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข) กรุณา (ปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์) มุทิตา (ยินดี
ให้ความสุขของผู้อื่น) และอุเบกขา (วางเฉยในเรื่องที่เหนือปากกว่าแรง)

ตัวอย่างที่ดีที่สุดในการรับมือกับคนพาลก็คือ วิธีที่พระพุทธเจ้าทรงใช้รับมือกับ พระ
ฉันทะ ผู้ที่เคยเป็นสารถิของเจ้าชายสิทธัตถะ (พระพุทธเจ้าก่อนออกผนวช) ซึ่งเป็นผู้มี
อิตตาสูง เพราะสำคัญตนว่าเป็นคนสนิทของพระพุทธเจ้า จึงไม่ยอมให้ใครสั่งสอน ใน
ที่สุดวันที่พระพุทธเจ้าจะปรินิพพาน จึงตรัสสั่งสอนพระอานนท์ว่า ให้ส่ง**สัมภพมัทธนะ**
กับพระฉันทะด้วยการไม่คบหาสมาคม ไม่ตักเตือน ไม่สั่งสอน และไม่พูดด้วย ทำให้
พระฉันทะทนอยู่ไม่ได้ ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ยอมให้พระอื่นสั่งสอน จนกระทั่ง
บรรลอรหันต์ได้ในที่สุด

 **คำถามสุดท้ายค่ะอาจารย์ หากเราขอโหสิกรรมก็แล้ว อดทนก็แล้ว เมตตา กรุณา
มุทิตา อุเบกขาก็แล้ว แต่เวรกรรมก็ยังไม่หมดไปสักที เราควรจะทำปฏิบัติต่อหน้าเวรนี้
กรรมทั้งหลายอย่างไรคะ จึงจะถูกต้องตามธรรมที่สุด**

หนึ่ง เมื่อกรรมตามทัน ให้เราดใช้**หนีเวรนี้กรรมให้หมด** เพราะหนีกรรมก็
เหมือนกับหนีอื่นๆ เราเป็นหนีเขาอยู่เท่าไรก็ต้องจ่ายคืนให้เขาเท่านั้น พร้อมกับดอกเบีย
เขาคิดดอกเบียเท่าไรเราก็ต้องจ่ายให้ครบ

สอง เมื่อกรรมตามทัน ให้**ทำบุญใหญ่ คือ ปฏิบัติธรรม** ซึ่งเป็นบุญที่ใหญ่ที่สุด
ส่วนที่ใหญ่รองลงมาก็คือการสร้างมทาน คือ ทานที่ให้แก่คนหมู่มาก เช่น สร้างศาลา
ปฏิบัติธรรม สร้างกุฏิให้สงฆ์ สร้างทางเดินจงกรม สร้างทางเข้าไปวัด ทอดกฐิน ฯลฯ
แล้วอุทิศบุญนั้นให้แก่เจ้ากรรมนายเวร เพื่อให้เขายกโทษให้ หรือผ่อนหนักให้เป็นเบา

สาม สำหรับการที่เจ้ากรรมนายเวรยังตามมาคิดบัญชีไม่ทัน ให้**เราทำดีหนีหนี้** ทุก
ขณะตื่นให้ทำแต่ความดี ใช้ชีวิตอย่างมีศีลมีธรรมตลอดเวลา เพื่อให้หนีเวรนี้กรรมตาม
ไม่ทัน

และ **สี่** คือ **หนีเข้านิพพาน** เพราะว่าหนีเวรนี้กรรมที่เราได้ทำส่งสมมาแต่ละภพ
แต่ละชาตินั้นมีเป็นอนันต์ นับไม่ถ้วน ฉะนั้นวิธีที่ดีที่สุดคือ หนีเข้า
นิพพานไปเลย จะได้ไม่ต้องกลับมาเกิดในวัฏสงสารอีก แล้ว
กรรมต่างๆ ที่เราเคยทำไว้ก็จะกลายเป็นโหสิกรรม ไปโดย
ปริยาย เข้าใจไหมลูก

เข้าใจแล้วค่ะอาจารย์

ทำไมสัตว์โลก ถึงเป็นไปตามกรรม

บทสัมภาษณ์ พระไพศาล วิสาโล
โดย ทรงกลด บางยี่ขัน จากนิตยสารอะเดย์

กรรมคืออะไรครับ

ความหมายจริงๆ ของกรรมคือ การกระทำ การกระทำทุกอย่างย่อมมีผล เราเรียกผลนั้นว่า วิบาก กฎแห่งกรรม คือกฎที่สรุปได้สั้นๆ ว่า ทำดีย่อมได้ดี ทำชั่วย่อมได้ชั่ว มีพุทธพจน์ว่า หวานพีชอย่างไร ย่อมได้ผลอย่างนั้น ถ้าปลูกมะม่วงย่อมได้มะม่วง ปลูกลำไยย่อมได้ลำไย มีคนถามว่า ทำไมทำบุญเยอะแยะถึงสอบตก นั่นเป็นเพราะเหตุกับผลมันไม่สัมพันธ์กัน การสอบได้หรือไม่ได้มันไม่เกี่ยวกับการทำบุญในความหมายของการใส่บาตร ถวายสังฆทาน มันขึ้นกับว่าคุณลงแรงด้วยการขยันเรียนหรือเปล่า บางคนบอกว่า ทำไมชั้นรถไปทำบุญทอดผ้าป่าถึงประสบอุบัติเหตุ ก็ต้องถามว่า ตอนขับรถไปคุณประมาท กินเหล้าหรือเปล่า กฎแห่งกรรมอธิบายแบบนี้แต่คนมักจะมีมุมมองแบบไม่สัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผล

เรามักจะคุ้นกันว่ากฎแห่งกรรม หมายถึง ชาตินี้เป็นอย่างนี้ เพราะชาติที่แล้วทำแบบนี้ เป็นความเชื่อที่ถูกต้องไหมครับ

พระพุทธเจ้าเคยตรัสว่า ลัทธิหรือความเชื่อนอกพระพุทธศาสนาที่อยู่ ๓ อย่าง หนึ่งคือความเชื่อว่าจะสุขทุกข์ของเราทุกวันนี้ เกิดขึ้นโดยการดลบันดาลของพระเจ้า สองคือความเชื่อว่าจะสุขทุกข์ของเราตอนนี้เป็นเพราะกรรมเก่าในอดีตชาติ นี่ก็ไม่ใช้ความเชื่อหรือคำสอนของพระพุทธเจ้า สามคือความเชื่อที่ว่าเราเป็นอยู่วันนี้ไม่มีเหตุ ไม่มีผล เป็นความบังเอิญ ก็ไม่ใช่พุทธศาสนาเช่นกัน

คนมักไม่เข้าใจข้อสอง ไปเข้าใจว่าพุทธศาสนาสอนว่า ที่คุณเป็นอยู่ทุกวันนี้เพราะกรรมเก่าในอดีตชาติ พุทธศาสนาไม่ได้สอนเช่นนั้น พระพุทธเจ้าตรัสว่า กฎแห่งกรรมเป็นแค่หนึ่งกฎเท่านั้นในหลายกฎที่มีผลต่อเรา เช่น พีชนิยามซึ่งว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต อุตุนิยามว่าด้วยภูมิอากาศ ถ้าเราไม่สบาย อาจจะไม่เกี่ยวกับเรื่องกรรม แต่เพราะเราไปอยู่ในถิ่นที่มีโรคระบาด นี่ก็คือพีชนิยาม หรือเห็บออกก็ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวกับกรรม อาจเป็นเพราะอากาศมันร้อน นี่ก็คืออุตุนิยาม ถ้าเห็บออกเพราะความกลัว ก็เป็นจิตนิยาม กฎแห่งกรรมเป็นเพียงหนึ่งในคำอธิบายมากมาย ดังนั้นอะไรที่เกิดกับเราก็อย่าไปเหมามาว่าเป็น

เพราะกรรม แต่เรามักจะมองง่ายๆ หรือเหมามาคลุมว่าทุกอย่างเป็นเรื่องของกรรมหมด แล้วก็ตีความต่อไปว่าเป็นกรรมในชาติที่แล้ว ถ้าเป็นกรรมเมื่อวานหรือเมื่อ ๑๐ ปีก่อนยังพอสาวหาเหตุได้ แต่พอยกให้เป็นเรื่องกรรมในชาติปางก่อน ก็เป็นเรื่องที่ทำอะไรไม่ได้แล้ว

พระพุทธองค์ไม่เคยพูดเรื่องกฎแห่งกรรมเพื่อให้เราไปสนใจกับเรื่องราวในอดีต ตรงกันข้าม ท่านพูดเพื่อไม่ให้เราเป็นทาสของอดีต ไม่ให้นั่งอมืองอเท้าเพราะคิดว่าอดีตทำมาอย่างนั้น ตอนนี้อย่างไรไม่ได้แล้ว นั่นไม่ใช่สาระของกฎแห่งกรรม **กฎแห่งกรรมในพุทธศาสนาเน้นให้เราทำปัจจุบันให้ดีที่สุด** โดยพึ่งความเพียรของตัวเอง เพราะเป็นสิ่งที่เราควบคุมได้ ให้เชื่อว่าการกระทำของเราย่อมส่งผล ถ้าคุณคิดว่าการกระทำของคุณไม่ส่งผล คุณก็ไม่เพียรพยายาม

ถ้าอย่างนั้น ประโยคที่ว่า สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม ยังเป็นจริงอยู่ไหมครับ

กรรมเป็นตัวกำหนดชีวิต จิตใจ และการกระทำของเรามากที่สุด ไม่ใช่สิ่งภายนอก พูดอีกอย่างก็คือ **คนเราจะดีจะชั่วอยู่ที่กรรมหรือการกระทำ จะสุขหรือทุกข์ก็อยู่ที่การกระทำ** ถ้าคุณวางจิตวางใจเป็น คุณเป็นเมตตาดีก็มีความสุขได้ เหมือนอย่างคนญี่ปุ่นหนึ่งเขียนหนังสือเรื่อง “ไม่ครบห้า” เพราะแกไม่มีขา ไม่มีแขน มีแต่ตัวกับหัว อายุ ๔๐ กว่า เขาเขียนตอนหนึ่งว่า ผมเกิดมาพิการ แต่ก็มีความสุขและสนุกทุกวัน เขาบอกว่าพิการเพราะกรรมในอดีตชาติ ไม่เป็นไร จะพิการเพราะกรรมหรือไม่ใช้กรรมก็แล้วแต่ แต่ที่แน่ๆ เมื่อเกิดมาพิการแล้ว เขาสามารถทำใจให้มีความสุขและสนุกทุกวันได้ **การวางใจถือว่าเป็นกรรมอย่างหนึ่ง เรียกว่า มโนกรรม** สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรมมีความหมายอย่างนี้ เป็นกรรมในปัจจุบันด้วย ไม่ใช่กรรมในอดีต เพราะกรรมในอดีตมันมีนัยยะคล้ายๆ พรหมลิขิต ซึ่งห่างไกลพุทธศาสนา

ชาติที่แล้วคุณทำอะไรมา ก็แล้วแต่ สิ่งสำคัญอยู่ที่ปัจจุบันชาติ สิ่งที่คุณมีอยู่ตอนนี้ จะมาจากไหนก็ตาม สิ่งสำคัญอยู่ที่คุณจะทำอย่างไรกับสิ่งที่มีอยู่ เหมือนคุณจิวไฟ ไม่สำคัญว่าคุณได้ไฟอะไรมา สิ่งสำคัญคือคุณจะเล่นไฟในมืออย่างไรต่างหาก คุณจะเอาสิ่งที่คุณมีมาใช้ประโยชน์ได้อย่างไรนั่นคือประเด็นที่สำคัญ เปรียบเหมือนแม่ครัว ๒ คน คนหนึ่งมีเครื่องปรุงทุกอย่างในครัว อีกคนในครัวไม่ค่อยมีอะไรเลย ทำไม่แม่ครัวคนหลังถึงทำอาหารได้อร่อยกว่า มันอยู่ที่ฝีมือ อยู่ที่ความใส่ใจขณะปรุง นี่ก็คือเรื่องของกรรมโดยตรง กฎแห่งกรรมไม่ได้เน้นว่าการที่คุณมีของในครัวน้อยเป็นเพราะชาติที่แล้ว แต่เห็นว่า คุณจะนำของที่มีอยู่ไม่ก็อย่างนั้นมาทำให้อร่อยได้อย่างไร แต่คนยุคนี้กลับสนใจว่าทำอย่างไรฉันถึงจะมีของในครัวครบทุกอย่าง แต่ไม่สนใจที่ฝึกปรือวิชาทำครัว หรือพยายามทำครัวให้ดีที่สุดไม่ว่าจะมีของมากหรือน้อยก็ตาม การที่คุณหมั่นฝึกปรือวิชาทำครัว ใส่ใจทำ

อาหารได้ดี ให้อร่อย แม้จะมีเครื่องปรุงแค่ไม่กี่อย่าง เป็นเรื่องของกรรม

ทำไมเวลาสอนกันเรื่องทำบุญ ละบาป เราถึงเห็นว่า ตายแล้วจะได้ไปสวรรค์ หรือชาติหน้า เกิดมาจะได้สบายละครับ

ส่วนหนึ่งสืบเนื่องมาจากความเชื่อแบบชาวบ้าน ซึ่งโยงไปถึงประวัติศาสตร์ของพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทย คือคัมภีร์ ไตรภูมิพระร่วง ที่พระเจ้าลิไทแต่งสมัยสุโขทัย เป็นคัมภีร์ที่มีอิทธิพลต่อพุทธศาสนาไทยมาตลอดช่วงเวลา ๗๐๐ ปี จิตรกรรมฝาผนังของวัดทุกวัดที่เป็นเรื่องนรกสวรรค์ เป็นอิทธิพลจาก ไตรภูมิพระร่วง ไตรภูมิพระร่วงทำให้ความเชื่อเรื่องนรกสวรรค์แพร่หลาย จนดูเหมือนพุทธศาสนาสอนแต่เรื่องนี้

อีกเหตุผลคือ เราต้องการหา**คำอธิบายสำเร็จรูป**ที่ตอบคำถามได้ในทุกเรื่อง มนุษย์เรามีคำถามที่ต้องการคำตอบอยู่เสมอ ทำให้วิทยาศาสตร์เคลื่อนไหวไม่หยุดยั้ง แต่บางครั้งคำตอบแบบวิทยาศาสตร์ซับซ้อนเกินกว่าชาวบ้านจะเข้าใจได้ ความคิดเรื่องอดีตชาติหรือการเกิดใหม่สามารถอธิบายได้ง่ายกว่าว่า ทำไมเราถึงเกิดมารวยจนไม่เหมือนกัน อายุยาวอายุสั้นไม่เท่ากัน เรื่องกรรมในอดีตชาติอธิบายเรื่องแบบนี้ได้ ทำให้คนยอมรับชะตากรรมหรือสภาพที่เป็นอยู่ได้ แต่ที่สอนกันนั้นผจญยากมาก เป็นสูตรสำเร็จเกินไป

บุญต่างจากบาปอย่างไรครับ

บุญมีหลายความหมาย ความหมายหนึ่งคือการทำดี เช่น ทำดีทางกาย วาจา ใจ ด้วยการรักษาศีล อีกความหมายคือ ความเย็นใจ ความสุข ความสงบใจ เป็นผลมาจากการทำความดี แต่ถ้าพูดให้เคร่งครัด บุญ แปลว่า เครื่องชำระใจ คือชำระใจจากกิเลส จากความยึดมั่นถือมั่น เมื่อชำระใจได้ จิตใจย่อมเป็นสุข ใจที่เป็นบุญคือใจที่เป็นสุข ความสุขเป็นผลจากการทำความดี นี่เป็นสิ่งที่พุทธศาสนาเชื่อว่าเป็นสากล ถ้าคุณทำบุญหรือทำความดี ย่อมได้รับความสุขเหมือนกันในทุกที่ทุกเวลา บาปก็หมายถึงการกระทำที่ไม่ดี ทำให้เกิดทุกข์ เป็นจริงในทุกที่ทุกเวลาเหมือนกัน เช่น คุณไปฆ่าคน คนอื่นก็ทุกข์ คุณก็ทุกข์ ต้องคอยหลบหนี ไม่มีความสุข แต่ถ้าคุณเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ใจคุณก็สบาย คนอื่นก็มีความสุข

สังคมยุคนี้ซับซ้อนขึ้น ความหมายของบุญและบาปเปลี่ยนไปจากเมื่อก่อนไหมครับ

ความหมายที่แท้จริงไม่เปลี่ยน แต่พฤติกรรมของคนอาจจะเปลี่ยน คือมีความซับซ้อนขึ้น อย่างการคดโกง คอร์รัปชัน เป็นอกุศล จัดว่าเป็นบาปเหมือนกัน โรงงานปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำ ก็เป็นบาป เป็นการผิดศีลในความหมายของการเบียดเบียนผู้อื่น ศีลหมายถึงการไม่เบียดเบียน ศีลห้าเป็นแค่เกณฑ์ขั้นต่ำที่จะทำให้สังคมอยู่ได้อย่างเป็นสุข แม้ว่าไม่ผิดศีล ๕ แต่ไปเบียดเบียนผู้อื่น ก็เรียกว่าผิดศีล การต่อยกันหรือรับน้องโหด

ดูเหมือนจะไม่ผิดศีล ๕ เพราะไม่ได้ฆ่า แต่ก็ถือว่าผิดศีลเพราะถือเป็นการเบียดเบียนผู้อื่น

ถ้าจะให้ให้นิยาม บุญ คือ การทำประโยชน์เกื้อกูลทั้งต่อตัวเองและผู้อื่น อันนำไปสู่ความสุขที่เที่ยงแท้และยั่งยืน การดูหนังฟังเพลงก็เป็นความสุข แต่ไม่เที่ยงแท้ และไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น จึงเป็นบุญไม่ได้ บาปก็ตรงกันข้าม เป็นการทำลายประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน ซึ่งขัดขวางการเข้าถึงความสุขที่เที่ยงแท้และยั่งยืน สาเหตุที่ต้องเน้นเรื่องประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน เพราะการเอาเปรียบบางอย่าง เราได้ประโยชน์เข้าตัวก็จริง แต่มันไม่เป็นประโยชน์ต่อคนอื่น หรือมองดีๆ นอกจากไม่เป็นประโยชน์ต่อคนอื่นแล้ว ยังไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง ด้วยเป็นการกอบาปให้กับตัวเอง

บุญที่เราได้มา อยู่ที่ไหนครับ

อยู่ที่ใจของเรา ไม่ได้อยู่ไกลตัวเลย มันเป็นกฎธรรมชาติ เมื่อเราช่วยคนตามอดข้ามถนน มีคนเห็นหรือไม่ก็ตาม คุณก็มีความสุข เหมือนกับเรากินข้าวแล้วอิ่ม ไม่มีใครทำให้เราอิ่ม เราอิ่มเพราะมันเป็นกฎธรรมชาติ ถ้ากินอาหารที่ไม่เป็นโทษมันก็อิ่ม บุญนั้นถ้าทำแล้วเกิดผลทันทีคือที่ใจ แต่ก็ยังมีอานิสงส์บางอย่างที่ให้ผลในเวลาต่อมา เช่น เมื่อเราเอื้อเฟื้อใคร เขาก็ซาบซึ้งน้ำใจของเรา ทำให้เขาทำดีต่อเราหรือช่วยเหลือเราในเวลาต่อมา

การทำบุญเพราะอยากได้บุญเยอะๆ ตายชาติหน้าจะได้สบาย เป็นความคิดที่ถูกต้องไหมครับ

คิดแบบนี้ไม่ผิด เพราะอย่างน้อยก็ยังเป็นการทำความดีอยู่ แต่พระพุทธเจ้าเคยเตือนไว้ว่า **การทำบุญให้ทานที่มีอานิสงส์น้อย คือการให้ทานด้วยใจที่มีเยื่อใย** ด้วยจิตที่หวังสะสมบุญหรือหวังเสวยสุขในภพหน้า เป็นการทำด้วยจิตที่มีกิเลส ได้บุญเหมือนกัน แต่ได้น้อยกว่าการทำบุญโดยไม่หวังผลตอบแทน

ถ้าจะทำบุญควรทำใจเป็นกุศล เช่น **ทำด้วยใจที่ปรารถนาดีต่อผู้รับ** อยากให้เขาได้รับความสุข พ้นจากทุกข์ ถวายเป็นสิ่งขมทานแก่พระก็เพราะอยากอุปถัมภ์ท่านให้มีกำลังในการบำเพ็ญศาสนกิจ หรือต้องการส่งเสริมพุทธศาสนา การทำบุญแบบนี้นอกจากเกิดประโยชน์แก่ผู้รับแล้ว ยังช่วยลดกิเลสหรือลดความเห็นแก่ตัวได้ เพราะไม่ได้คิดถึงประโยชน์เข้าตัวเลย

ทำไมคนยุคนี้ถึงหวังว่าการทำบุญจะช่วยให้ร่ำรวยครับ

มันเป็นผลของยุควัตถุนิยม บริโภคนิยม คนสมัยก่อนเวลาใส่บาตร เขาไม่ได้อธิษฐานว่าขอให้รวย ขอให้มั่งมีศรีสุข อย่างคำอธิษฐานของคนอีสานเขาจะบอกว่า ข้าวคือดอกบัว ยกขึ้นเหนือหัว ถวายแด่พระสงฆ์ จิตใจจางง ตรงต่อพระนิพพาน ขอให้ถึงเมืองแก้ว

ขอให้แคล้วพวงมาร ขอให้ถึงพระศรีอารีย์ ในอนาคตกาลเทอญ สังเกตว่าเรื่องราว เรื่อง ถูกหวนไม่มี มีแต่นิพพาน ขอให้ได้เกิดในยุคพระศรีอารีย์ พันกิลสพันอำนาจของมาร ท่านพุทธทาสบอกว่า สมัยที่ท่านเป็นเด็ก แม่ให้ไปเฝ้านา แม่จะให้คาถากันขโมยว่า นกกิน ก็เป็นบุญ คนกินก็เป็นทาน เวลาทำอะไรเถนา คนสมัยก่อนไม่ได้คิดถึงตัวเอง เขาคิดถึงนก คิดถึงคนอื่น นี่คือนุญโดยตรงเลย เป็นบุญที่ไม่หวังประโยชน์อื่นเข้าตัว ที่หวังว่าทำบุญ แล้วขอให้รวย เป็นค่านิยมที่เพิ่งเกิดขึ้นระยะหลังนี่เอง โดยไม่มีใครตั้งคำถามว่า รวยแล้ว มีความสุขหรือเปล่า

การทำบุญเพราะหวังรวย ถือเป็นความคิดที่ผิดไหมครับ

ไม่ผิดหรอก แต่อาจจะขาดปัญญา เพราะไม่คิดว่ารวยแล้วจะมีความสุข ความสุข ไม่ได้อยู่ที่เงินทอง แต่อยู่ที่ใจ ถ้าฉลาดเราสามารถทำบุญให้ดีกว่านี้ได้ การทำบุญเพราะหวังรวยไม่ได้ช่วยให้เราปล่อยวาง **จุดหมายสูงสุดของการทำบุญคือ การช่วยลดละความยึดติดถือมั่น ช่วยลดละกิเลส จนหมดความเห็นแก่ตัว** การทำบุญในศาสนาพุทธมีอยู่ ๓ ระดับ คือ ทาน ศีล ภาวนา ทำไม่ต้องเริ่มที่ท่านก่อน เพราะการสละสิ่งของของเราให้ผู้อื่นนั้นง่าย กว่าอย่างอื่น เพราะมันเป็นของนอกกาย ศีลเป็นเรื่องของการลดความเห็นแก่ตัว ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เมื่อเราคิดถึงหัวใจจิตหัวใจของผู้อื่น เราก็ไม่อยากจะเบียดเบียนใคร แถมอยากจะช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเขา ส่วนภาวนาเป็นสิ่งที่ทำยากที่สุด คือ การลดความยึดติดถือมั่นในตัวตน ไม่ว่าจะเป็นตัวตนที่ดีหรือไม่ดีก็ต้องสละ **การทำดีในพุทธศาสนาในที่สุดแล้วก็คือ การลดละขจัดเกลากิเลส ลดละความเห็นแก่ตัว ละวางความยึดติดถือมั่นในตัวตน** ถ้าเราทำบุญให้ทานแล้ว เรายังอยากได้ อยากมีเยอะๆ มันก็ไม่ผิดนะ แต่ทำให้เราไม่สามารถละวางความยึดติดถือมั่นในตนได้ กลับทำให้เรายึดติดถือมั่นมากขึ้น

ตราบไต่ที่ยังมีความยึดติดอยู่ เรายังทุกข์ แม้ว่าทำบุญแล้วจะรวยสมปรารถนา แต่ก็ไม่ได้แปลว่ามีความสุข พุทธศาสนาบอกว่า ความร่ำรวย ชื่อเสียง อำนาจ ไม่ได้เป็นหลักประกันแห่งความสุขเลย **คุณจะมีมีความสุขที่แท้จริงก็ต่อเมื่อปล่อยวางความยึดติดถือมั่น ไม่ยึด ไม่อยาก หรือแบกอะไรต่ออะไรไว้ในใจ**

การทำบุญช่วยลบล้างบาปที่เคยทำได้ไหมครับ

ไม่ได้ เปรียบเหมือนการหยดหมึกลงไปในแก้วน้ำ น้ำย้อมดำ เราไม่มีทางที่จะทำให้หยดหมึกนั้นหายไปได้ แต่เราสามารถทำให้มันเจือจางได้ ด้วยการเติมน้ำสะอาดเข้าไป เยอะๆ แล้วถ้าเปลี่ยนจากแก้วเป็นกะละมังแล้วเติมน้ำลงไปอีก มันก็จะยิ่งจาง หมึกยังอยู่ที่นั่นครบถ้วน แต่จางไปแล้ว

เราสามารถมีความสุขโดยไม่ทำบาป แต่ก็ไม่ได้ทำบุญได้ไหมครับ

ยากนะ เพราะแค่จิตที่คิดเห็นแก่ตัว คิดมุ่งร้ายผู้อื่น ก็เป็นบาปแล้ว ในชีวิตคนเรามีโอกาสทำบาปมากกว่าทำบุญ และถ้าไม่ทำบุญด้วยแล้ว ก็อย่าหวังว่าจะมีความสุขที่แท้จริงได้ อาจได้แค่ความสุขทางกาย แต่ไม่มีความสุขทางใจ จนกว่าจะได้ทำความดีหรือทำบุญ การทำดีหรือทำบุญเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงใจและทำให้ชีวิตเจริญก้าวหน้า ถ้าคุณไม่ทำดีเลย ชีวิตคุณก็จะถอยหลัง เพราะอดไม่ได้ที่จะต้องทำบาปโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม เหมือนกับนก ถ้าอยากลอยอยู่บนฟ้าก็ต้องกระพือปีกบิน ถ้าหยุดกระพือปีกเมื่อไหร่ก็ต้องตกลงดิน คนเราถ้าไม่ทำความดีเลย ก็ยากที่จะมีอะไรมาขัดเกลากิเลสความเห็นแก่ตัวให้บรรเทาเบาบางลงได้ และหากกิเลสไม่เบาบาง ก็ต้องเจอความทุกข์ไม่หยุดหย่อน

บุญ บาป มันจะตามเราไปชาติหน้าไหมครับ

พุทธศาสนาเชื่อว่าเมื่อเราตายไป เอาอะไรไปไม่ได้สักอย่าง มีแต่บุญและบาปเท่านั้นที่ตามไปยังภพหน้า รวมทั้งผลบุญและวิบากอันเป็นผลของกรรม การให้ผลของกรรมนั้นมีความหลากหลาย บางอย่างให้ผลทันที บางอย่างให้ผลในปัจจุบันชาติ บางอย่างให้ผลในภพหน้าหรือภพถัดๆ ไป

เราจะแน่ใจได้อย่างไรครับว่า ชาติหน้ามีจริง

การที่เราจำชาติที่แล้วไม่ได้ ไม่ได้แปลว่าชาติที่แล้วไม่มี การมีหรือไม่มี ไม่ได้ขึ้นกับความรับรู้หรือความจำของเรา แต่จะว่าไปแล้วพุทธศาสนาไม่อยากเสียเวลาถกเถียงเรื่องชาติหน้า แต่ขอให้ทำความดีเป็นสำคัญ พระพุทธเจ้าแนะนำให้เราพิจารณาอย่างนี้ว่า ถ้าเราทำความดี หากชาติหน้ามีจริง เราก็จะได้รับความสุขทั้งในชาตินี้และชาติหน้า แต่ถ้าไม่มีชาติหน้า ก็ไม่มีอะไรเสียหาย เพราะอย่างน้อยเราก็ได้รับความสุขในชาตินี้ ความดีที่ทำ ไม่มีวันสูญเปล่า ในทางตรงข้ามถ้าเราไม่เชื่อว่าชาติหน้ามีจริง เราเลยใช้ชีวิตอย่างเสเพล เอาเปรียบคนอื่น ชาตินี้เราก็ต้องอยู่อย่างมีความสุขทุกข์ และถ้าเกิดชาติหน้ามีจริงจะเป็นอย่างไรก็ต้องรับกรรมหรืออาจถึงกับตกนรกเลยก็ได้ สรุปก็คือ ถ้าไม่เชื่อว่าชาติหน้ามีจริงแล้วทำชั่ว ก็จะเสียประโยชน์ทั้งชาตินี้และชาติหน้าด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วคุณควรจะเชื่อว่ามีชาติหน้าไหม ลองไตร่ตรองดูว่าถ้าเชื่อแล้วมีประโยชน์ ก็ควรเชื่อ ถ้ามีก็เชื่อ ไม่มีก็ไม่ต้องเชื่อ แต่ที่สำคัญก็คือต้องหมั่นละชั่ว ทำดี ทำจิตให้บริสุทธิ์

จริงๆ แล้วอาตมาไม่ค่อยสนใจว่าควรเชื่ออะไรดี แต่สนใจว่าเชื่ออย่างไรมากกว่า ถ้าเชื่อผีสามนางไปแล้วไม่กล้าทำลายธรรมชาติ อาตมาว่าดี แต่ถ้าเชื่อวิทยาศาสตร์แล้วใช้ชีวิตแบบเสเพล ไม่กลัวบาป ไม่เชื่อบุญ แล้วเอาเปรียบคนอื่น อาตมาว่าอันตราย ถ้าเป็นแบบนี้เชื่อผีสามนางไม่ดีกว่า นรกสวรรค์ก็เหมือนกัน ไม่ต้องเชื่อก็ได้ถ้ายังทำความดีอยู่ ไม่เชื่อนรกสวรรค์แต่ทำความดี อาตมาว่าดีกว่าเชื่อว่ามีนรกสวรรค์ แต่ไม่สนใจทำความดี

หลัก หัวใจ พรหมจรรย์

หลักที่จะต้องสังวรและปฏิบัติ ๒๓ ประการ

๑. จะต้องอดทนข่มอินทรีย์อย่างยิ่ง
๒. จะต้องไม่ตกเป็นทาสของรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสใดๆ ทั้งสิ้น
๓. จะต้องสำรวมกาย วาจา ใจ ไม่ให้ฟุ้งซ่าน
๔. จะต้องไม่หลงใหลในวัตถุ อันเป็นเหตุต้นหากามคุณ
๕. จะต้องถือสันโดษ ไม่หลงอำนาจ ลาภ ยศ สิ่งสักการะบูชา
๖. จะต้องไม่หลงระเหิงยึดติด อยู่กับการยกย่องสรรเสริญ
๗. จะต้องพิจารณาตน ไม่ประพฤติให้เกิดความเสื่อมเสียเป็นอันขาด
๘. จะต้องพิจารณาโดยแยกคายก่อน แล้วจึงบริโภคปัจจัยสี่
๙. จะต้องพิจารณาเห็นความไม่งามและโทษภัยของร่างกาย
๑๐. จะต้องเห็นโทษภัยของต้นหากามคุณกิเลสเป็นภัยอันใหญ่หลวง
๑๑. จะต้องพิจารณาให้เห็นชีวิตนี้ถูกไฟเผาไหม้อยู่ตลอดเวลา
๑๒. จะต้องพิจารณาให้เห็นความตายอยู่แค่ปลายจมูก
๑๓. จะต้องมองเห็นเกียรติยศชื่อเสียงเหมือนเสียงนหนาม
๑๔. จะต้องมองเห็นเกียรติยศชื่อเสียงคือภัยทำลายความสงบสุข
๑๕. จะต้องมองเห็นลากสักการะเหมือนกองอุจจาระ
๑๖. จะต้องมองเห็นทรัพย์สมบัติใดๆ ในโลกเป็นเพียงภาพลวงตา
๑๗. จะต้องมองเห็นสิ่งมหัศจรรย์ที่สุดของโลกคือความเป็นอนิจจัง
๑๘. จะต้องมองเห็นมรดกอันยิ่งใหญ่ของโลกคือความว่างเปล่า
๑๙. จะต้องสงบนิ่งและเรียบง่ายที่สุด
๒๐. จะต้องทำจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใสอยู่เสมอ
๒๑. จะต้องพิจารณามรณานุสติ (นึกถึงความตาย) เป็นอารมณ์
๒๒. จะต้องมองชีวิตและโลกเป็นของว่าง
๒๓. จะต้องไม่มีเมตตาคารมเลี้ยสละเพื่อประโยชน์สุขแก่กุลเกณฑ์ทั้งหลาย

จากหนังสือประวัติพระครูบาศรีวิชัย สิริวิชัย
นักบุญแห่งลานนาไทย

นกเอี้ยงช่วยชีวิต

จากประสบการณ์ตรง พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภู

มีนกเอี้ยงมาทำรังอยู่บนกันสาตอลูมิเนียม
ตอนแรกๆ ก็ไล่เขาไป แต่ไม่สำเร็จ ตอนหลังจึงเลิกไล่
เพราะเข้าใจถึงความทุกข์ยากของสัตว์ได้บ้างพอควรแล้ว

เข้ามีดกลางเดือนกันยายน ๒๕๕๒ ฝันว่าพี่ชายที่เสียชีวิตไปนานแล้ว มาบอกว่า “ให้
ระวังงูเห่ามันร้องจิกๆ” ก็รู้สึกแปลกใจที่ไม่เคยฝันเห็นมานาน รุ่งขึ้นเมื่อเช้าพเจ้าออกมา
นอกบ้าน นกเอี้ยงตัวหนึ่งก็เข้ามาบินผกโผไปมารอบๆ ตัว และร้องดัง “แก๊กๆ ก้ากๆ”
ภรรยาบอกว่า ระวังงูจะจิกหัว ตอนบ่ายก็แสดงอาการอย่างเดิม นึกว่าลูกเขาตกลงมา
แต่ดูแล้วก็ไม่มี

รุ่งขึ้นอีกวัน นกเอี้ยงก็มาทำแบบเดิมอีก ทั้งที่ปกติเขารวังตัวไม่เข้าใกล้คน จน
ตอนบ่ายเสียงนกเอี้ยงร้อย “แก๊กๆ ก้ากๆ” แแถวโรงรถ ดูไปก็เห็นนกเอี้ยงโผล่ขึ้นลงสู่กับงูเห่า
ตัวดำๆ ยาวราว ๒ ฟุตเศษ งูก็ชูคอแม่แม่เบียดงูไปมา สุดท้ายงูก็เลื้อยหนีออกนอกรั้วไป
ตั้งแต่นั้นมานกเอี้ยงก็ไม่ได้มาวุ่นวายใดๆ อีก

นี่แสดงว่า งูพิษเขามาซุ่มอยู่ ๒ วัน อันตรายมาก นกเอี้ยงรู้ก็พยายามมาบอก แต่
เราไม่เข้าใจจนเขาไล่สรพิษไปได้เอง แปลกที่ว่าทำไมฝันว่าพี่ชายมาบอกให้ระวังงูเห่า และ
นกก็มาเตือน ตามปกติทุกเช้าจะเปิดเพลงสวดมนต์ป้องกันภัยลึบทิศให้กลุ่มเพื่อนๆ ที่มา
ออกกำลังกายในหมู่บ้าน และชุมนุมดื่มน้ำชากาแฟคุยกัน ๑๐ กว่าคนที่โรงรถฟิง และ
เชิญเทวดาฟิงด้วย อีกประการสำคัญก็เพื่อให้สัตว์และสิ่งมีชีวิตบริเวณนั้นฟัง คงเป็น
ประโยชน์ต่อพวกเขา เคยฟิงท่านอาจารย์ตร.สนอง วรอุไร บรรยายว่า กบ ก็ฟิงธรรมได้,
ค้างคาวก็ฟิงพระสวดมนต์ได้ ตกลงมาตายได้ขึ้นสวรรค์ อริยสาวิกาแก้ว ท่านเล่าไว้ว่า
ระลึกชาติได้ว่า เคยเป็นแม่ไก่ เลี้ยงลูกคราวละ ๗ ตัว ทุกข์ยากมาก ได้ยินเสียงสวดมนต์
ฟิงไม่เข้าใจ ได้แต่อธิษฐานขอให้ไปเกิดเป็นมนุษย์ ก็เป็นผลสำเร็จ ขำพเจ้าได้นำ ซีดี เพลง
สวดมนต์ป้องกันภัยลึบทิศ จากชมรมกัลยาณธรรมไปเผยแพร่ต่อไป เพราะเป็นเสียง
สวดมนต์ประกอบดนตรีที่ไพเราะ เข้าใจความหมายง่าย ฟังแล้วเพลิดเพลิน จิตใจสงบดี

อนุโมทนาเจ้าภาพในงานแสดงธรรม-ปฏิบัติธรรม ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๑. เจ้าภาพคำพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน

คุณสุ่คุณ-คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
อุทิศให้คุณสุ่คุณดารัตน์ จอมคำสิงห์
คุณสมศักดิ์ ศรีสุทัศน์กุล
คุณสุนทรี จรรโลงบุตร
คุณสารภี วัชรานุกูล
คุณเมย์รี ตัลยาภิรักษ์ และคณะเพื่อน
คุณจินตนา สิวีสัมบูรณ์
คุณนงกรณ์-คุณอภิชาติ จิวัจฉานุกูล
คุณวรรณนา แซ่ลิ้ม
คุณศิริลักษณ์ สิวีสัมบูรณ์
คุณพรปรีชา ปิยะเวช และครอบครัว
คุณสิริพร - คุณมนตรี - คุณมธุริน -
คุณอติการ สิวีสัมบูรณ์
คุณจินตนา สิวีสัมบูรณ์
คุณกัญญาณล - ด.ต.เวช - คุณกานต์ชนก
ภูระหงษ์
คุณพริษา อธิกสุรพงศ์
คุณสุวรรณี ปัญญาเขมมนตรี
คุณสุชาดา จิรฐานกุล
คุณเดือนเพ็ญ ศรีสุทัศน์
คุณทิพย์รัตน์ สิวีสัมบูรณ์
คุณธีรพล สะอาดธรรมวงศ์
คุณบุรินทร์ เลียงพุกษา
คุณแม่ทัศนีย์ สิวีสัมบูรณ์
คุณตรงใจ ทรรพสุ
คุณบวร ทรรพสุ
คุณวรรณมา กิติมทาคุณ
คุณตรูตา ทรรพสุ กิลลิแกน
คุณบุญรักษา สวัสดิ์สุข
คุณบุญราศรี สวัสดิ์สุข
คุณสมชัย ศรีอรุณลักษณ์
คุณธานินทร์ - คุณจิราพร - ด.ช.พงศ์พล
กิตติพิพัฒน์พงศ์
คุณสมมงคล - คุณอัจฉรา - คุณวริศรา
ศรีอรุณลักษณ์
คุณธัญพร-คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณยุพิน เทียนอุดม
คุณอัจฉริยา แสงงาม
คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
คุณศุภสิริ อริยจุฬายากร

รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็้อรัตนพงษ์
คุณพานิช เองรุ่ง และครอบครัว
คุณกรกมล อิมวิทยา
คุณนภาพร สุดแดง
คุณเสาวลักษณ์ เขียดชู และครอบครัว
คุณชยติ - คุณพรทิพย์ วงษ์กระจ่าง
คุณพ่อว่อง ก้องสกุล และครอบครัว
คุณสมเกียรติ - คุณระริน - ด.ญ.พรณา
ศรีสุภกรกุล
คุณอรอนงค์ เผ่าศรีเจริญ และครอบครัว
บ.อุทัยธานีชูชุกิจ จำกัด จ.อุทัยธานี
คุณศรีลลนา แดงทองดี
คุณพัชร์ศรณ์ มณีโรจน์ฉาย และครอบครัว
คุณอารีย์ ยังตรง
คุณชนัญญา วิบูลย์ศิลป์
คุณศิริธร อิศรากร ณ อยู่ธาดา
คุณณัฐวดี ภัคดีแก้ว และครอบครัว
คุณชวัลรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
คุณนารีรัตน์ วงศ์ใหญ่
คุณเลี้ยง ปิ่นวิเศษ
ร้านภรรษา ปากน้ำ
คุณสุรเดช - ทญ.สุชาดา - คุณชญาตา
วัฒนบุรานนท์
นพ.ทล - คุณโสภิตรา - ด.ช.ธีรุตม์ ศิริชัย
คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
คุณวีระ ภัทรวรางกูร
คุณธเนศ ภัทรวรางกูร
คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
คุณจิราวรรณ วัลลภศิริ
คุณยนต์-พ.ญ.รัตนา ทองไทย
คุณจินตคุณ แซ่เหล่า
คุณมาลี อวรามัครีมีกุล
คุณพรชัย วิทยุวิริยวงศ์ และครอบครัว
คุณสรณา อวรามัครีมีกุลและครอบครัว
คุณอัญชลา พรชอุ่มศรีและครอบครัว
คุณโชติกา เกษมชนบูรณ์
คุณอนัญญา สุทธิกาโมทย์
คุณพนิตา บุญเลิศ
ด.ญ.ชาลิสา คุรุเจริญ และครอบครัว

คุณวิภาวัลย์ เรื่องคำวิชุด
คุณกุลนิษฐ์ สุทธิปราโมชานนท์
พ.ต.ท.รัชพล พรชอุ่มศรี
อ.สาตี สุภาภรณ์
คุณศิริพันธ์ แซ่ห้วย
คุณหยก แซ่ลี
คุณแพญศรี แจ่มสุวรรณ
คุณโชคชัย - ด.ช.ณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
คุณปัทมาสน์ ศิลาวีภาพร
คุณอมรรัตน์ ศิลาวีภาพร
คุณศุภานันท์ สิงห์สวัสดิ์
นพ.วิศิษฐ์-ภญ.ดวงพร ผลสวัสดิ์
คุณอภาภรณ์ ณ มหาไชย
รศ.วรรณพร วณิชชานุกร
แม่ชีประยงค์ วัดปวิวาส
พนักงาน บ.บางใหญ่ อลูมิเนียม
คุณอมร - คุณวิภาพร - ด.ญ.รินลดา ติระศิริชัย
คุณพัฒนา วิทยุติเมธ
คุณพัฒนศักดิ์ วิทยุติเมธ
คุณปฤถณ วิทยุติเมธ
คุณมัทธา หาญทรงคามิน และครอบครัว
คุณศรีสวรรค์ สุนทรานนท์
คุณศุภชัย ผ่านเจริญถาวร
คุณพิสิทธิ์ - คุณทัศนีย์ - คุณดลพร -
คุณณัฐริศ พิพัฒน์โกคากุล
คณะศรัทธากัลยาณธรรมในสหรัฐอเมริกา
คุณแจษฎา - คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ และ
ครอบครัว
คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวสน์ และ
ครอบครัว
คุณสุรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข และ
ครอบครัว
นพ.ทรงคุณ อุดมสิน - น้องสาว และ
คุณนพวรรณ แซ่ใจ
คุณนิตยา สุริยวงศ์ และเพื่อนๆ
ผศ.เกรียงพันธ์ ขจรพวงศ์กิตติ
คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์สังจา
และครอบครัว

๒. เจ้าภาพคำผลิตซีดีธรรมะแจกเป็นธรรมทาน

คุณสุ่คุณ - คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
คุณสมศักดิ์ ศรีสุทัศน์กุล
คุณปรกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ
คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์

คุณภรินทร์ธ อัครวุฒิกุลภัทร
คุณวารณี วานิชจรงค์
คุณพรเทพ อมรวัฒนา
คุณสารภี วัชรานุกูล
คุณจินตนา สิวีสัมบูรณ์
คุณธัญพร-คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณอัจฉริยา แสงงาม
คุณพานิช เองรุ่ง และครอบครัว
คุณนภาดา ทองเขาอ่อน
คุณสายจิตต์ แซ่ลี
คุณรุจิรา สติธภัทร
คุณสิริกร ตันบุญเต็ม
คุณสิรินาถ นาถวงษ์
คุณบุตพรพุด พันธอายุวัฒน์
คุณชวัลรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
คุณเบญจวรรณ ฐิธิศิลป์ และครอบครัว
ร้านภรรษา ปากน้ำ
คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์
จันทร์วัชรังกุล
คุณสุกัญญา อัครพงศ์ไพศาล
คุณวีระ ภัทรวรางกูร
คุณธเนศ ภัทรวรางกูร
คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
คุณกุลนิษฐ์ สุทธิปราโมชานนท์
อ.สาตี สุภาภรณ์
คุณประอรพรรณ
คุณอมรรัตน์ ศิลาวีภาพร
คุณอริศรา จิระชัยพันธ์
พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภู และภรรยา
คุณปิยะมาศ เปาอินทร์ และครอบครัว
คุณยุพดี สกลวัฒน์พงศ์
คุณปณิตา เล็กมณี
คุณศิรินุช ประวีณพร
คุณต้นสยา ประวีณพร
คุณอมร-คุณวิภาพร-ด.ญ.รินลดา ติระศิริชัย
คุณพรพรรณ อภิขิตวิทยา และครอบครัว
คุณมัทธา หาญทรงคามิน และครอบครัว
คุณธฤต วิทยุติเมธ
คุณจินตน์ชชา กุจกิตติคุณ
คุณศิริพงษ์ กมลชยานิช
คุณกอบบุญ สุขประเสริฐ
คุณแจษฎา - คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ และ

ครอบครัว
 พล.ร.ท.กรชัย วรอุไร
 คุณเอสิริย์ อิมสำราญรัชต์
 คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์ล้ำจจา
 และครอบครัว

**๓. เจ้าภาพถวายภัตตาหารพระสงฆ์ และ
 อังคบริยาย**

คุณสุคุณ - คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
 คุณสมศักดิ์ ศิริสุทัศน์กุล
 คุณแม่มณี ศิริคุปต์
 คุณชลเสก เกตอนันต์
 คุณวรรณฤดี ศิริคุปต์
 คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
 คุณสุนทรี จรรโลงบุตร
 คุณสารภี วัชรานุกูล
 คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะ
 คุณนงกรณ์-คุณอภิชาติ จิวฉนวนกุล
 คุณสมมงคล - คุณอัจฉรา - คุณวิศรา
 ศรีอรุณลักษณ์
 คุณธัญพร-คุณชิต ภู่งบอง
 คุณวารุณี ณรงค์วานิชการ
 คุณเพ็ญศรี แจ่มสุวรรณ
 คุณพ่อว่อง ก้องสกุล และครอบครัว
 คุณสมเกียรติ - คุณระวี - ด.ญ.พรณา
 ศรีสุภกรกุล
 คุณอรอนงค์ เผ่าศรีเจริญ และครอบครัว
 บ.อุทัยธานี ชูชุกิ จำกัด จ.อุทัยธานี
 คุณศรีลลนา แดงทองดี
 คุณพัชรธรณ์ มณีโรจน์ฉาย และครอบครัว
 คุณอารีย์ ยังตรง
 คุณเบญจวรรณ ธีรศิลป์ และครอบครัว
 คุณมานี รังสิโรภาส
 คุณมาลี - คุณพิชัย - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์
 จันทร์วัชรกุล
 คุณจินตุง แซ่เหล่า และคุณมาลี อวามร์คมีกุล
 คุณพรชัย วิญญูวิริยวงศ์
 คุณสรญา อวามร์คมีกุล และครอบครัว
 คุณสุกัญญา อัศวพงศ์ไพศาล
 คุณวีระ ภัทรวรางกูร
 คุณธนศ ภัทรวรางกูร
 คุณชัยสิทธิ์ ภัทรวรางกูร
 คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร
 คุณสมบุญ ภัทรวรางกูร

คุณพรพิมล ภัทรวรางกูร
 คุณโชคชัย - ด.ช.ณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
 พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
 คุณพรสมน แสงเดือน
 คุณมณฑา แสงเดือน
 คุณแม่ทวี เรืองรุ่ง
 คุณวนิดา ชัยชโลธร
 คุณอมร - คุณวิภาพร - ด.ญ.รินดา ตีระศิริชัย
 คุณปฤถะ วิศุทธิเมธ
 คุณธฤต วิศุทธิเมธ
 คุณอริศรา จิระชัยพันธุ์
 ลูกหลานอุทิศให้คุณพ่อมานพ - คุณแม่อัปสร
 วรอุไร
 คณะศรัทธากัลยาณธรรมในสหรัฐอเมริกา
 คุณแจษฎา - คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ และ
 ครอบครัว
 คุณสุภารัตน์ วั่งจินดา
 คุณอารีย์ บุญวราพันธ์
 อุทิศให้นายสมศักดิ์ กลินสุวรรณ
 คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์ล้ำจจา
 และครอบครัว

๔. เจ้าภาพถวายสังฆทานแด่องค์พระสงฆ์

คุณสุคุณ - คุณจินดารัตน์ คุณทวีลาภ
 คุณเปกกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ
 คุณจินตนา ลีทวีสมบุญ
 คุณนงกรณ์ - คุณอภิชาติ จิวฉนวนกุล
 คุณสมมงคล - คุณอัจฉรา - คุณวิศรา
 ศรีอรุณลักษณ์
 คุณธัญพร-คุณชิต ภู่งบอง
 คุณจินตนา ลีทวีสมบุญ
 รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็้อรัตน์พงษ์
 คุณกาญจนา ทองช่วง
 คุณบำเพ็ญ - คุณสุวารี ไชยเพชร
 คุณสิรินาถ นาถวงษ์
 คุณพ่อว่อง ก้องสกุล และครอบครัว
 คุณสมเกียรติ - คุณระวี - ด.ญ.พรณา
 ศรีสุภกรกุล
 คุณอรอนงค์ เผ่าศรีเจริญ และครอบครัว
 บ.อุทัยธานี ชูชุกิ จำกัด จ.อุทัยธานี
 คุณสุรเดช - ทญ.สุชาดา - คุณชญาดา
 วัฒนบูรานนท์
 คุณโชคชัย - ด.ช.ณัฐภัทร กิจเกษมทวีสิน
 นพ.พล - คุณโสภิตรา - ด.ช.ธีรุตม์ ศิริชัย

พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
 คุณพ่อพลอย - คุณแม่มาลี ฉัตรสมพร
 และครอบครัว
 คุณจิรัชญา ฉัตรสมพร
 คุณปราณี ฉัตรสมพร
 คุณมณฑา แสงเดือน
 คุณพรสมน แสงเดือน
 คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
 คุณพ่อประเสริฐ ตีระศิริชัย
 คุณมัทธา หาญทรงคามิน และครอบครัว
 อุทิศให้คุณแม่ชานรัตน์ ตีระศิริชัย
 คุณกิตติศักดิ์ - คุณวัฒนา มีประทีป
 คุณธฤต วิศุทธิเมธ
 ด.ญ.สมฤทัย สมหวังพานิชย์
 คุณสมใจ ทองศรี
 คุณจิรายุ ครามะคำ
 คุณแจษฎา - คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ และ
 ครอบครัว
 คุณเฉลิมพันธ์ สัมครพันธุ์
 คุณสุรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุโข และ
 ครอบครัว
 นพ.ทรงคุณ อุดมลิน-น้องสาว
 คุณนพวรรณ แซ่ไฉ่
 คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์ล้ำจจา
 และครอบครัว

๕. เจ้าภาพค่าเดินทาง ดร.สนอง วรอุไร

คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์
 คุณมารินทรธร อัศวภูมิกุลภัทร
 คุณวารุณี วานิชจรงกิจ
 คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
 คุณพรเทพ อมรวัฒนา
 คุณธัญพร - คุณชิต ภู่งบอง
 คุณอัจฉริยา แสงงาม
 คุณชยุติ - คุณพรทิพย์ วงษ์กระจำง
 นพ.วิวัฒน์ นิรมานรัชต์
 คุณบุตรพุด พันธ์อายุวัฒนะ
 คุณธวัลรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
 คุณเบญจวรรณ ธีรศิลป์และครอบครัว
 คุณเลี้ยง ปินวิเศษ
 คุณสุรเดช - ทญ.สุชาดา - คุณชญาดา
 วัฒนบูรานนท์
 พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
 คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี

คุณมินตรา มั่นถึง
 คุณลินจี แซ่ตั้ง
 คุณพ่อพรอน ธนกิจลีลาเจริญ
 คุณอรุณี ธนกิจลีลาเจริญ
 คุณพีรเชษฐ ธนกิจลีลาเจริญ
 คุณอรนุช ธนกิจลีลาเจริญ
 คุณมัทธา หาญทรงคามินและครอบครัว
 คุณแจษฎา - คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ และ
 ครอบครัว
 คุณเอสิริย์ อิมสำราญรัชต์
 คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญและครอบครัว
 คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์ล้ำจจา
 และครอบครัว

**๖. เจ้าภาพค่าเดินทางพระอาจารย์ชาญ
 อธิปัญญา**

คุณพรเทพ อมรวัฒนา
 คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะ
 คุณธัญพร - คุณชิต ภู่งบอง
 คุณกุลคงสร สุรเกียรติ
 คุณอัจฉริยา แสงงาม
 คุณนวรรตน์ สุขเกียรติศรี
 คุณสายจิตต์ แซ่ลี
 คุณนภาดา ทองเขาอ่อน
 คุณสุรเดช - ทญ.สุชาดา - คุณชญาดา
 วัฒนบูรานนท์
 คุณมานี รังสิโรภาส
 คุณวรรณดี ชุนหุฒิยานนท์
 พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
 คุณเพ็ญศรี สงไย
 คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
 คุณทัศนีย์ กังวิวรรธน์
 คุณศุภนิช กังวิวรรธน์
 คุณแจษฎา มาเอม
 คุณจำเรียง เรืองรุ่ง
 คุณพ่อประเสริฐ ตีระศิริชัย
 กลุ่มธรรมาภิรมย์ โดย คุณนันทภัท
 นัทธาทรัพย์มณี
 อุทิศให้คุณแม่ชานรัตน์ ตีระศิริชัย
 คุณเอสิริย์ อิมสำราญรัชต์
 คุณสุภารัตน์ วั่งจินดา
 คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสิทธิ์ ธนพิพัฒน์ล้ำจจา
 และครอบครัว

๗. เจ้าภาพค่าเดินทางหลวงพ่อเอี้ยน (พระครูวินัยธร) วิโนทโก

คุณพระเทพ อมรวัฒนา
คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณอัจฉริยา แสงงาม
คุณจินตนา ลีวิสิมบุญรัตน์
คุณแม่สุณี แสงอรุณ
คุณดำรงศักดิ์ พันธุ์เกษมสุข และครอบครัว
รศ.ดร.ใจทิพย์ เชื้อรัตน์พงษ์
คุณสุรเดช - ทมย.สุชาติ - คุณชญาดา
วัฒนบูรานนท์
คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู
ลูกหลานคุณพ่อเตี้ยซัง - คุณแม่เซียงเง็ก
บางมูลนาก
ลูกหลานคุณพ่อเป่งไ้ - คุณแม่พร้อม บางมูลนาก
นพ.ทรงคุณ อุดมสิน และน้องสาว
คุณนพวรรณ แซ่ใจ้ว
คุณอิสริย์ อิมล้ำราษฎร์
คุณสุภารัตน์ วงจินดา
คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ และครอบครัว
คุณเพิ่มพงค์ - ต.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

๘. เจ้าภาพค่าเดินทางพระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก

คุณสุนทรี จรรโลงบุตร
คุณพระเทพ อมรวัฒนา
คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณอัจฉริยา แสงงาม
คุณนพพร สุดแดง
คุณเสาวลักษณ์ เชิดชู และครอบครัว
คุณอารีย์ ยังตรง
คุณศรีลลนา แดงทองดี
คุณพัชรศรณ มณีโรจน์ฉาย และครอบครัว
คุณบุตรพุทธ พันธุ์อายุวัฒน์
คุณสุรเดช - คุณสุชาติ - คุณชญาดา
วัฒนบูรานนท์
คุณปานจิต วงศ์อ่อนดี
พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
คุณพิพัฒน์ - คุณวิไลวรรณ จตุรภัทรพงศ์
คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี และครอบครัว
คุณจำรัสลักษณ์ ขวัญนวล
คุณลินจี แซ่ตั้ง

คุณผ่องพรรณ ธนกิจลีลาเจริญ
คุณอรณี ธนกิจลีลาเจริญ
คุณไพรัชชัญญ์ ธนกิจลีลาเจริญ
คุณอรนุช ธนกิจลีลาเจริญ
คุณอิสริย์ อิมล้ำราษฎร์
คุณเพิ่มพงค์ - ต.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

**๙. เจ้าภาพสมทบค่ารถสวาคเคลื่อนที่เอกชน
จำนวน ๓ คัน**

คุณสารภี วัชรานุกูล
คุณสมมงคล - คุณอัจฉรา - คุณวิศรา
ศรีอรุณลักษณ์
คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณยุพิน เทียนอุดม
คุณนงกรณ์ - คุณอภิชาติ จิวจจรานุกูล
คุณนพพร สุดแดง
คุณเสาวลักษณ์ เชิดชู และครอบครัว
คุณอรอนงค์ เผ่าศรีเจริญ และครอบครัว
คุณอารีย์ ยังตรง
คุณศรีลลนา แดงทองดี
คุณพัชรศรณ มณีโรจน์ฉาย และครอบครัว
คุณเบญจวรรณ ชีรศิลป์ และครอบครัว
คุณปัญญา - คุณมะลิวรรณ ตั้งเด่นชัย และ
ครอบครัว
คุณประไพศรี วัฒนาศรมศิริ
คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์
จันทร์วัชรังกุล
คุณแม่แดง เปี่ยมทอง
อ.สาตี สุภาภรณ์
คุณเปี่ยมมาสน์ ศิลาวิภาพ
คุณอมรรัตน์ ศิลาวิภาพ
พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
คุณนัฐวุฒิ - คุณวิมล นิสกุลธร และครอบครัว
คุณพิพัฒน์ - คุณวิไลวรรณ จตุรภัทรพงศ์
คุณศรีวรรณ สุขแสนไกรศรี และครอบครัว
คุณจำรัสลักษณ์ ขวัญนวล
คุณสมศรี วิศวจรรยา และครอบครัว
คุณสิทธิเดช - คุณลักษณ์ ชวะเวสร์
คุณปรีดา ศิลากานนท์
คุณอมร - คุณวิภาพร - ต.ญ.รินลดา ตีระศิรัชัย
รศ.วรรณพร วณิชชาบุการ
คุณกนกานันท์ ชวนสนธิ

คุณแจษฎา - คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ และ
ครอบครัว
ครอบครัววงศ์สวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกวาณิช
หจก.อาอาพาณิชย์
คุณสุภารัตน์ วงจินดา
คุณชัยวัฒน์ - คุณเพชร พร้อมพันธ์
คุณเพิ่มพงค์ - ต.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

๑๐. เจ้าภาพสมทบค่าอาหารผู้พิการ

คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โลหาทักษพงษ์
และครอบครัว
คุณธีรพล เป่าจีน
คุณเมิงมา เสถถาภิรมย์ อุทิศให้ คุณสุภารัตน์
จอมคำสิงห์
คุณสมหมาย เติมประสิทธิ์ศักดิ์
คุณมารินทร์ธร อัครวุฒิกุลภัทร
คุณวารุณี วาณิชจรกิจ
คุณเพลินพิศ นวาระสุจิต
คุณสารภี วัชรานุกูล
คุณสุคนธ์ พลรัฐธนาสิทธิ์
คุณวันเพ็ญ ชัยเชื่อนพันธ์ อุทิศให้ คุณอุดม
ชัยเชื่อนพันธ์
คุณเอติภา นิตทิม
คุณประสาร - คุณนราภรณ์ - คุณอลมา ยาวราช
คุณเมษัช - ต.ญ.อดิภา - ต.ญ.ฐิติรัตน์ สีไชสง
คุณสังวาล - คุณวาสนา สีไชสง
คุณนพวรรณ โลชันะเจริญพร
คุณวัยย - คุณเสาวลักษณ์ เพ็ญอภิชาติ
คุณสมชัย ศรีอรุณลักษณ์
คุณสมมงคล - คุณอัจฉรา - คุณวิศรา
ศรีอรุณลักษณ์
คุณอนันท์ - คุณจิราพร - ต.ช.พงศ์พล
คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณยุพิน เทียนอุดม
คุณนวรรตน์ สุขเสถียรศรี
คุณกรภมล อิมวิทยา
คุณนพพร สุดแดง
คุณเสาวลักษณ์ เชิดชู และครอบครัว
คุณพ่ออ่อง ก้องสกุล และครอบครัว
คุณสมเกียรติ - คุณระริน - ต.ญ.พรมภา
ศรีสุภารกุล
บ.อุทัยธานีชูชูกิจ จำกัด จ.อุทัยธานี
คุณธวัลรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว

คุณเบญจวรรณ ชีรศิลป์ และครอบครัว
คุณสุรเดช - ทมย.สุชาติ - คุณชญาดา
วัฒนบูรานนท์
ร้านมารภัทร ปากน้ำ
คุณอมรรัตน์ ศิลาวิภาพ
คุณเปี่ยมมาสน์ ศิลาวิภาพ
พลเอกสมหวัง ยัญญะสิทธิ์
คุณวิศรา จิระชัยพันธุ์
คุณมณฑา แสงเดือน
คุณสุริสา จึงรุ่งเรืองกิจ
คุณเสาวลักษณ์ กาญจนคงคา
คุณพันธ์ทิพย์ สมสงวน
คุณพวงผกา ศรีวัฒน์
คุณปิ่นทาลัย จิตรไคร์ครวญ
คุณนวรรตน์ จิตรไคร์ครวญ
คุณชุตติกาญจน์ ลิมอรุณ
คุณสุรเดช - คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข
โรงเรียนทวดวิชาอาจารย์ปิง (ดาวอังก์)
บจก.น.เจริญกิจการ (๒๕๔๖)
ร้านศรีพิพัฒน์
คุณแม่ทองอยู่ สัมเขี้ยว
คุณสิทธิเดช - คุณลักษณ์ ชวะเวสร์
รศ.วรรณพร วณิชชาบุการ
คุณชาญชัย - คุณเบญจมาศ เกียรติไกรกังวาล
คุณสมศรี วิศวจรรยา และครอบครัว
คุณเด่นชัย พินิจถาวรกุล
คุณเฉลียว เรืองรุ่ง
พระไต้ง วัดปวิวาส
คุณอนุศักดิ์ - คุณน้ำไฟ รุ่งรัตนอุบล
คุณพ่อประเสริฐ ตีระศิรัชัย
คุณเมธีรัตน์ ภาณุภาค
อุทิศให้ คุณเมธานันท์ ตีระศิรัชัย
คุณแจษฎา - คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ และ
ครอบครัว
พญ.แววตา - คุณภาณุ - คุณผาณิตา
หลออารีย์สุวรรณ
คุณคุณทิพย์ บุรณศักดิ์
คุณบุญเลิศ - คุณเปี่ยม สิทธิทรวณิช
ครอบครัวชัยชนะการ
คุณพรชัย - คุณสุภัตรา ศรีประเสริฐ และ
ครอบครัว พร้อมคณะเพื่อน
คุณไ้เจ็ง แซ่เล่า
คุณทัตพงศ์ - คุณนวลจันทร์ สุนทรพิพิธ
คุณธันวา - คุณชนิษฐา ภัทรพรไพศาล

คุณเมณัส - คุณฐิติมา ลิ้มปนิธานนท์
คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

**๑๑. เจ้าภาพค่าน้ำดื่ม น้ำชา กาแฟ น้ำเต้าหู้ และ
ชุดของต่างๆ**

คุณวีรภัทร ลิ้มไพบูลย์
คุณวิชัย โพธิ์นทีไท
คุณพรทิพย์ จงเร่งเพียร
คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และครอบครัว
คุณพ่อฉัตร - คุณแม่บุญเลื่อม กลินสุวรรณ
คุณมยุรี ตัลยารักษ์ และคณะ
คุณสมมงคล - คุณอัจฉรา - คุณวิศรา
ศรีอรุณลักษณ์
คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณกุลคงสร สุรเสถียร
คุณกรกมล อิมวิทยา
คุณอารีย์ ยิ่งตรง
คุณพัชรัชศรณ มีดีโรจน์ฉาย และครอบครัว
คุณศรีลีลนา แดงทองดี
คุณธวัชรรัตน์ สร้อยเพชร และครอบครัว
คุณเยาวพา จันทิมา
คุณเลียง ปินวิเศษ
คุณปัทมาสน์ ศิลาวิภาพร
คุณอมรรรัตน์ ศิลาวิภาพร
คุณวรรณดี ชุดเหตุพัฒน์
พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู
คุณกัญชัญญ์ เทอญชุชีพ
คุณทัศนีย์ กังวิวรรธน์
คุณศุภนิง กังวิวรรธน์
คุณอารีย์ ยิ่งตรง
กลุ่มธรรมาภิรมย์ โดย คุณนันท์นัส
นันทาทรัพย์มณี
คุณวนิดา ชัยชโลธร
คุณพรพรรณภา ไรจน์ฐิติกุล
คุณประโยชน์ กลั่นทอง
คุณกัญญา นพศรี
คุณจิราพรพรรณ ประภาพรสุข
คุณพีรศุภชัย ชัยครองรักษ์
คุณธีระศาสตร์ ทรงสะอาด
คุณชญาชัย เลหาพัฒน์นิญ
คุณเสาวนีย์ เกียรติสิงห์นคร
คุณสุปราดา โชติพงษ์
ครอบครัววงวิริยะศิริพงศ์

คุณอนิวรรณ - คุณวรรณทนา ลีลาภัทร์
บ.ชงโค วิศวกรรม
บ. WD อยุธา
คุณไพรัช คำประมุข
ครอบครัววชิราชนก
คุณวีรวรรณ สุวรรณสิทธิ์
คุณอิสริย์ อิมสำราญรัชต์
คุณวรวรรณ อุดมลิน และครอบครัว
คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

**ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกวิช ปริจาค
น้ำดื่ม ๖๐๐ ซีซี จำนวน ๕๐๔ ขวด**

๑๒. เจ้าภาพค่าอาหารสำหรับทีมงานอาสาสมัคร

คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณอัจฉริยา แสงงาม
คุณมารินทรธ อัครวุฒิกุลภัทร์
คุณเบญจวรรณ ธีรศิลป์ และครอบครัว
คุณปัญญา - คุณมะลิวรรณ ตั้งเด่นชัย และ
ครอบครัว
คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์
จันทร์วิวัฒน์กุล
คุณวรรณวดี ชุดเหตุพัฒน์
คุณเปี่ยมมาศ ปาอินทร์ และครอบครัว
คุณเขาวนีย์ แพร์ภัทร
คุณวิชิต ตั้งสุขนรินทร์
คุณจิรายุ ครามะค่า
คุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธุ์
คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

๑๓. เจ้าภาพค่าเช่าอุปกรณ์กล้องและ โทรศัพท์

คุณสมมงคล - คุณอัจฉรา - คุณวิศรา
ศรีอรุณลักษณ์
คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณกุลคงสร สุรเสถียร
คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
คุณนงกรณ์ - คุณอภิชาติ จิวจนากุล
คุณสุพร - คุณจรุสพร ฤทธารมย์
คุณปัญญา - คุณมะลิวรรณ ตั้งเด่นชัย และ
ครอบครัว
คุณเลียง ปินวิเศษ
คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์
จันทร์วิวัฒน์กุล

คุณประอรพรรณ
คุณมาลินี บุญชูใจ
คุณรานี วรรณ และครอบครัว
คุณคำแก้ว เทพวงศ์
ทพญ.ลัดดา บุญชูใจ
คุณจิราภรณ์ ตรีวิวัฒนา
คุณณัฐภูมิ - คุณวิมล นิสกุลธร และครอบครัว
คุณพ่อประเสริฐ ติระศิริชัย
อุทิศให้คุณแม่ชานรัตน์ ติระศิริชัย
คณะศรัทธากัลยาณธรรมในสหรัฐอเมริกา
คุณอิสริย์ อิมสำราญรัชต์
คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

**๑๔. เจ้าภาพค่าเช่ารถบรรทุกและค่าจ้างแรงงาน
โยธา**

คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
คุณพิชัย - คุณมาลี - คุณฐานิตา - คุณพิสุทธิ์
จันทร์วิวัฒน์กุล
คุณเขาวนีย์ แพร์ภัทร
คุณยุพดี สกกุลวิวัฒนพงศ์
คณะศรัทธากัลยาณธรรมในสหรัฐอเมริกา

๑๕. เจ้าภาพค่าดอกไม้ประดับหอประชุม

คุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โลหารักษ์พงษ์
และครอบครัว
คุณธัญพร - คุณชิต ภูบั้งบอน
คุณประอรพรรณ
คุณณัฐวดี พิพิธนิชกร (บริจาคพวงมาลัย)
คุณศรีสวรรค์ สุทรานนท์ (จัดช่อดอกไม้ติดเสื้อ)
**อนุโมทนากับทีมงานจัดดอกไม้ประดับงาน
แสดงธรรม**
คุณติสพร เอ็มเฟนต์ จากวัดปริวาส
คุณวุฒิชัย ปลูปลัง นศ.จาก รร.อาชีวศึกษา
เสาวภา
คุณเมวดี ลินสุวรรณเมธี นศ.จาก รร.อาชีวศึกษา
เสาวภา
คุณมาลินี มุกดา
คุณประทีป มาเอี่ยม
คุณวรวรรณ เป้าคำศรี
คณะครู และนักเรียนโรงเรียนบางแก้วประชาสรรค์
และขอขอบคุณทุกท่านที่มีได้เอ่ยนาม

๑๖. เจ้าภาพค่าเช่าพัดลมไอน้ำ ๑๐ ตัว

คุณณัฐจักร ทริพจน์ทวีกุล และครอบครัว
คุณวุฒิชัย ทริพจน์เพรกุล และครอบครัว
อ.ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธา
คุณชญาทศ ลีรัตนานนท์
คุณอาภาภค ลีรัตนานนท์
คุณเพิ่มพงศ์ - ด.ช.เอกสหัส ธนพิพัฒน์สัจจา
และครอบครัว

๑๗. เจ้าภาพค่าสถานที่

กราบขอบพระคุณท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ที่อนุเคราะห์หอประชุมทั้งสองให้จัดงาน
โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ เพื่อร่วมเป็นหนึ่งในโครงการ
ฉลอง ๗๕ ปี แห่งการสถาปนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ขอกราบขอบพระคุณ **สำนักเสริมศึกษาและ
บริการสังคมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์** ที่กรุณาช่วย
อำนวยความสะดวกและประสานความร่วมมือ
ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชมรมกัลยาณธรรม และ
กราบขอบพระคุณที่กรุณาเป็นเจ้าภาพค่าแรงนักรการ
ของมหาวิทยาลัยที่ร่วมงานแสดงธรรมครั้งนี้

๑๘. เจ้าภาพค่าเดินผ้าใบ

กราบอนุโมทนาบุญพรไพศาลผ้าใบ โดยคุณ
ปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ ที่ให้ความเมตตาอนุเคราะห์
แก่ชมรมกัลยาณธรรมตลอดมาโดยบริการติดตั้ง
เดินผ้าใบ ๒๓ เต็นท์ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น
กราบอนุโมทนาบุญ **คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง**
อนุเคราะห์เดินผ้าใบ ๓/๓ จำนวน ๑ เต็นท์ และ
ผ้าใบกันแดดอีกหลายผืน
กราบอนุโมทนาบุญ **คุณเชษฐ ตรีภวณิช**
อนุเคราะห์เดินผ้าใบ ๓/๓ เมตร จำนวน ๒ เต็นท์

๑๙. เจ้าภาพค่าบริการรถขยะกม.จำนวน ๒ คัน

- กราบอนุโมทนาบุญ คุณแม่วัชร - คุณแม่
ทองสุก โลหารักษ์พงศ์ และครอบครัว ช่วยเป็น
เจ้าภาพและติดต่อประสานงาน

๒๐. แก้ว ๑,๐๐๐ ตัว

- กราบอนุโมทนาบุญ พระพิพิธพัฒนธร ท่าน
เจ้าอาวาสวัดปริวาสและพระปลัดบุญเรืองบุญฉวีโร
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสที่เมตตาอนุเคราะห์แก้ว ๑,๐๐๐ ตัว
(ประสานงานโดย คุณสมจิตต์ ครอบมงคลกุล)

๒๑. ระบบไฟฟ้าในบริเวณงานโดยรอบ

- ขออนุมัติขออนุญาต **บ.ชงโควิศวกรรม จำกัด** โดย คุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์ บริจาคอุปกรณ์และติดตั้งให้และจัดช่างเทคนิคประจำตลอดงาน

๒๒. พัฒนารวมทั้งหมด ๒๖ ตัว

กราบขอพระคุณท่านเจ้าอาวาสวัดด่านสำโรง และท่านเจ้าอาวาสวัดหนามแดง จ.สมุทรปราการ ให้ความอนุเคราะห์พัฒนาจำนวนรวม ๑๖ ตัว

๒๓. รถบรรทุกอาสาสมัครมาช่วยในการขนส่ง ธรรมชาติต่างๆ ขออนุมัติขออนุญาตจากท่านเจ้าภาพตั้งบริษัทแสงเจริญพัฒนาเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด

โดย คุณสันติ - คุณอิสระ - คุณสุชาติ ศิริวงศ์พัฒนา ให้ความอนุเคราะห์รถบรรทุกหลัก ๑ คัน และรถบรรทุก ๔ ล้อใหญ่ ๑ คันและพนักงาน ๑๐ คน

ทจก.สทรุ่งกิจโลหะ โดย คุณวีระ ภัทรวรางกูร และคุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล อนุเคราะห์รถบรรทุกหลัก ๑ คัน

บ.ชุมทองอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำกัด โดย คุณพ่อไพบุลย์ พิทยธนากุล อนุเคราะห์รถบรรทุก ๑ คัน และส่งพนักงานมาช่วยจัดสถานที่ ๖ คน

บ.อินเตอร์บีโตร์เลียม จำกัด โดยคุณชัชชู ตรรกาวณิช อนุเคราะห์รถกระบะ ๒ คัน และพนักงานมาช่วยจัดสถานที่และขนของ ๑๐ คน

บ.สตาร์ครีฟ โปรดักชั่น จำกัด โดยคุณธีรพล เปาจีน พร้อมทีมงาน ช่วยทำอาหาร และจัดสถานที่ ๑๐ คน

บ.ชงโควิศวกรรม พร้อมทีมงานและรถบริการ คุณชัชวาล สีเสวพร พร้อมรถสองแถว ๑ คัน บ.วี.ที.การ์เมนท์ จำกัด

คุณแม่ฉวีพรรณ ภูทอง อนุเคราะห์รถสองแถว ๒ คัน พร้อมทีมงาน

บมจ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง อนุเคราะห์รถตู้รับส่งพระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ

บ.สทรุ่งพัฒนา ๑๕ จำกัด โดย คุณอังคิระ กฤตยานุกุล และคุณเดชชนา กฤตยาพงศ์กร ให้ความอนุเคราะห์รถบรรทุกหลักใหญ่ ๑ คัน

ขอขอบคุณ คุณมาโนชญ์ จารุชัยมนตรี คุณสรวิวัฒน์ เจนกิจจาไพบูลย์ ด.ต.อาทิตย์ วัฒนพฤดา

กราบขออภัย หากเอ่ยนามไม่ครบถ้วน ขอกราบขอพระคุณทุกท่านในใจของท่าน

๒๔. พยาบาลจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ

กราบขอพระคุณ นายแพทย์บุญสืบ สีนิว ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ ที่กรุณาอนุมัติพยาบาลอาสา เพื่อดูแลตรวจสุขภาพ ในเบื้องต้น และดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉินแก่ทีมงานและผู้เข้าฟังธรรม

รายนามทีมพยาบาลอาสาสมัครดังนี้
 ๑. คุณประไพศรี วัฒนาศรมศิริ (หัวหน้าทีม)
 ๒. คุณประไพ รุ่งรัตนอาบิล
 ๓. คุณศิริพรรณ นักร้อง
 ๔. คุณลดดาวัลย์ สามีกักดี
 ๕. คุณสุนันทา ตันทสุวรรณ
 ๖. คุณวันเพ็ญ เพชรรักษ์
 ๗. คุณพิบูล จันทรเจริญกิจ
 ๘. คุณจันทิมา สุกภักดี
 ๙. คุณอรุณ ไยศิริ

๒๕. โต๊ะขาวจำนวน ๑๖๐ ตัว

ขอขอพระคุณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และกรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ (ที่ละ ๘๐ ตัว)

๒๖. ตู้รับบริจาค ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านเจ้าภาพตั้งนี้

รศ. วรธนพร วณิชชาบุตร ครอบครัวยังคงสวัสดีศักดิ์ - ตรรกาวณิช ครอบครัวยังคงสวัสดีศักดิ์ ครอบครัวยุทธพินัยย์ ครอบครัวยุทธพินัยย์ ครอบครัวยุทธพินัยย์

๒๗. เครื่องนับเงิน accura

- กราบขอพระคุณ ครอบครัวยังคงสวัสดีศักดิ์ - ตรรกาวณิช บริจาคเครื่องใหม่เอี่ยมให้ชมรมฯ ๑ เครื่อง

๒๘. แฝงกันจราจร ๑๐๐ แฝง

- กราบขอพระคุณ พ.ต.อ.ประจักษ์ นาคศรีสุทธานรองผบ.น.๑ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกประสานงานและขนส่งให้

๒๙. งานขามแก้วน้ำพลาสติก และเจลล้างมือ จำนวนมาก

ขอกราบขอพระคุณ **บริษัท อีสเทิร์น โพลีแพค จำกัด** ให้ความอนุเคราะห์เสมอมา

รายละเอียดดังนี้

- น้ำดื่มถ้วย ๒๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๐,๐๐๐ ถ้วย
 - ซามเกี้ยว ๑๑,๗๐๐ บาท จำนวน ๑๐,๐๐๐ ชิ้น
 - จาน ๙ นิ้ว ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๔,๐๐๐ ชิ้น
 - เจลล้างมือ ๔๐,๘๐๐ บาท จำนวน ๔๐๘ ชุด รวม ๘๒,๕๐๐ บาท

๓๐. ข้อนพลาสติกสำหรับรับประทานอาหารทั้งหมด

- อนุโมทนาบุญ คุณสมจิตต์ ครอบมงคลกุล เจ้าภาพ

๓๑. ไข่ไก่สดเบอร์ ๐ จำนวน ๕๐๐ แฝง บริจาค เพื่อจำหน่ายเป็นรายได้ของชมรม รายนามเจ้าภาพไข่ไก่สด

• คุณธีรวัฒน์ - คุณสมรพล วิฑูรปกรณ์ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๕๐ แฝง
 • ฝ่ายขาย Traditional Trade EPP เป็นเงิน ๒,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๐ แฝง
 • คุณประวิทย์ - คุณบัวขาว - คุณอรปริชญ์ เล็กวรกุล เป็นเงิน ๖,๕๐๐ บาท จำนวน ๑๖๒ แฝง
 • คุณเมตตา - คุณมาลี เพิ่มผล เป็นเงิน ๑,๐๐๐ บาท จำนวน 25 แฝง
 • คุณสอาด - คุณจุฑาวรรณ ชำนาญไพร เป็นเงิน ๕๐๐ บาท จำนวน ๑๓ แฝง
 รวมเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท ๕๐๐ แฝง

๓๒. อังสะไหมพรมจำนวน ๑๐๐ ชุด บริจาคเพื่อจำหน่ายเป็นรายได้ชมรมของชมรม

กราบขอพระคุณ คุณสุรีย์ โอบุษฐ์ภาพพร และครอบครัว และคณะเพื่อนกัลยาณมิตร รวมทั้งคุณเกียรติ ตริยานันท์กุล

อนุโมทนาบุญธรรมสุนัสมงคล โดยคุณวิสิฐ และคุณวิศาล ไพรัตน์ไท บริจาคผ้าไตร กลด เครื่องสังฆทานจำนวนมาก เพื่อจำหน่ายเป็นรายได้ชมรมของชมรม โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆขออนุโมทนาสาธุ ขอขอบคุณ คุณมณฑนา จิตต์เกษม จงพิพัฒน์ยิ่ง ประธานกรรมการมูลนิธิอิมบุญบารมีและผู้อำนวยการสถานีวิทยุคลื่นไทรธรรม FM 95.25 MHz และสำนักพิมพ์เสียงเสียงเพียรเพื่อพุทธศาสน์ บริจาคปฏิทินพุทธศักราช ๒๕๕๓ จำนวน ๓,๐๐๐ ชุด

๓๓. ลังกระดาษใส่หนังสือและธรรมทานต่างๆ

ขออนุโมทนาท่านเจ้าภาพผู้ให้ความกรุณา ได้แก่ **คุณพัชรา อิงอรวิจิตร** และบริษัทโดมอนด์คอนเทนท์ จำกัด

๓๔. ถุงผ้าใส่หนังสือแจกเป็นธรรมทาน และเสื้อทีมงานชมรมกัลยาณธรรม

กราบขอพระคุณคุณพ่อวัชระ - คุณแม่ทองสุก โลทาภิรักษ์พงศ์และบริษัท วี.ที.การ์เมนท์ บริจาคผ้าและตัดเย็บให้ฟรีจำนวนมาก (รวมทั้งบริจาคผ้าสำหรับตัดเสื้อทีมงานของชมรม)

กราบขอพระคุณครอบครัว สมุทรรัตนกุล ช่วยตัดเย็บถุงผ้าใส่หนังสือแจก เป็นธรรมทาน

๓๕. ซองใส่สารกัลยาณธรรมส่งถึงบ้าน สมาชิก และลูกขยที่ใช้ในงานนี้ทั้งหมด

- กราบอนุโมทนาบุญบริษัท กัณฑ์ดีพลาสติก โดยคุณปราโมทย์ นาคทัศน์พล ให้ความอนุเคราะห์เสมอมา

๓๖. ถุงใส่หนังสือในร้านธรรมทาน และใส่หนังสือแจกบางส่วน

- ขอขอพระคุณ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) บริจาคถุงร้านนายอินทร์ จำนวน ๓,๐๐๐ ใบ

๓๗. โครงเหล็กเสาธงญี่ปุ่น (ตั้งป้าย) ๑๒ อัน

- บริจาค และติดตั้งโดย บริษัทชงโค วิศวกรรม จำกัด โดยคุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์ และทีมงาน

๓๘. ออกแบบโฆษณาประชาสัมพันธ์ ขออนุโมทนาทีมงานดังนี้

• คุณสุวิทย์ ผ่องโสภာ
 • คุณพรเทพ อมรรวัฒนา
 • คุณนงนุช บุญศรีสุวรรณ
 • คุณแคทลียา พึ่งอุดม
 • คุณชัชชู ตรรกาวณิช
 • คุณชยุต คงสวัสดิ์ศักดิ์

ขออนุโมทนาเจ้าภาพบอร์ดินทรศการและ บัตรเชิญ

• คุณชัชชู ตรรกาวณิช
 • คุณวิชัย ไพรัตน์ไท
 • คุณสุวิทย์ ผ่องโสภา

ขออนุโมทนาบ้านจตุรพักตรพิมาน จ.สมุทรปราการ
บริจาคอุปกรณ์จัดทำบอร์ดพลาสติก (future board)
และป้ายพลาสติกกับฝาของ

๓๙. ซองซีบใส่เอกสารคู่มือตอนลงทะเบียน (user guide)

- กราบอนุโมทนา บริษัท ไทยกรีฟเทค จำกัด
โดยคุณสิริศักดิ์ - คุณยุวดี ล้วนพิชญ์พงศ์ ผลิต
ซองซีบไป ๑๐,๐๐๐ ถุงเป็นธรรมทาน

๔๐. โรงทานกัลยาณธรรม รายนามผู้บริจาคอาหาร ในโรงทาน

๑. คุณสุชาติ เทียงแท้เจริญ บริจาคข้าวมันไก่ ๑๐๐ กล้อง
๒. คุณซัพพิตต์ ชาญสมร และคุณสุวรี เทียงทัศน์ และครอบครัว บริจาคข้าวไข่พะโล้หมูเต้าหู้ ๕๐๐ ขนมหสโตไล้ ขนมหสโตไล้ ๕๐๐ ชุด
๓. คุณณัฐเอก ดุษฎีประเสริฐ (หลิน) และกลุ่มเพื่อนกัลยาณมิตร บริจาคข้าวเหนียวหมูเส้น - หมูทอด ๘๐๐ กล้อง สาธุได้หมู ๓๐๐ กล้อง
๔. คุณสุนันทา สีเลิศพันธ์ บ.ดอกบัวคู่ จำกัด บริจาค กระเพาะปลา ๒๐๐ ซาม ข้าวขาหมู ๒๐๐ จาน
๕. บริษัท เคจี เลิศพันธ์ บริจาค บะหมี่หมูแดง ๒๐๐ จาน
๖. คุณพรพิมล จรุงจิตรอารี บริจาค ข้าวผัด กุนเชียง ๓๐๐ จาน ข้าวพะเนงหมูไข่ต้ม ๓๕๐ จาน ข้าวกะเพราไข่ต้ม ๓๕๐ จาน และเผือกกล้วยชิต ๓๐๐ ถ้วย
๗. คุณพ่อวัชชัย - คุณแม่วันดา ธนาสุวรรณดีดี บริจาคข้าวกระเพาะหมู ๒๕๐ จาน ข้าวกระเพาะไก่ ๒๕๐ จาน
๘. ร้านน้ำพริกแม่เล็กบริจาค ๑,๐๐๐ จาน ดังนี้ บริจาคข้าวน้ำพริก ๔ อย่าง+ไข่ต้ม ๑,๐๐๐ ที่
๙. คณะครุฑพานักงานบริษัทชงโควิศวกรรม บริจาคน้ำเต้าหู้ ๒,๐๐๐ แก้ว
๑๐. คุณวีระภัทร สีเพ็ญลัย บริจาคซูปไก่แอนนา ๑,๐๐๐ แก้ว กาแฟ ๒,๐๐๐ แก้ว
๑๑. คุณพ่อฉัตร - คุณแม่บุญเลื่อม กลิ่นสุวรรณ คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว คุณพรทิพย์ จงเร่งเพียร บริจาคไอวัลติน ๒,๐๐๐ ซอง
๑๒. คุณไก่ บริจาคลอดช่องไทย ๒,๐๐๐ ซาม

๑๓. ครอบครัวสมุทรรัตนกุล บริจาคกล้วยเดี่ยว หลอด ๕๐๐ จาน
 ๑๔. คุณสันติ ศุภครุชิตกุล และคุณแม่ และคุณนันทภัค วัชรินทร์กาญจน์ บริจาค ซาลาเปา ๖,๕๐๐ ลูก
 ๑๕. คุณภัทร และคุณอรุษา ปิยะไชยกุล บริจาค อาหารถวายพระได้แก่ คอหมูย่าง ลาบหมู แกงจืดเต้าหู้หมูสับ และน้ำไก่ไก่เย็น
 ๑๖. คุณณัฐธยาน์ อารัมรัตน์กุล บริจาคซาโป้มูก ซาเย็น ซาดำเย็น
 ๑๗. คุณสุพัตรา ศรีธนาภิรักษ์ บริจาคแซนวิชทูน่า และแซนวิชหมูหยองรวม ๖๐๐ ชิ้น
 ๑๘. คุณสุชาดา อ่อนศรี และเพื่อนๆ บริจาคน้ำเต้าหู้ชงดื่ม ๕ ลิ (ร้านเส้นสดบายคุณมุก)
 ๑๙. คุณนันทน์ภัส นัชชาพรพัฒน์ บริจาค ซาลาเปา ๒๐๐ ลูก
 ๒๐. คุณทวีพร นิมิตรรอด และครอบครัว คุณชัชวรี นรินธิวรรณ และคุณปริญญา วิมาตวิทย์ บริจาค สตรอบบรีสต์ ๕ ถัง CD สมเด็จพระเจ้า ๕๐๐ แผ่น แผ่นภาพพระสมเด็จ ๑๕๐ แผ่น
- กราบขอพระคุณ คุณพ่อวัชระ - คุณแม่ทองสุก โลหาทักษ์พงศ์ และคุณธีรพล เปาจีน และครอบครัว ที่ช่วยบริหารจัดการเป็นเจ้าภาพอาหารในส่วนที่ขาดและดูแลบริการอย่างเปี่ยมด้วยความกรุณาตลอดรายการ

๔๑. กราบอนุโมทนาบุญ คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกา ที่ช่วยสนับสนุนกิจกรรมเผยแพร่ธรรม ของชมรมกัลยาณธรรม ด้วยศรัทธาอย่างต่อเนื่องเสมอมา

รายนามท่านผู้มีอุปการคุณได้แก่		
คุณสุธิตา ติวฒานานท์ (อ๊)	\$ ๒๐	
คุณเดือนกมล ฮัลลัน	\$ ๔๐	
คุณสุภาภรณ์ พัฒน์ดีศักดิ์กุล (ต้อม)	\$ ๕๐	
คุณศศิธร บุนนาค (อ้วน)	\$ ๔๐	
คุณ (ก๊วง) ปริยานุช - วัฒนสุพงษ์ - พรธิยา - วินันท์ดา เตชะสินธุ์	\$ ๑๐๐	
คุณวราวรรณ บุญหนัก	\$ ๒๐	
คุณสมหมาย เสรีจิต	\$ ๑๕	
คุณสุคนธ์ วิลลิส (ตุ๊ก)	\$ ๒๐	
คุณประจิม	\$ ๑๐	
คุณกลุ่มแก้วรักบุญ	\$ ๑๐๐	
คุณเมณีนวัฒน์ ไตรพิพัฒน์ (พี่เล็ก)	\$ ๕๐	
คุณจากรุวรรณ พรหมาคม (ชมพู่)	\$ ๒๐	

คุณBenyapa Becks (ปู)	\$ ๑๕
คุณหนุ่ม + พี่เยต	\$ ๒๐
คุณBee + Mimi	\$ ๒๐
คุณกลุ่ม Las Vegas ๗ คน	\$ ๘๕
คุณฉวีวรรณ เรืองอุทัย (อ้อย) และ ครอบครัว	\$ ๕๐
คุณสุคนธ์ พิสิณี (อิ่ง)	\$ ๔๐
คุณสุนันท์ สุวรรณคาม	\$ ๔๐๐
คุณรุ่งตะวัน (คชรัตน์) แม็กเนส และครอบครัว	\$ ๑๐๐
คุณหนูพันธ์ Jalanugraha (พี่แต้ว)	\$ ๑๕
คุณบุญศิริ กุลวุฒิวิศา (นุ้ย)	\$ ๒๐
คุณศวีวรรณ ไทรงาม	\$ ๒๐
คุณอมรินทร์ - สุจิตรา คชรัตน์ และครอบครัว	\$ ๓๐
คุณอินทรา สิทธิสรเดช	\$ ๑๐๐
คุณศุภชัย - จันทรา ตั้งใจอยู่	\$ ๑๐๐
คุณวิเชียร - บุศราภรณ์ เอี่ยมวานนท์	\$ ๑๐๐
คุณวัชรินทร์ ตั้งใจอยู่	\$ ๑๐๐
คุณDebbie เอี่ยมวานนท์	\$ ๒๐
คุณBrian เอี่ยมวานนท์	\$ ๒๐
คุณจรรยา แซ่ฮ้อย	\$ ๒๐
คุณเรื่องกาน ช่วยเยี่ยม	\$ ๒๐
คุณจันทนา เขมโชคินที	\$ ๒๐
คุณสมศรี ชื่นกมล	\$ ๒๐
คุณจูน นิมนวล	\$ ๒๐
คุณดาวสิริ พึ่งพรพันธุ์ - พิมาลา ขจัดสรรไพโรด	\$ ๑๐
คุณเนงลักษณ์ ยศไตรศรีวิรัตน์	\$ ๑๐๐
คุณพีระ ยศไตรศรีวิรัตน์	\$ ๕๐
คุณสุปราณี รักษ์พงษ์	\$ ๑๐
คุณดวงใจ สีตาคุณ	\$ ๑๐
คุณเนงลักษณ์ หิริโอ	\$ ๒๐
คุณสมพิศ โจ้วทูกิจ	\$ ๑๐
คุณศรีธัญญา ณัฐรังสี	\$ ๕๐
คุณอัญชลี ศิริพัฒ	\$ ๕
คุณวลัย หล้าฟู	\$ ๕
คุณพิมพ์พา จงเจริญ	\$ ๒๕
คุณสมนึก - ล้วน - โชติตา	
ดอกกุหลาบ	\$ ๑๐๐
คุณประจิม พันธารักษ์	\$ ๒๐
คุณhieng-ไ้อ	\$ ๑๐
คุณแก้ง	\$ ๒๐
คุณพี่แหวน	\$ ๒๐

๔๒. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัครธรรมะบริการ ทุกท่าน

- คุณอาจารย์-นศ.จาก ม.สยาม นำทีมโดย อ.เบญจวรรณ อุซุงษ์อมร
- เพื่อนๆ น้องๆ บมจ.บุญซีเมนต์ไทย นำโดย คุณณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- เพื่อน บมจ. บางจากปิโตรเลียม จำกัด
- บจก.ชงโควิศวกรรม นำโดย คุณภาคกรณ์ รุจาชนันท์
- บจก. อินเตอร์ปิโตรเลียม นำโดยคุณเชษฐ ธรรมภาณิช และคุณชยดี คงสวัสดิ์ศักดิ์
- บจก.วีทีการมันท์ นำโดยคุณพ่อวัชระ-คุณแม่ทองสุก โลหาทักษ์พงศ์
- มศว.องค์รักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา นำโดย.อ.สาลี สุภากรณ์
- บจก.สตาร์ครอปไพโรเทคชั่นนำโดยคุณธีรพล เปาจีน
- นักเรียนโรงเรียนบางป่อวิทยาคม
- บจก.ชมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์
- บมจ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- คุณชัชวาล สีเสวพร และญาติๆ
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และญาติๆ
- คุณแม่ฉวีพรรณ กุ๋ทอง และลูกหลานบริวาร
- พ.ต.อ.บุญเสริม ศรีชมภูและญาติ
- นักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกองเทพมหานคร
- เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตร นำโดย คุณภาวริศา ศรีชมภู

กราบขอพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญ ทุก
หยาดเหงื่อ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาของทุกท่าน
ที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมด ที่ได้ร่วมเสียสละมาเป็น
ธรรมะบริการ ทำหน้าที่บุตรของพระพุทธะ ขอน้อม
กราบขอพระคุณ และระลึกในคุณงามความดีของ
ทุกท่านตลอดไป สาธุ สาธุ สาธุ

๔๓. กราบขอพระคุณ ทีมงานประชาสัมพันธ์ นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการส่อง โลกส่องธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM ๙๔๕ khz ทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๕-๐๖.๓๐ น. และทุกวันอาทิตย์เวลา ๒๓.๐๐-๒๔.๐๐ น. (ขอกราบขอพระคุณศิลปิน กฤตบุญ ธรณี ที่ประพันธ์เพลงกัลยาณธรรมและเพลงส่องโลก ส่องธรรมให้เป็นธรรมทาน)

กราบขอพระคุณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย

สถาบันทรัพยากรมนุษย์ฝ่ายไอที (ท่าพระจันทร์) ที่ให้ความกรุณาและให้ความอนุเคราะห์ร่วมมือเรื่องการถ่ายทอดสัญญาณผ่านระบบอินเตอร์เน็ต (ระบบ streaming) ผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และเว็บไซต์ชมรมกัลยาณธรรม

ขอขอบคุณคุณเฉลิมพันธุ์ สัมครพันธุ์ เว็บมาสเตอร์ชมรมกัลยาณธรรม คุณอัครวิศิษฐ์ สุพรรณพงศ์ และคุณยุวพล ปรีชาชัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายไอที สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มช. (ท่าพระจันทร์)

๔๔. กราบขอบพระคุณแนวหลังทางธรรมที่อุทิศพื้นที่ให้เป็นร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม บจก. บางกอกเยนเนอรัล เอกซ์เพรส โดย คุณชัยสิทธิ์ และคุณธนวรรณ เอกสิทธิ์พงษ์ คุณฉวีพรรณ ภูทอง ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยนิมพูลสุข ศรีนครินทร์ สมุทรปราการ ขอกราบขอบพระคุณในความเมตตาของท่านจากใจจริง

๔๕. ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพธรรมทานต่างๆ ที่ออกในงาน ๒๒ พฤศจิกายน มหาฤกษ์

๑. **หนังสือไฮเทค ไชยทุกซ์** ของ ชยสาโร ภิกขุ บริจาคโดยคุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย และคณะ
๒. **หนังสือจดหมายถึงพ่อหนุ่ม** ของหลวงพ่อเอียน วิโนทโก บริจาคโดยคณะศิษย์หลวงพ่อเอียน
๓. **หนังสือ สติปัญญา** ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง
๔. **หนังสือ ดับไม่เหลือ** ของท่านพุทธทาสภิกขุ บริจาคโดยคณะศิษย์ท่านพุทธทาส
๕. **หนังสือ จริตเห็นความเป็นจริง** ของ พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญฺโญ บริจาคโดย บมจ. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชซิ่ง
๖. **หนังสือ ๓๖ พรรษา** พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก บริจาคโดย คุณพรทิพย์ จงเร่งเพียร
๗. **หนังสืออัญมณีแห่งไพโรธมน์** (ประวัติพระอาจารย์ทองรัตน์)
๘. **หนังสือ สันทนาการธรรมเล่ม ๑๕** ของ ดร.สนอง วรอุไร
๙. **หนังสือมรณสติ** ของพระไพศาล วิสาโล บริจาคโดยคุณพ่อนันดร - คุณแม่บุญเลี้ยง กลินสุวรรณ
๑๐. **หนังสือ หลักชีวิต หลักชาวพุทธ** ของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) และพระไพศาล วิสาโล

๑๑. **หนังสือ สัจจะและเมตตาบารมี** ของ ดร.สนอง วรอุไร
 ๑๒. **หนังสือ โชคดีปีเสือ** ของพระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก จากมูลนิธิธมมาโคตมี
 ๑๓. **หนังสือ ใช้ทุกข์ดับทุกข์** ของ พระอาจารย์มานพ อุปสโม บริจาคโดย พญ.ปารมิตา มารศรี และคณะ
 ๑๔. **หนังสือ แต่เธอผู้มาใหม่** ของพระปราโมทย์ ปาโมชฺไชย บริจาคโดยคณะศิษย์หลวงพ่อปราโมทย์
 ๑๕. **MP3 รวมธรรมบรรยาย หลวงพ่อชา - ท่านพุทธทาส** บริจาคโดย คุณพรทิพย์ จรุงจิตอารี
 ๑๖. **MP3 วิปัสสนากรรมฐาน** ของ พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญฺโญ บริจาคโดย คุณเมตตา อุทกะพันธุ์
 ๑๗. **MP3 ๓๖ พรรษา** พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก
 ๑๘. **MP3 รวมพระธรรมเทศนาหลวงพ่อเอียน วิโนทโก** บริจาคโดย อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม
 ๑๙. **MP3 รวมธรรมบรรยาย** ดร.สนอง วรอุไร
 ๒๐. **MP3 แต่งคำบรรยาย** พระโพธิญาณเถร บริจาคโดย คุณพรทิพย์ จงเร่งเพียร
 ๒๑. **VCD รวมบรรยายการศึกษาแสดงธรรม** ของชมรมกัลยาณธรรมครั้งที่ ๑๕
 ๒๒. **MP3 แนวทางปฏิบัติตามหลักพุทธวจน** ของ พระอาจารย์คึกฤทธิ์ โสตฺถิผล บริจาคโดย กลุ่มธรรมะสีขาว
 ๒๓. **MP3 ธรรมบรรยายของ พระอาจารย์มานพ อุปสโม** บริจาคโดยพญ.ปารมิตา มารศรี
 ๒๔. **MP3 นิสสัย** ชุดต่างๆ (๑-๘) ชุดใดชุดหนึ่งของอ.สุภีร์ ทุมทอง
 ๒๕. **MP3 ทางนฤพาน** และกรรมพยากรณ์ของดังตฤณ บริจาคโดย คุณเศรษฐสิริ ตันทอง และคณะ
 ๒๖. **นิตยสารซีเคร็ต** ของ บมจ.อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชซิ่ง
 ๒๗. **คณะศิษย์พระมหาทรงศักดิ์ วิโนทโก** (หลวงพ่อเอียน) บริจาคหนังสือ**พระอรหันต์กินข้าว** จำนวน ๔,๐๐๐ เล่ม
- ชมรมกัลยาณธรรมขอนอบน้อมกราบขอบพระคุณทุกๆ แรงกาย แรงใจ แรงศรัทธาที่มีต่อภารกิจกรรมเผยแพร่วิปัสสนาอย่างต่อเนื่องของพวกเขาทุกคน

ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ถักทอสานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลาย ชมรมกัลยาณธรรมจึงยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันนำประโยชน์และสันติสุขมาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องเสมอมา

ขอนอบน้อมเทบบาทพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า
ขอนอบน้อมบูชาพระธรรมอันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย
ขอนอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
ขอนอบน้อมเกล้าน้อมกรมหม่อม ถวายมหาฤกษ์มหาทานนี้ แต่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ ของทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยิ่งยืนนาน

ขออุทิศบุญกุศลจากมหาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบาอาจารย์และวิญญูณาแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทางสัมมาเวสีทั้งหลาย ที่อยู่บริเวณสถานที่แห่งนี้และลูกภพภูมิ
ขออุทิศบุญกุศลแต่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานครั้งนี้

บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมหาทาน มหาฤกษ์อันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งเป็นทานที่มีอานิสงส์สูงสุดคือการให้ทั้งปวง
ขอให้ทุกท่านตั้งเจตนาทั้งสามให้เป็นมหาฤกษ์จิตตลอดไป

๑. ปุพเพเจตนา (เจตนาก่อนจะให้)
 ๒. ปุณฺณเจตนา (เจตนาขณะให้)
 ๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)
- สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้ทานอันบริสุทธิ์ของท่านมีผลมาก มีผลใหญ่ล้น
- ขอกราบอนุโมทนาบุญแต่ทุกท่าน และขอแบ่งปันบุญอันดีนี้ให้แก่กันและกัน แบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์ทุกภพ ทุกภูมิ
- ขอได้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับผลบุญจงทั่วกันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ ของการให้ทาน
บุคคลให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง
ให้ผ้า ชื่อว่าให้วรรณะ
ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข
ให้ประทับโคมไฟ ชื่อว่าให้แสงสว่าง
ส่วนผู้ที่ให้ ธรรมะชื่อว่าให้มฤตธรรม
ขอกราบขอขมา หากขาดตกข้อใดและคณะใดไปโดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหฤคานำใจทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

**ด้วยความเคารพและศรัทธา
คณะทำงานชมรมกัลยาณธรรม**

**เมฆกัลยาณธรรม ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
อาหารบริจาคสมทบ ถวายพระสงฆ์-แม่ชี**

- คอหมูย่าง
- ลูกหมูย่าง
- แกงจืดเต้าหู้หมูสับ
- น้ำโกโก้เย็น

อาหารเข้าผู้ฟังธรรม

๑. ข้าวไข่เจียว ๑,๕๐๐ ชุด
๒. ข้าวแกงพิ้งใส่ลูกชิ้น ๑,๕๐๐ ชุด
๓. ต้มจับฉ่ายทะเลปลีเจ ๑,๕๐๐ ชุด
๔. ข้าวต้มเครื่อง ๑,๕๐๐ ชุด
๕. ซาลาเปา ๗,๐๐๐ ลูก
- ๕.๑ ซาลาเปาหมูแดง ๒,๐๐๐ ลูก
- ๕.๒ ซาลาเปาหมูสับ ๒,๐๐๐ ลูก
- ๕.๓ ซาลาเปาไส้ครีม ๑,๕๐๐ ลูก
- ๕.๔ ซาลาเปาไส้ถั่ว ๑,๕๐๐ ลูก
๖. แชนวิซซุน่า / แชนวิซหมูหยอง ๓๐๐ ซิน

เครื่องดื่มเข้าผู้ฟังธรรม

๑. ซุปซอง ๑,๐๐๐ ซอง
๒. กาแฟ ๓,๐๐๐ ถ้วย
๓. โอวัลติน ๒,๐๐๐ ถ้วย
๔. น้ำเต้าหู้ ๑,๐๐๐ ถ้วย
๕. น้ำเต้าหู้ธัญพืช ถั่ว ๕ ลิ ๕๐๐ ถ้วย

อาหารกลางวันผู้ฟังธรรม

๑. ข้าวน้ำพริก ๔ อย่าง+ไข่ต้ม ๑,๐๐๐ ชุด
๒. ข้าวผัดกุนเชียง ๓๐๐ ชุด
๓. ข้าวพะเนางหมู+ไข่ต้ม ๓๕๐ ชุด
๔. ข้าวกระเพราไก่+ไข่ต้ม ๓๕๐ ชุด
๕. ข้าวกระเพราหมู+ไก่ ๕๐๐ ชุด
๖. ข้าวเหนียวหมูเส้น+หมูทอด ๘๐๐ ชุด
๗. ก๋วยเตี๋ยวหลอด ๕๐๐ ชุด
๘. กระทบปลา ๒๐๐ ชุด
๙. ข้าวขาหมู ๒๐๐ ชุด
๑๐. บะหมี่หมูแดง ๒๐๐ ชุด
๑๑. ข้าวไข่พะโล้ ๕๐๐ ชุด
๑๒. ข้าวกะเพราไก่+ไข่ดาว ๒,๐๐๐ ชุด

ขนมม็อกกลางวัน

๑. ลอดช่องไทย ๒,๐๐๐ ถ้วย
๒. เฉาก้วยลูกชิด ๓๐๐ ถ้วย
๓. สาตุ้ไส้หมู ๓๐๐ กุล่อง
๔. ขนมสอดไส้+ขนมตาล ๕๐๐ ซิน
๕. ซาลาเปา ๕๐๐ ลูก

เครื่องดื่มม็อกกลางวัน

- ชาไข่มุก
- ชาดำเย็น
- ชาเย็น
- น้ำชา-กาแฟ

อาหารที่มาน

- ข้าวมันไก่ ๑๐๐
- ข้าวหมูแดง ๑๐๐
- ข้าวพะเนางหมู ๑๐๐
- ข้าวไข่เจียว ๑๐๐
- ข้าวต้ม ๑๐๐

- อนุโมทนา สาธุ -

กำหนดการจัดงานแสดงธรรม - ปฏิบัติธรรม เป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๖ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ
วันอาทิตย์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๐๐ น.

- ๐๗.๐๐ น. ลงทะเบียนและรับประทานอาหารเช้า (เริ่มให้บริการก่อน ๐๖.๐๐ น.)
- ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดงานโดย **ดร.สาริต พุทธชัยยงค์** อธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- ๐๘.๔๕ น. **หลวงพ่อคำเขียน สุวณฺโณ** วัดป่าสุคะโต อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ แสดงธรรมเรื่อง **“ทางสายตรง”**
- ๑๐.๑๕ น. เจริญสติ ๕ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๐.๓๐ น. หลวงพ่อธี วิจิตตธมฺโม สำนักวิปัสสนาภาวนาอนัตตาราม (ถ้ำวัว) ต.เมืองนะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ แสดงธรรมเรื่อง **“ไตรลักษณ์ ยอดแห่งปัญญา”**
- ๑๑.๑๕ น. เจริญสติ ๕ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๒.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๓๐ น. **อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร** บรรยายธรรม เรื่อง **“ประเมินตนเอง”**
- ๑๔.๓๐ น. เจริญสติ ๕ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๔.๔๐ น. **พระอาจารย์พุทธศาสตร์ พุทธาจาโร** วัดแพร่ธรรมาราม อ.เด่นชัย จ.แพร่ แสดงธรรมเรื่อง **“ต้นทางนิพพาน”**
- ๑๖.๐๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรมกล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๑๐ น. พิธีถวายสังฆทาน พระอาจารย์ให้พร และปิดงาน

กาเลนะ ธัมมัสสะวะเน็ง เอตัง มังคะละมุตตะมัง. การฟังธรรมตามกาล เป็นมงคลอันสูงสุด

www.kanlayanatam.com

- สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒-๗๐๒๗๓๕๓, ๐๒-๗๐๒๗๖๒๔
- ร่วมบริจาคทรัพย์สิ่งของเหลือใช้ เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุในบริเวณงาน

คำแนะนำในการลงทะเบียน เพื่อเข้าฟังบรรยายธรรมล่วงหน้า ทางไปรษณีย์

๑. เพื่อความสะดวกของท่าน กรุณาแจ้งขอลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ภายในกำหนด (ถึงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓)
๒. การลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์ ไม่ใช่เป็นการจองที่นั่งล่วงหน้า แต่เป็นการประเมินยอดผู้ที่จะมาฟังธรรม ให้ใกล้เคียงความเป็นจริงในวันงาน และเพื่อลดขั้นตอน การลงทะเบียนที่หน้างานให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ผู้ที่ขอลงทะเบียนล่วงหน้าทุกท่าน ควรแน่ใจว่าท่านสามารถเดินทางมาในวันงานได้จริงๆ
๓. ในการแจ้งลงทะเบียนทางไปรษณีย์ ทุกท่านต้องกรอกข้อมูลในแบบฟอร์มให้ครบถ้วนชัดเจน เพื่อสิทธิ์ของท่าน และต้องส่งแบบฟอร์มในการสมัครหน้านั้นๆ มาทั้งหน้า (เช่น แบบฟอร์มสำหรับผู้เป็นสมาชิก หรือ แบบฟอร์มสำหรับผู้ไม่ได้เป็นสมาชิก แล้วแต่กรณี) แบบฟอร์มที่ส่งมา ๑ แผ่น ต่อผู้ลงทะเบียน ๑ ท่าน เท่านั้น อย่าตัดหรือดัดแปลงแบบฟอร์ม **พร้อมทั้งต้องแนบของแปล่าติดแสดงมีเจ้าหน้าที่ของถึงตัวท่านเองมาด้วย (กรุณาอย่าฝากของแปล่าที่แนบมา)** เพื่อที่ทางชมรมฯ จะได้จัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้า กลับไปให้ท่าน
๔. **ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สมัครใหม่หรือผู้ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิก ทุกท่านควรสมัคร กรอกแบบฟอร์ม และส่งเอกสารด้วยตัวเอง ไม่ควรสมัครแทนกัน** เนื่องจากที่ผ่านมา มักมีการส่งใบสมัครแทนผู้อื่น และส่วนใหญ่ข้อมูลจะไม่ชัดเจน และไม่ครบ จึงไม่ได้รับบัตรตอบรับเป็นส่วนใหญ่
๕. **ผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมทุกท่าน **ต้องแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน (ของผู้สมัคร) ที่ชัดเจน**** มากับแบบฟอร์มใบคำขอลงทะเบียนล่วงหน้าด้วย ส่วนผู้สมัครลงทะเบียนล่วงหน้าที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชน (๑๓ หลัก) พร้อมแนบสำเนาหลักฐานอื่นๆ แทน อนึ่ง หากท่านสมาชิก ได้แนะนำผู้สมัครใหม่ให้สมัครเข้าลงทะเบียนทางไปรษณีย์ในครั้งนี้ ขอความกรุณาแจ้งข้อมูลทั้งหมด ตามคำแนะนำในหน้านี้ให้ผู้สมัครใหม่ได้ทราบด้วย

๖. ท่านที่ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแล้ว ที่บัตรจะระบุเพียงชื่อ และรหัสสมาชิกของท่าน ยังไม่ได้มีการระบุเลขที่หนึ่ง เนื่องจาก มีผู้ได้รับบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าจำนวนหนึ่ง ไม่ได้เดินทางมาในวันงานตามที่แจ้งไว้ จึงไม่สามารถระบุเลขที่หนึ่งล่วงหน้าได้ ท่านที่มีบัตรลงทะเบียนแล้ว ในวันงานต้องนำบัตรที่ได้รับแนบพร้อมบัตรประชาชนของท่าน** แสดงต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อติดสติ๊กเกอร์เลขที่หนึ่ง

๗. ชมรมขอความร่วมมือให้ท่านสมาชิกที่ประสงค์จะเข้าฟังธรรม โปรดดำเนินการขั้นตอนต่างๆ ด้วยตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นการสมัครขอบัตรลงทะเบียนทางไปรษณีย์ หรือการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่งในวันงาน ยกเว้นกรณีที่สภาพร่างกายของท่านไม่เอื้ออำนวยเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกของท่าน ความรวดเร็ว และประสิทธิภาพในการบริการจากเจ้าหน้าที่ของชมรม และเป็นการเคารพสิทธิ์ของผู้อื่นด้วย โปรดกรุณางดเว้นการติดสติ๊กเกอร์เพื่อจองหมายเลขที่หนึ่งแทนกัน ซึ่งเป็นการทำลายสิทธิ์ของผู้อื่น

๘. การจัดลำดับที่หนึ่งในวันงาน จะทำการติดสติ๊กเกอร์หมายเลขที่หนึ่ง ให้กับผู้ที่สมัครลงทะเบียนล่วงหน้า และมาแสดงตัวที่จุดลงทะเบียนตามลำดับไป (ใครมาก่อน - ได้ที่หนึ่งก่อน) จนกว่าที่นั่งบนหอประชุมจะเต็ม หลังจากนั้น จะทำการติดสติ๊กเกอร์สำหรับที่นั่งเสริมอื่นๆ ต่อไป

๙. ชมรมฯ ขอสงวนสิทธิ์ ในการพิจารณาจัดส่งบัตรลงทะเบียนล่วงหน้าแก่ท่านที่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำนี้

๑๐. *ที่อยู่ในการจัดส่งจดหมายถึงชมรมฯ ในการขอลงทะเบียนล่วงหน้า หรือสมัครสมาชิก* คือ

ชมรมกัลยาณธรรม

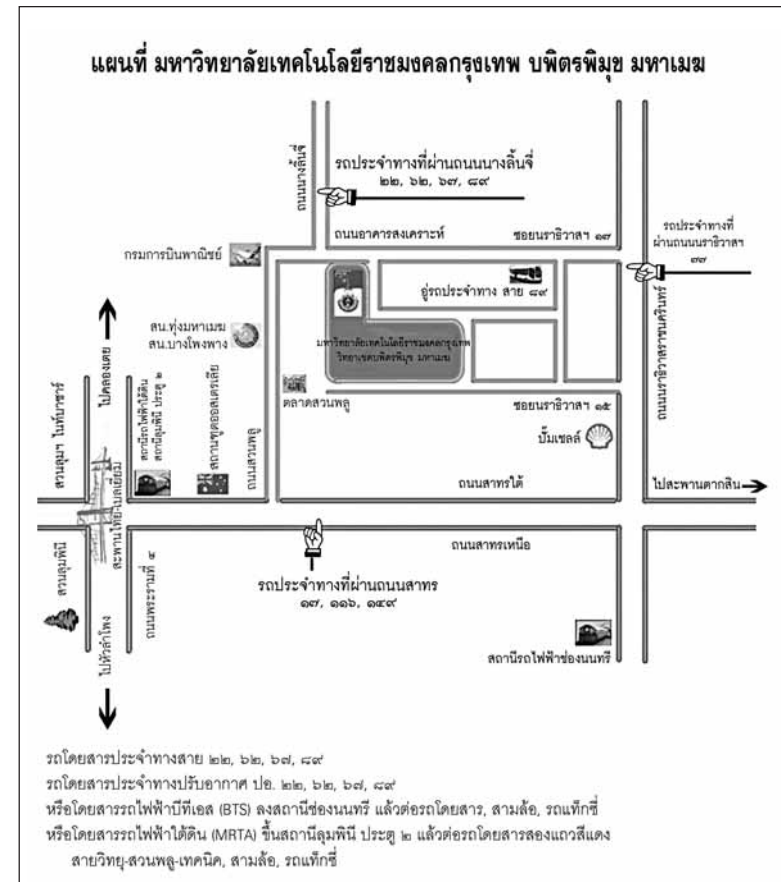
๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ

อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ , ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔ , ๐๒ ๗๐๒ ๘๗๖๓

โทรสาร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓

๑๑. สำหรับท่านที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการลงทะเบียน หรือต้องการสอบถามกิจกรรมอื่นๆ ของชมรมกัลยาณธรรม สามารถติดตามอ่าน หรือตั้งกระทู้สอบถามได้ที่ กระดานสนทนาของชมรมกัลยาณธรรม ทาง <http://kanlayanatam.geranun.com/>

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ “ส่องโลก - ส่องธรรม” ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ น. - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๑๑ มีนบุรี AM ๙๔๕ KHz ดำเนินรายการโดย ท่านอาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกสื่อธรรมบรรณาการทุกๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จากเว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทร. ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใด ที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่างๆ มายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมจะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ขอเชิญติดตามชมกัลยาณธรรมทีวี ทางเว็บไซต์กัลยาณธรรม www.kanlayanatam.com ตลอด ๒๔ ชั่วโมง
- ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าภาพในงานแสดงธรรม วันอาทิตย์ที่ ๑๔ มีนาคม ที่จะถึงนี้ ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

ประวัติย่อ **องค์บรรยาย** งานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๕

พระพุทธศาสตร์ พุทธาจาโร (สังฆพานิช)

อายุ ๔๒ ปี ๑๑ พรรษา

ก่อนบวช ค้าขายอยู่กับคุณพ่อ คุณแม่ ที่บ้าน
ในตำบลตะโหนด อำเภอตะโหนด จังหวัดพัทลุง
บรรพชา อุปสมบทเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม
๒๕๔๑ โดยมีท่านอาจารย์ใหญ่ กัณหา สุขกาโม
เป็นพระอุปัชฌาย์ ณ พัทธสีมา วัดแพร่ธรรมาราม
อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ อยู่จำพรรษากับ
พระอุปัชฌาย์ตลอดมา

หลวงพ่อกำเขียน สุวรรณโณ

ท่านเกิดที่ บ้านหนองเรือ อำเภอหนองเรือ จังหวัด
ขอนแก่น ในวันพุธที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๙ แรม
๙ ค่ำ ปีมะเมีย โยมบิดา ชื่อ นายสมาน โยมมารดา ชื่อ
นางเขียน เหล่าขำนิ

ท่านเป็นบุตรคนที่ ๓ ในพี่น้องทั้งหมด ๗ คน เมื่ออายุย่างเข้า ๑๐ ขวบ ครอบครัว
ย้ายไปบุกเบิกทำไร่ทำนาอยู่ที่บ้านหนองแก อำเภอแก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ แล้วบิดามาเสียชีวิต
ประกอบด้วยพี่ ๒ คน ไปอาศัยอยู่กับป้า ท่านจึงรับภาระงานหนักทางเกษตรกรรมแทนบิดา

จนอายุได้ ๑๕ ปี ท่านจึงได้บวชเป็นสามเณร อยู่ ๒ ปี แล้วต้องลาสิกขาออกมา
ช่วยงานครอบครัว เป็นคนขยันหมั่นเพียรจริงจัง จนเป็นที่ยกย่องของหมู่บ้าน ท่านได้
เรียนคาถาอาคมไสยศาสตร์จนชำนาญ สามารถช่วยเหลือชาวบ้านได้ เช่น เจ็บป่วย ไล่ผี
ปัดรังควาน คลอดบุตร เป็นต้น ซึ่งท่านก็ต้องสวดมนต์ภาวนาบริการมคาถาก่อนนอนทุก
คืน จนได้ฉายาว่า "หมอธรรม" ท่านได้ฝึกสมาธิ แบบพุทโธ มาเป็นเวลานาน ช่วยให้พอทำ
จิตสงบได้บ้าง แต่ยังไม่เป็นที่พอใจ

กระทั่งปลายปี ๒๕๐๙ ท่านอายุย่าง ๓๐ ปี มีครอบครัวแล้ว จึงได้มาศึกษาปฏิบัติธรรม
แบบสร้างจังหวะและเดินจงกรมกับหลวงพ่อกำเขียน จิตตสุโข ที่วัดป่าพุทธญาณ จังหวัดเลย
หลวงพ่อกำเขียนท่านสอนไม่ให้เข้าไปอยู่กับความสงบเพียงอย่างเดียว แต่ให้รู้สึกตัวอยู่เสมอ
กำหนดรู้ไปกับการสร้างจังหวะ ท่านรู้สึกคัดค้านอยู่ในใจ เพราะสวนทางกับที่เคยปฏิบัติมา
เพราะท่านเคยนั่งนิ่งๆ ก็สามารถเข้าถึงความสงบได้ แต่เมื่อตั้งใจมาปฏิบัติแล้ว จึงตกลงใจ
จะลองทำตามที่หลวงพ่อกำเขียนสอนดู

การปฏิบัติในครั้งนั้น ทำให้เกิดปัญญาญาณรู้เรื่องรูป เรื่องนาม เรื่องกาย เรื่องจิต
ตามความเป็นจริงเป็นลำดับไป ทั้งได้รู้เรื่องสมณะและวิปัสสนา ความลึกลับสยดสยองไป
ความทุกข์หมดไปเกินครึ่ง ทำให้ท่านเกิดความศรัทธาที่จะปฏิบัติให้มากขึ้น จนในที่สุด
ท่านมีความมั่นใจในวิธีของหลวงพ่อกำเขียนว่าถูกต้องสมบูรณ์แบบที่สุด ไม่คิดแสวงหา
ครูบาอาจารย์และวิธีปฏิบัติอื่นได้อีก ส่วนเรื่องคาถาอาคมที่เคยเรียนมาท่านเห็นว่าเป็น
เพียงสิ่งสมมติ พิธีรีตองต่าง ๆ ที่เคยยึดมั่น ถือนั่น ก็เริ่มวางได้ตั้งแต่นั้นมา

ปัจจุบันหลวงพ่อกำเขียน ท่านจำพรรษาอยู่วัดป่าสุคะโต อ.แก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ และ
ยังดูแลวัดป่าในสาขาอีก ๒ วัด คือ วัดบ้านท่ามะไฟ และวัดป่ามหาวัน (ภูหลง)

นับว่าหลวงพ่อกำเขียน สุวรรณโณ เป็นพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็น
แบบอย่างเป็นแนวทางแก่ศิษย์ตามหาชน เป็นทั้งพระนักอนุรักษ์และครูบาอาจารย์กัมมัญ
ฐานที่เดินตามรอยพระพุทธองค์ ในยุคสมัยนี้ได้อย่างแท้จริง

หลวงพ่อดี วิจิตตมโหม หรือราชวังสะ

เดิมชื่อโยม นามสกุล กอนเจิง ท่านเกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๘
ทางตอนใต้รัฐฉาน เป็นบุตรคนที่ ๖ ในพี่น้อง ๙ คน เป็นศิษย์วัด
มาตั้งแต่เด็ก อายุครบบวชก็ได้อุปสมบท ได้รับฉายาว่า "ราชวัง
โส" ท่านสนใจศึกษารธรรม จากหลายวัดหลายอาจารย์

ท่านเคยฝึกปฏิบัติกับอาจารย์ญาณสำกี ฤาษีอาหม่น แล้วมาเป็นพระอาจารย์สอน
หนังสือ เป็นเจ้าอาวาสในรัฐฉาน ท่านได้สร้างวัดถึง ๒ วัดในประเทศพม่า ได้เข้าฝึกอาภา
ปานสติที่ถ้ำแห่งหนึ่ง แล้วนำไปเจริญอย่างต่อเนื่อง ได้ร่วมจัดทำพระไตรปิฎก (ฉบับ
ภาษาไทยใหญ่) ที่เมืองย่างกุ้ง และยังได้ฝึกสติปัญญาฐาน ๔ ที่สำนักต่างๆ ไปพร้อมๆ กัน

เหตุพลิกผันทางการเมืองในพม่า ทำให้ท่านได้เข้ามาบวชอยู่ในประเทศไทย ที่วัดไทยใหญ่ อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ระยะเวลาหนึ่ง ต่อมาได้เกิดเหตุการณ์ทางการเมืองในรัฐฉาน ท่านจึงได้ลาสิกขาบท และเข้าร่วมงานกับขบวนการกู้ชาติไทยใหญ่ ได้ผ่านสมรภูมิลี้ภัยเป็นเสี่ยงตายมานับครั้งไม่ถ้วน แต่ก็รอดชีวิตมาทุกครั้ง ทั้งท่านยังได้ทำหน้าที่อนุศาสนาจารย์ ประจำกองทัพถึง ๒๙ ปี ตอนนั้นท่านได้สมรสและมีบุตร ๑ คน ๕ ปีต่อมาภรรยาคนแรกก็เสียชีวิต ระหว่างนั้นท่านได้ร่วมสร้างวัด และสร้างเจดีย์ไว้ทั่วไทยใหญ่ถึง ๒๖ องค์ จนได้นามว่า “จเรธิ”

ต่อมาท่านได้สมรสใหม่อีกครั้ง มีบุตรอีก ๓ คน ได้อพยพครอบครัวมาตั้งรกรากอยู่ที่ อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ มีโอกาสได้เข้าไปศึกษาปฏิบัติธรรมกับสำนักต่างๆ ในประเทศไทย ในขณะที่ท่านอายุได้ ๗๕ ปีแล้ว มีลูกแมวมูกัดและมาดั้นตายไปต่อหน้าต่อตา ท่านจึงได้เกิดความสลดสังเวช และกลัวความตายขึ้นมา จนเป็นแรงบันดาลใจที่จะต้องออกบวชเป็นฤาษี ปฏิบัติให้ถึงซึ่งนิพพานให้ได้ในชาติภพนี้ แต่ภรรยาของท่านอนุญาตให้ท่านออกปฏิบัติเพียงแค่เดือนเดียวเท่านั้น

ท่านจึงแบกกลดออกเดินทางในกลางดึกสู่ยอดเขาแห่งหนึ่งได้ตั้งอธิษฐานจิตอย่างเด็ดเดี่ยวบวชเป็นฤาษี ถือศีล ๘ ปลงผม นุ่งห่มผ้าขาวย้อมฝาด ปฏิบัติเข้มงวด นั่ง ยืน เดิน ไม่นอน ตามแนวทางที่เคยศึกษาปฏิบัติมา จนได้ ๑๔ วัน ก็ยังไม่ได้พบเห็นมรรคผล ท่านจึงได้ทบทวนไตร่ตรองในพระสูตรต่างๆ จนเข้าใจว่า ต้องเอาปัญญาหน้าหน้ในการปฏิบัติ ท่านจึงได้เอาปัญญา สัมมาสัมกับปะ ดาริคิดค้นเสาะแสวงหาธรรมจนเข้าสู่ภาวะที่เป็นปรมัตถ์ล้วนๆ ในที่สุดท่านก็ได้มรรคผล ท่านได้บำเพ็ญต่อไปอีกไม่นานนัก ธรรมะทุกอย่างก็ประจักษ์ชัดแก่ใจ จึงเปล่งวาจาถึงความอัศจรรย์ของพระธรรมคำสั่งสอน และพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ท่านยังทดลองการเข้าถึงสัจธรรมจนรู้แน่ชัดว่า การเดินทางได้สิ้นสุดลงแล้ว และเครื่องฤาษี คงมีอาจแบกรับได้อีก จึงได้ไปหาเจ้าคณะตำบลห้วยไคร้ ดำเนินการอุปสมบทให้ จากนั้นหลวงพ่อธิ ท่านได้จาริกโปรดญาติโยมในหลายอำเภอ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ท่านได้สร้างสำนักปฏิบัติธรรม และเปิดอบรมวิปัสสนากรรมฐานที่สำนักวิปัสสนาภาวนา อนัตตาราม และศูนย์วิปัสสนากรรมฐานพระธาตุห้วยบอน และท่านยังเมตตารับกิจนิมนต์ไปอบรม ตามสถานที่ต่างๆ มาโดยตลอด

หลวงพ่อธิได้เขียนหนังสือไว้หลายเล่ม เช่น รีดนมจากเขาวัว โภธิปักขิยธรรม ๓๗ และทางเดินสู่พระนิพพาน เป็นต้น

กลุ่มแม่บ้าน

กลุ่มแม่บ้านนี้ไม่ใช่อื่นไกล ไม่ใช่กลุ่มแม่บ้านของอบต. ที่ไหน แต่เป็นกลุ่มแม่บ้านของชมรมกัลยาณธรรมนั่นเอง พวกเธอๆเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการทำงานของทางชมรมฯ ในช่วงระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนการจัดงานธรรมบรรยาย

กลุ่มแม่บ้านนี้รวมตัวกันตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป อายุอานามก็ประมาณ ๓๐ กว่า จนถึงเกือบ ๖๐ ปี พวกเธอแม่ความรู้ไม่สูงปรี๊ด โนสาวนาก็ไม่มี แต่พวกเธอก็รู้ว่า How to do ก็คือ เธอรู้หน้าที่พวกเธอว่าต้องทำอะไร มีภารกิจอะไร ถ้าวันไหนมีงานมาดัมพ์ลงหน้าบ้าน พวกเธอๆ ก็จะโทรศัพท์เรียกเพื่อนๆ มาช่วยกันทำงานของชมรมฯ แล้วงานอะไรล่ะที่พวกเธอต้องทำ ก็แค่นำวารสารของชมรมฯ มาใส่ซอง ๒๐,๐๐๐ กว่าฉบับ แล้วนำแยกภูมิภาคเพื่อความสะดวกในการจัดส่งไปรษณีย์ ระยะเวลาทำก็จำกัดเพียง ๓-๔ วัน จากนั้นก็จะมิงงานบรรจุ CD ใส่ซองแก้วเป็นจำนวนเป็นพันเป็นหมื่นแผ่น เพื่อเตรียมแจกญาติธรรมในงานธรรมบรรยาย แล้วเธอๆ ยังเป็นฝ่ายจัดซื้อตัววง โดยไม่ต้องมีใครมาสั่ง เธอจะคิดว่าจะขายอะไรเอาเงินเข้าชมรมฯ และแล้วก็ต้องตระเวนกัน

ไปซื้อของ ทั้งแบกทั้งหามทั้งลาก ไม่เคยบ่นสักคำ จึงทำให้ชมรมฯมีร้านสังฆทานขึ้นมา และมีสินค้าที่หลากหลายเพื่อดึงดูดใจของญาติธรรมให้มาซื้อหาาร่วมทำบุญกับชมรมฯ ภารกิจเธอยังไม่หมดแค่นี้ เธอยังสอนลูกๆ เธอว่างานของชมรมฯ ต้องไป และต้องช่วยกันพูดขายของ ถ้าไม่พูดงานนี้ไม่มีตบปาก ทำให้ทีมขายวัยเด็ก ต้องพูดจนถุงหลินปิงหมด ถุงผ้าสตอเบอร์รี่ก็หมด ญาติธรรมก็อดเอ็นดูไม่ได้ ต้องซื้อคนละสองชิ้นสามชิ้นขึ้นไป นี่คือกลวิธีหัวหอมของกลุ่มแม่บ้านที่ใช้แรงงานเด็ก คนซื้อก็อดเอ็นดูอุตุหนุ่กันจนสินค้าหมดเกลี้ยง

ถ้าถามว่าเธอทั้งหลายรู้จักชมรมฯได้อย่างไร ตอบได้เลยว่า ไม่รู้จัก แล้วรู้จักท่านประธานใหม่ ตอบได้เลยว่าไม่รู้มาก่อน อ้าว แล้วรู้จัก ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ที่ปรึกษาของชมรมฯใหม่ ก็ยังไม่รู้จักใหญ่ อ้าววงละชิ แล้วมาทำงานเบื้องหลังได้อย่างไร

ที่ป่าแคว้นะชิ เป็นคนที่รู้จักกับท่านประธานชมรมฯ แล้วก็ของานมาทำที่บ้าน ไม่ว่าจะจำนวนจะมากหรือน้อยไม่เป็นไร งานแรงงานด่วน ป้าจัดให้ ป้าแกก็ถามกลุ่มแม่บ้านว่าอยากได้บุญไหม ถ้าอยากได้ก็มาช่วยกันทำงาน นี่จึงเป็นที่มาของกลุ่มแม่บ้าน เวลาการทำงานจะเริ่มกันช่วงบ่ายมารวมตัวกันที่ร้านผลไม้ป่าหนุ่ ก่อนทำงานขอท่องอิมก่อนนะแล้วงานจะเดิน ฉะนั้นกลุ่มแม่บ้านจะมีเมนูเด็ดทุกวัน แต่ขอบอกนะมีวันหยุดด้วย พวกเธอจึงขอหยุดวันเสาร์และอาทิตย์เพื่อทำงานรับใช้ชาติ (ครอบครัว) แต่ถ้าชมรมฯมีงานเร่ง วันเสาร์ถือว่าต้องทำ OT

แต่ก่อนพวกกลุ่มแม่บ้านก็ไม่ค่อยได้ฟังธรรมะสักเท่าไร แต่เมื่อต้องมีงาน CD ใส่ซอง พวกหล่อนๆ ก็เริ่มสนใจ ป้าแคว่ก็จะซื้อไปแจกให้ฟัง พอเริ่มฟังก็เริ่มติดเกาะไม่ออก เลยเริ่มถึงบางอ้อว่า ชมรมฯ ทำงานอะไร มีวัตถุประสงค์อะไร ต่อไปแกเริ่มคิดสนใจแล้วว่างานของชมรมฯเป็นแบบไหน ก็เริ่มอยากรู้ จึงเริ่มตามป้าแคว่ไปขายหนังสือตามสถานที่ต่างๆ ที่ ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ไปบรรยายธรรม พอกลุ่มแม่บ้านเห็นป้าแคว่มีศรัทธาต่อท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร มาก พวกแกก็เริ่มตามไปฟังด้วย พอกลับบ้าน น้ำตาแกเคลือบๆ บอกป้าแคว่ว่า ตอนหลังไปไหนขอตามไปด้วย ขอเดินทางสายธรรมบ้างนะป้า ป้าแคว่ก็ยิ้มแก้มปริ ไม่เสียแรงที่ลงทุนซื้อ CD ให้ฟังตั้งเยอะ

อีกคนหนึ่งที่ไม่ควรลืม คือ ท่านผู้จัดการ ความจริงเขาเป็นคนสวนบ้านท่านประธานชมรมฯ เขาเป็นคนจัดการทุกสิ่งทุกอย่างในงานของชมรมฯ ถึงแม้เป็นหนุ่ม

อินเตอร์ หนังสือก็เขียนไม่ได้ อ่านก็ไม่ออก แต่เขามีความสามารถที่จะเช็คสต็อกได้ว่า CD หรือ หนังสือไหนจะหมด และจะสั่งให้หยิบหนังสือหรือ CD ก็หยิบได้ถูกต้อง แม่นยำด้วย เขาก็คือ คุณวัน หนุ่มน้อยฉายาพูดน้อยท่ามากของเรา ไม่ว่าจะต้องออกไปขายหนังสือ ไม่ว่าจะต้องทำงานนอกพื้นที่ ถ้าท่านประธานสั่ง ไม่เคยมีหือ มีหือ อะไร มีแต่ “ครับ” แล้วบางทีก็มารวมตัวทำงานกันอยู่กับกลุ่มแม่บ้าน ไม่เคยมีอู้เลย เคยถามวันว่า มาอยู่กับป่าใหม่ เขาบอกไม่เอา ลาออกใหม่ เขาก็บอกว่าไม่ วันเป็นคนรักนายของเขามาก เวลาทำงานไม่ต้องสั่ง แถมคิดก่อนทำทุกครั้ง เพื่อไม่ให้เสียเวลาไปเปล่าๆ เขาจึงเป็นผู้จัดการไปเสียทุกเรื่องได้เป็นอย่างดี ถ้าขาดเขาก็คงลำบากเหมือนกัน

นับแต่กลุ่มแม่บ้านทำงานแต่เบื้องหลังมา มีอยู่ครั้งหนึ่งเขาขอตามป้าแคว่ไปงานแสดงธรรมที่มหาวิทยาลัยบพิตรพิมุข กลุ่มแม่บ้านถึงกับตะลึงตาค้าง ว่านี่หนอเป็นผลงานที่เขาได้มีส่วนร่วมกับผู้มาฟังธรรมผู้มีบุญนับมหาศาล ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาพวกหล่อนจึงเป็นแฟนพันธุ์แท้ที่ขอทำงานให้ชมรมฯ และขอติดตามไปช่วยหน้างานด้วย ทั้งที่ไม่เคยเข้าประชุม ไม่เคยรู้ว่าชมรมฯ มีทีมไหนบ้าง ใครมีหน้าที่ทำอะไร ใครเป็นรองประธาน วาระการประชุมก็ไม่เคยอ่าน แต่เธอขอเพียงมีพื้นที่ให้ขายของ มีอาหารให้ทานแค่นี้เธอบอกพอแล้ว จากนั้นถ้าจะให้ทำอะไรนอกหน้าที่ให้บอก เพราะเธอมีคอนเซ็ปท์ว่า “ไม่หวั่นแม้วันมามาก” และในวันที่พวกหล่อนได้ไปงานแสดงธรรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านประธานบอกให้ช่วยกันไหว้เจ้าที่ หล่อนก็ไปไหว้ตามคำสั่งท่านประธานแถมอธิษฐานขอให้งานนี้ขอให้ขายของได้ทะลุเป้า ๒๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป หากไม่ได้ ขอไม่กลับ ทั้งๆ ที่พวกเธอก็ไม่รู้ว่ชมรมฯ มีหนี้ค่าหนังสือเท่าไร ไม่รู้ว่าการจัดงานแต่ละครั้งต้องมีค่าใช้จ่ายเท่าไร แต่พวกเธอขอเพียงของที่พวกเธอจัดเตรียมไว้ขายได้หมด อย่าเสียแรงเสียพลังงานที่เธอเตรียมงานไว้ให้ พอบอกว่าให้อธิษฐานให้ตัวเองบ้างก็ได้ เธอตอบว่า “ไม่เป็นไร ให้งานนี้ขายของไปได้ดีเสียก่อน” แล้วคำขอของเธอก็เป็นจริงเสียด้วย นั่นซิ เพราะอะไร ทั้งที่ก็ไม่ได้สนิทกับท่านประธานเสียเท่าไร รู้แค่ว่าเป็นประธานชมรมฯ เป็นคุณหมอ กับท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ก็ไม่เคยได้ไปกราบขอพร หรือขออะไร มีหลายคนมาถามพวกเธอว่าทำอย่างไรได้ ค่าแรงวันละเท่าไร เขาให้อะไรเธอบ้าง เธอตอบว่า “พวกเราทำด้วยใจ ไม่เคยคิดเงิน ไม่เคยขอเงิน พวกเราขอแค่บุญ และได้ทำแค่หน้างาน เบื้องหลังเราทำมาตลอด ๓ เดือน” คนถามอึ้งไปพักหนึ่ง แกมไม่เชื่อจึงได้ถามต่ออีกว่า “ในสังคมนี้อะไรจะมีคนอย่างนี้ อยู่หรือ” พวกหล่อนฉุน ตอบอย่างทันควันว่า “ถ้าไม่เคยเห็น ก็นี้ไง กลุ่มแม่บ้าน ช. พูลสุข” และวันนี้ขอมาบอกกับท่านผู้อ่านว่าพลังบุญได้หล่อหลอมหัวใจของพวกเธอ

จนพวกเธอตัดสินใจว่า จะไปปฏิบัติธรรมกับหลวงปู่พุทธอิสระในเร็วๆ นี้

บทความนี้ไม่ใช่มาอวดโอ้อ่างสรรพคุณในความเป็นมนุษย์ให้เหนือกว่าใครคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นสิ่งที่บอกถึงความสามัคคีของพวกเธอ และผลบุญของชมรมฯ ทำให้พวกเธอเดินทางธรรม แม้จะเดินช้าเสียหน่อยก็ไม่เคยงอแง ไม่บ่น ไม่ว่า แต่พวกเรารักกันรักที่จะทำงานให้ชมรมฯต่อไป

ในหลวงเคยตรัสกับนายตำรวจที่เคยได้รับพระราชทานพระสมเด็จจิตรดาจากท่านไปว่า เมื่อได้ไปแล้วให้ปิดทองที่หลังพระ **อย่าปิดทองหน้าพระ** นายตำรวจท่านนั้นก็ทำตาม แต่ความเป็นอยู่ในชีวิตปัจจุบันก็ไม่ดีขึ้นเลย ชั้นก็ไม่ขึ้น เงินเดือนก็ไม่ขึ้น นายตำรวจท่านนั้นจึงได้ถามพระเจ้าอยู่หัวเมื่อมีโอกาสว่า ข้าฯ ได้ปิดทองหลังพระมาตลอดทำไมชีวิตยังไม่เห็นจะดีขึ้นเลย **ต่อไปข้าฯ ขอปิดทองหน้าพระบ้างได้ไหม** ในหลวงท่านทรงตอบว่า ให้ปิดทองหลังพระจนกว่าทองที่หลังพระ จะล้นมาหน้าพระ

สัมจุก

ข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ขอเชิญร่วมเปิดโรงงานอาหารมือเช้าหรือมือกลางวัน เพื่อให้บริการอาหารเพียงพอแก่ผู้ฟังธรรมประมาณ ๕,๐๐๐ คน ท่านผู้มีจิตศรัทธาสนใจร่วมเป็นแนวหลังทางธรรม กรุณาติดต่อ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓
๒. ขอความกรุณานำถุงผ้าใส่หนังสือธรรมบรรณการที่แจกในงานชมรมฯ ทุกครั้ง หากท่านไม่ใช้แล้วกรุณานำมาคืนที่จุดรับบริจาคเงินในงานแสดงธรรม เพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
๓. ท่านที่ต้องการบริจาคหนังสือของชมรมกัลยาณธรรม หรือหนังสือธรรมะที่มีประโยชน์ มีจุดรับบริจาคในงาน เพื่อชมรมฯ จะได้นำไปบริจาคเข้ายังห้องสมุด และในจุดที่ขาดแคลนหนังสือต่อไป
๔. ในงานแสดงธรรมแต่ละครั้ง ชมรมฯ ขอรับบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุต่อไป
๕. รับสมัครเพื่อนร่วมอุดมการณ์ - แนวหลังทางธรรมร่วมใจสละแรงกายแรงใจ เพื่อรับใช้พระศาสนาและพัฒนาสังคม

• • • www.kanlayanatam.com • • •

เข้าใจด้วยตนเอง

โดย ภูมิพันธ์ สาโรจน์วิช

ขอกราบขอบพระคุณ คุณหม่อัจฉรา ที่ได้ให้โอกาสผมเขียนบทความนี้ บอกเล่าเรื่องราวของตัวเองให้ผู้อ่าน ได้รับทราบความประทับใจที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชมรมกัลยาณธรรม เนื่องด้วยตนเองยังเป็นผู้ที่ใหม่ต่อการศึกษาและปฏิบัติ ยังมีอีกหลายเรื่องที่ยังไม่รู้และยังไม่เข้าใจ หากข้อความหรือเนื้อหาในส่วนใดยังไม่ถูกต้อง อาจมีเหตุจากความไม่รู้และยังไม่เข้าใจผิดอยู่ ผมขอภัยครูอาจารย์และท่านผู้อ่านทุกท่านด้วยครับ

เรื่องราวของผมนั้นเริ่มมาจากความเมตตาของพี่ชายคนโตของเรา **พีณรงค์ฤทธิ์ อุปลัมภ์** ได้บุกเบิกเส้นทางสายธรรมะให้ผม ประมาณ ๓ ปีที่แล้ว ผมได้ฟังเทศน์ที่เสียงของ**อาจารย์สนอง วรอุไร** เป็นครั้งแรกในรถของพีณรงค์ฤทธิ์ ท่านพูดเกี่ยวกับประวัติของตัวท่านเอง ในการเข้ามาศึกษาธรรมะและได้ปฏิบัติธรรมจนพบความมหัศจรรย์มากมาย ซึ่งสร้างความสงสัยว่า เรื่องแบบนี้ มีจริงหรือ ผมเริ่มสนใจ แต่เนื่องด้วยไม่เคยศึกษาธรรมะมาก่อน กลุ่มเพื่อนก็ไม่ได้สนใจ ที่บ้านก็ไม่มีใครสนใจ เลยคิดว่าเราจะมีโอกาสได้ศึกษาธรรมะก็คงตอนเท่านั้นแหละ ...

จากนั้น ผมก็ได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของชมรมกัลยาณธรรมเป็นครั้งแรก โดย**พีณรงค์ฤทธิ์ ถามผมว่าสนใจไปดูการทำงานของคนกลุ่มหนึ่งไหม พวกเขาทำงานเพื่อสังคมแบบไม่ได้หวังสิ่งตอบแทนใดๆ** เราไปดูพวกเขาทำงานกัน ตัวผมเอง สนใจเรื่องงานแบบนี้อยู่แล้ว อายาก็มีโอกาสได้ช่วยเหลือสังคมแบบสังคมสงเคราะห์ จึงตกลงทันที... แล้ววันแรกของการเป็นทีมงานก็เริ่มขึ้น ผมได้อยู่ในทีมประชาสัมพันธ์ ก่อนวันงานมีการจัดสถานที่ ยกโต๊ะ ยกเก้าอี้ จัดเต็นท์ จัดที่นั่ง สารพัด จากนั้นก็มีการนัดแนะทำความเข้าใจกับทีมงานจนมีมติว่า เหนื่อยครับ แต่นี่แหละงานเพื่อสังคม แคว้นเตรียมงาน ก็เปลี่ยชะแล้ว ...

วันงานจริงเริ่มขึ้น ผมต้องมาตั้งแต่เช้ามืดเพื่อรอรับญาติธรรมที่มาทันตอนเช้า พอเริ่มสาย คนก็เริ่มมากขึ้น มากขึ้นเรื่อยๆ โอ้โฮ ผิดจากที่คิดไว้ ไม่น่าเชื่อว่าคนหลายพันคนเข้ามาฟังงานบรรยายธรรม ผมถึงได้รู้ว่าชมรมนี้ไม่ธรรมดา ในช่วงบรรยายเป็นช่วงที่ทีมงานประชาสัมพันธ์ได้หยุดพัก ผมมีโอกาสฟังธรรมจากองค์บรรยาย ผมพยายามฟังเท่าที่ฟังได้ รู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้างตามปัญญาที่มี แต่ผมก็เริ่มต้นแล้วนะ ...

ในช่วงสุดท้ายของวันงาน คุณหม้อจรรวกล่าวปิดงานทุกครั้ง ญาติธรรมมารอรับของที่ระลึกที่ทางชมรมแจกให้ มีหนังสือและซีดีแจกญาติธรรมด้วย ทำเป็นชุดใส่ถุงอย่างดี ช่วงแจกของที่ระลึกก็วุ่นวายอีกแล้วครับ วุ่นวายมากๆ ทุกคนอยากได้และทุกคนก็อยากกลับบ้าน... จนทุกคนกลับแล้ว แต่ทีมงานก็ยังไม่กลับ เหลือภาระกิจสุดท้ายคือ เก็บงานทำให้สถานที่ที่เราขอยืมมากลับสู่สภาพเดิม เหนื่อยยิ่งกว่าเตรียมงานครับ พลังงานหมดแล้ว แต่งานยังไม่หมด ทุกคนช่วยกันทำงานต่อจนเสร็จ ผมได้กลับประมาณ ๒ - ๓ ทุ่ม แต่ยังมีคนอยู่ต่อครับ ไม่รู้ว่าทีมงานเรากลับกันจนหมดเวลาไหน น่านับถือจริงๆ เพราะพรุ่งนี้เป็นวันจันทร์ ส่วนใหญ่ต้องไปทำงานครับ...

กลับมาทบทวนสิ่งที่ได้รับจากการเป็นทีมงานชมรม ผมได้เพื่อนใหม่ ผมได้ทำประโยชน์ให้สังคม ผมใช้เวลาวันหยุดได้เป็นประโยชน์ ผมได้ความรู้ใหม่ๆ จากการจัดงานบรรยายธรรม ผมได้เรียนรู้วิธีการเตรียมงานเพื่อรองรับคนจำนวนมาก ผมได้ทำบุญและผมก็ได้บุญ และที่สำคัญผมได้ของที่ระลึกจากชมรมด้วยครับ ผมได้โอกาสศึกษาหาความรู้จากหนังสือและซีดีที่ได้รับมา และผมก็ไม่ยอมพลาดที่จะใช้โอกาสนั้นให้เกิดประโยชน์กับตนเองแน่นอน

เมื่อมีครั้งที่ ๑ ก็มีครั้งที่ ๒ และก็มีครั้งที่ ๓ ไป ผมยังคงเป็นทีมงานคนหนึ่งของชมรมนี้ แต่ย้ายมาเป็นทีมงานลงทะเบียนแทน การจัดงานบรรยายธรรมของชมรมเราก็มีทีมงานมากขึ้น มีขั้นตอนที่ดีขึ้น สมาชิกก็เข้าใจระบบมากขึ้น เป็นลำดับ ด้วยตัวผมเองยังมีความรู้ที่น้อย จึงเพิ่งทราบภายหลังว่า องค์บรรยายที่ชมรมเชิญมานั้น เป็นระดับอริยบุคคลชั้นเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังไม่สงสัยอยู่ทุกๆ ครั้ง ที่คุณหม้อจรรวท่านกล่าวปิดงานทำเมื่อน้ำเสียงท่านจึงสิ้นเกือบทุกครั้ง...

กลางปีที่แล้ว ผมไม่ได้ร่วมงานชมรม เพราะผมลาบวช ประมาณ ๑ เดือน สิ่งสำคัญผมมีเป้าหมายในการบวชแล้ว นั่นคือการศึกษาและปฏิบัติอย่างจริงจัง ผมได้พบครูอาจารย์ที่คอยสั่งสอน พบพระพี่เลี้ยงที่คอยให้คำแนะนำ ได้ศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเต็มที่ ผมพบว่า ๑ เดือนนี้เป็นเวลาที่มีค่าที่สุดในชีวิต เพราะผมได้เกิดเป็นมนุษย์ ได้บวชเรียน ได้ครูอาจารย์ และได้ปฏิบัติตามแนวทางของพระพุทธศาสนา

(ในโลกนี้มีสักกี่คนที่มีโอกาสอย่างเรา...ชาติหน้าก็ขอเกิดเป็นมนุษย์ ได้บวชเรียนในพระพุทธศาสนาอีกเกิด สาธุ สาธุ)

ผมกลับมาทำงานให้ชมรมอีกครั้งหลังจากได้บวชเรียน พร้อมกับบทบาทใหม่ที่มากขึ้น คือการเป็นหัวหน้าทีมลงทะเบียน (โดยคำแนะนำของพี่ณรงค์ฤทธิ์) ภาระเกี่ยวกับการเตรียมตัวมากขึ้น ต้องคอยดูภาพรวม คอยดูแลภาระหน้าที่ภายในทีม ประสานงานกับทีมงานอื่นๆ และอีกมากมาย (ซึ่งยังต้องเรียนรู้อีกมาก) เนื่องจากวันงานมีญาติธรรมจำนวนมาก ผมยังคงเห็นความวุ่นวายอยู่เหมือนเดิม แต่สิ่งที่ผมเห็นมากกว่าเดิมคือเรื่องทีมงานของเรามีความตั้งใจกันทุกคน ร่วมแรงร่วมใจและช่วยเหลือกัน ทุกทีมสนับสนุนซึ่งกันและกัน จนในช่วงสุดท้ายของการบรรยายในช่วงหลังๆ มานี้ ผมได้ฟังคำพูดของคุณหม้อจรรวกล่าวปิดงาน และนึกทบทวนการทำงานของพวกเขาที่ผ่านมา ได้เห็นตามที่คุณหม้อกล่าว เกิดความรู้สึกปลื้มปิติ เอ่อล้นออกมาจากข้างในใจ ชนลุก อิมเอิบ แผ่ซ่านไปทั่ว เป็นความสุขที่ยากจะอธิบาย เวลานี้ผมเข้าใจแล้วว่าคุณหม้อจรรวรู้สึกอย่างไรในช่วงที่ท่านกล่าวปิดงานทุกๆ ครั้ง

ผมสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้เรียนรู้มา ใช้กับการทำงานและการดำเนินชีวิต ได้รับประโยชน์มากมาย และยังคงเรียนรู้ต่อไป ด้วยความหวังว่าจะสามารถนำบุญญาที่มีนำทางให้กับตนเองและนำทางให้กับผู้อื่นไปสู่ทางแห่งกุศลกรรมและความสงบ ได้สักวันหนึ่ง

สุดท้าย ผมยังคงทำหน้าที่เป็นอีกแรงกายแรงใจหนึ่งของชมรมกัลยาณธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของเราในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปสู่สังคมในปัจจุบันตอบแทนพระคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บรมครูของพวกเราที่ทรงบำเพ็ญบารมีมายาวนานอย่างนับเวลาไม่ได้จนบรรลุพระสัมโพธิญาณ และทรงมีพระมหากรุณาธิคุณยิ่งนัก ที่โปรดสั่ง

สอนเวไนยสัตว์ให้รู้ตาม อีกทั้งผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร ตลอดจนคุณหม้อจรรว สองศูนย์รวมจิตใจชาวชมรมฯ ในการสรรสร้างความคิด และที่จะลืมเสียไม่ได้คือ ทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้งานบรรยายธรรมทุกครั้งดำเนินไปได้อย่างดีคือ ญาติธรรมที่มาฟังบรรยายธรรม องค์บรรยายธรรม ผู้สนับสนุนการจัดงานทุกๆ ท่านด้วยครับ

ก่อนจะจบบทความนี้ ผมใคร่ขอภัยถ้าหากการต้อนรับทุกท่านมีข้อบกพร่องไปบ้าง โปรดให้อภัยแก่พวกผมด้วย และผมอยากจะเชิญชวนทุกๆ ท่าน มาฟังบรรยายธรรมหรือมาร่วมบำเพ็ญบารมีด้วยการช่วยงานชมรมฯ ตามศรัทธา ผมจะรอต้อนรับและยิ้มทักทายทุกท่านครับ

ชีวิตหลังความตาย

“ลิตตบุษย์”

ทิลายคนอาจเคยสงสัยว่า “ชีวิตหลังความตาย” มีจริงหรือ บางท่านอาจมีความเชื่อว่า “ตายแล้วสูญ” ไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่อีก ทุกอย่างดับสิ้นสนิทไม่มีเหตุปัจจัยอะไรที่จะทำให้เราหรือจิตนี้ต้องรับรู้ รับสภาพความสุข-ทุกข์ใดๆ อีกต่อไปแล้วหลังจากตาย แต่สำหรับผู้เขียนแล้ว ไม่มีความเชื่อว่า “ตายแล้วสูญ” หรือแม้แต่ความสงสัยใดๆ เกี่ยวกับชีวิตหลังความตายเลยว่ มันมีอยู่จริง

ที่กล่าวเช่นนั้นได้ก็เนื่องมาจากประสบการณ์ทางวิญญาณที่ผู้เขียนเคยประสบมากับตนเองในหลายๆครั้ง เรื่องราวที่จะนำมาถ่ายทอดในครั้งนี้ ก็เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่ได้สัมผัสมา และยังคงอยู่ในความทรงจำที่ไม่เคยลืมเลือนเลย **จุดประสงค์ที่นำเรื่องราวมาถ่ายทอด เพื่อให้ท่านที่ยังลังเลสงสัยในเรื่องชีวิตหลังความตาย ได้เปิดมุมมองและวิสัยทัศน์ในเรื่องนี้ให้กว้างขึ้นในอีกแง่มุมหนึ่ง** ซึ่งอาจเป็นเรื่อง “ที่รอการพิสูจน์” สำหรับใครบางคนที่ยังไม่เคยได้สัมผัส และไม่เชื่อว่าชีวิตหลังความตายนั้นมีอยู่จริง ผู้เขียนเพียงอยากแบ่งปันประสบการณ์ทางจิตวิญญาณตามเหตุผลข้างต้น มิได้มีเจตนาจะสร้างความหลงเชื่อมงายในเรื่องเกี่ยวกับจิตวิญญาณหรือผี หรืออวดอ้างคุณวิเศษใดๆ ในตน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้อ่านเรื่องราวนี้ด้วยปัญญาวิเคราะห์ที่ใคร่ครวญเถิด และไม่ควรเชื่ออย่างสนิทใจ หากท่านยังไม่ได้พิสูจน์ทราบด้วยตัวท่านเองเสียก่อน

เรื่องราวนี้เกิดขึ้นเมื่อประมาณปี ๒๕๓๗ ในสมัยที่ผู้เขียนทำงานอยู่ในบริษัทแห่งหนึ่ง ผู้เขียนมีเพื่อนชายคนหนึ่งที่ค่อนข้างสนิทเพราะทำงานอยู่ในแผนกเดียวกัน อุปนิสัยของเพื่อนผู้นี้เป็นคนสนุกสนาน เฮฮา ร่าเริง และเจ้าชู้มาก เรียกว่าเป็นเพลย์บอยเต็มตัวเลยทีเดียว เขามักจะมีวีรกรรมในเรื่องของหญิงสาวและความเจ้าสำนึกร่างของตนเองมาเล่าให้ผู้เขียนฟังอยู่เสมอๆ ซึ่งผู้เขียนก็ได้พยายามเตือนเขา แต่ดูไม่ค่อยเป็นผลนัก เพราะเพื่อนผู้นี้ยังคงพอใจกับการใช้ชีวิตสนุกสนาน เที่ยว ดื่ม กิน และภาคภูมิใจกับการบริหารเสน่ห์ของตนเองอย่างเหนียวแน่น

จนกระทั่งวันหนึ่ง ผู้เขียนเล่าให้เขาฟังว่า ตอนเย็นจะแวะไปกราบท่านอาจารย์ที่ผู้เขียนเคารพท่านหนึ่ง ด้วยความที่ท่านอาจารย์ผู้นี้เป็นผู้รู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ และช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ ผู้เขียนจึงอยากให้เพื่อนชายผู้นี้ได้รู้จัก คิดว่าเมื่อได้พบกัน ท่านอาจารย์ซึ่งเป็นผู้มีบารมีสูง คงสามารถตักเตือน ชี้แนะเขา ให้อยู่ในแนวทางที่ดีกว่านี้ได้ เขารับคำจะไปด้วยทันทีที่เอ่ยปากชวน แต่ยังไม่วายเขียนรายชื่อบรรดาสาว ๆ นั้บลิบพกดติดกระเปาะไปเสียด้วย เพื่อที่จะถามว่าใครเป็นคนที่เหมาะสมกับเขาที่สุด ผู้เขียนยังนึกขำและถามเขาว่าไม่มีเรื่องอื่นที่ดีกว่านี้หรือ เขาตอบว่า เขาอยากจริงๆ เพราะตัดสินใจไม่ถูก อีกอย่างอยากพิสูจน์ด้วยว่าท่านอาจารย์จะทราบไหม ผู้เขียนลืมนอกไปว่าเพื่อนผู้นี้เป็นนักเรียนนอก เป็นคนหัวสมัยใหม่จ๋า ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ เสียด้วย

เมื่อไปถึงบ้านท่านอาจารย์ ผู้เขียนกราบสวัสดีและสนทนากับท่าน พร้อมกับแนะนำเพื่อนให้รู้จัก ท่านอาจารย์ยิ้มอย่างมีเมตตาสูง พูดกับเพื่อนของผู้เขียนขึ้นมากว่า “คุณควรหมั่นทำบุญสร้างกุศลให้มากๆ นะ ไปวัดบ่อยๆ ก็จะได้ และให้ระวังเรื่องอุบัติเหตุนะ” เพื่อนของผู้เขียนจึงถามต่อว่า “ทำไมผมถึงต้องทำบุญมากๆ ครับ” ท่านอาจารย์จึงตอบว่า “คุณจะอายุสั้นนะ” เพื่อนผู้เขียนหัวเราะ และยังหันมาพูดเล่นกับผู้เขียนทำนองไม่เชื่อ จากนั้นเขาก็ล้วงมือจะหยิบรายชื่อหญิงสาวจากกระเปาะไป แต่ยังไม่ทันจะหยิบ ท่านอาจารย์ก็หักขึ้นก่อนว่า “ไม่ต้องถามหรอก ที่จดมานั้น พวกเขาไม่ใช่เนื้อคู่ของคุณเลยสักคนเดียว” เพื่อนผู้เขียนยิ้มอย่างอายๆ ที่ท่านอาจารย์รู้ทัน แต่ยังไม่พูดที่เล่นแก้เขินทำนองว่า เขาจะต้องเดินหน้าหาเนื้อคู่ต่อไป เราสนทนากับท่านอาจารย์ในเรื่องอื่นๆ สักพัก ก็กราบลากลับโดยที่ไม่ได้ติดใจกับสิ่งที่ท่านอาจารย์หักท้วงมาเลย

ครั้งหนึ่งเพื่อนชายผู้นี้เคยขอความช่วยเหลือจากผู้เขียนด้านการเงิน ซึ่งเหตุผลของเขาเป็นสิ่งที่สุจริตเกินกว่าผู้เขียนจะยอมให้ความช่วยเหลือได้ นั่นคือแฟนสาวของเขาคนหนึ่งเกิดตั้งครรภ์ขึ้นมากะทันหัน และเขาก็ยังไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว จึงจะขอยืมเงินผู้เขียนเพื่อพาแฟนสาวไปทำแท้ง ผู้เขียนตอบปฏิเสธพร้อมบอกถึงเหตุผล และแนะนำทางออกอื่นๆ ให้ ซึ่งเขาก็เข้าใจและไม่โกรธอะไร ต่อมาด้วยความเป็นห่วงเพื่อน ผู้เขียนจึงเฝ้าถามเขาถึงเรื่องปัญหา นี้ เขาตอบว่าได้จัดการตามวิธีของเขาไปแล้ว ซึ่งผู้เขียนก็ได้เตือนเขาว่าครั้งหน้าอย่าทำเช่นนี้เลย เพราะมันเป็นบาปเป็นกรรมหนักมาก

หลังจากนั้นไม่นาน เพื่อนคนนี้ก็ลาออกจากบริษัทเพื่อไปทำงานยังบริษัทใหม่อีกแห่งหนึ่ง แต่ก็ยังคงติดต่อพูดคุยกับผู้เขียนและเพื่อนในแผนกอยู่เสมอ เท่าที่ทราบพฤติกรรมการใช้ชีวิตของเขาก็ยังคงเหมือนเดิม เขาได้นัดทานข้าวกับผู้เขียนและเพื่อนคนอื่น

โนเย็นวันศุกร์ที่จะถึง เพราะไม่ได้เจอกันนานแล้ว เช้าวันพฤหัสบดี ขณะที่คุณเขียนอยู่อยู่กับงานกองใหญ่บนโต๊ะ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นพร้อมเสียงหญิงสาวที่แนะนำตัวเองว่าเป็นแฟนของเพื่อนผู้เขียน น้ำเสียงปนสะอื้นบอกเล่าว่า เพื่อนของผู้เขียนเสียชีวิตแล้วเมื่อคืนนี้ ผู้เขียนแทบไม่เชื่อหูตัวเองเลยในเวลานั้น เพราะเพิ่งคุยโทรศัพท์นัดทานข้าวกัน ประกอบกับเพื่อนผู้นี้เป็นคนรูปร่างสูงใหญ่ กาย่าแข็งแรง ไม่เคยเจ็บป่วย อะไรทำให้เขามาจากไป กระทั่งหันหันชั้นนี้ แฟนสาวของเขาเล่าว่า เขาไปเที่ยวที่สถานบันเทิงแห่งหนึ่ง จากนั้นก็ขับรถพาเพื่อน ๆ เพื่อจะไปเที่ยวต่ออีกแถวถนนพระราม ๙ โดยระหว่างทางได้ขับรถซึ่งมากับคู่แข่งอีกคัน ด้วยความเร็วและมีด เขาแซงถนนช่องซ้ายขึ้นมาโดยมองไม่เห็นว่ามีรถลึบล้อจอดอยู่บนไหล่ทาง จึงเกิดอุบัติเหตุจนเสียชีวิตด้วยวัยเพียง ๒๕ ปี! ผู้เขียนวางโทรศัพท์ลงอย่างใจหาย พร้อมกับคิดว่า ความตายไม่เลือกวัยและวันเวลาเลยจริงๆ และด้วยผู้เขียนติดธุระกระชั้นหันบงอย่างในวันนั้น จึงยังไม่ได้ไปงานศพเพื่อนผู้หนึ่งในคืนสวดวันแรก และตั้งใจว่าจะไปในวันรุ่งขึ้น

ตอนค่ำเมื่อผู้เขียนกลับบ้าน คิดจะบอกเรื่องนี้ให้คุณแม่ได้ทราบ ยังไม่ทันได้เล่าเรื่อง คุณแม่ผู้เขียนก็เล่าเหตุประหลาดขึ้นก่อนว่า เมื่อตอนสัก ๖ โมงเย็น เผลอหลับไปทั้งที่ไม่เคยหลับในช่วงเวลาดังกล่าว ครึ่งหลับครึ่งตื่นเหมือนฝันว่าได้พบกับวัยรุ่นชาย รูปร่างสูงใหญ่ หน้าตาดี ผิวเข้มคนหนึ่ง เข้ามานั่งก้มหน้าพิงพิงบสวัสดิ์ที่ทาน พร้อมกับพูดว่าเป็นเพื่อนกับผู้เขียน และมาขอพบผู้เขียน คุณแม่จึงตอบว่าไปทำงานยังไม่กลับเลย ชายผู้นั้นพูดต่อว่า ต้องการเจอกับผู้เขียนเพราะมีนัดกันไว้ จากนั้นคุณแม่ก็สะดุ้งตื่นและรู้สึกแปลกๆทันที ผู้เขียนฟังเรื่องราวของท่านจบ จึงเดินเข้าบ้านเพื่อหารูปของเพื่อนผู้เขียนให้ท่านดู ว่าใกล้เคียงกับคนที่ท่านฝันเห็นหรือไม่ เมื่อคุณแม่เห็นรูป ท่านบอกว่ามีลักษณะใกล้เคียงกันมาก (แต่หน้าตาเห็นไม่ชัด เพราะเขาก้มหน้าคุยกับคุณแม่) ผู้เขียนรู้สึกเองในเวลานั้นว่าเพื่อนคงมาตามให้ไปงานสวดของเขาวินแรกนั่นเอง ผู้เขียนจึงจุดธูป ๑ ดอก บอกกล่าวเขาวัดติดธุระ แล้วพรุ่งนี้จะไป ในคำคืนนั้นเสียงสุนัขหอนเป็นช่วงๆ ตลอด ไม่ใช่ผู้เขียนคนเดียวที่ได้ยิน คุณแม่ของผู้เขียน ซึ่งเป็นคนที่เขานอนติด ก็ได้ยินด้วยตลอด

วันรุ่งขึ้นในตอนเย็น ผู้เขียนและเพื่อนๆ อีกหลายคนก็มารวมตัวกันอยู่ที่งานศพของเพื่อนชายผู้นี้ได้สนทนากับครอบครัวของเขาในเรื่องราวต่างๆ ซึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสสนทนากับแฟนสาวของเขาด้วย

เธอได้ตัดพ้อถึงความเจ้าชู้ของเพื่อนชายคนนี้ พร้อมกับชี้มือไปยังเก้าอี้แถวหน้า ซึ่งมีหญิงสาวหน้าตาดีนั่งเรียงกัน ทั้งร้องไห้บ้าง หน้าเศร้าบ้าง ตาแดงบ้างอยู่หลายคน เธอบอกว่าถ้าเพื่อนผู้เขียนยังมีชีวิตอยู่ คงได้คิดบัญชีกันแน่ เพราะเธอไม่รู้เรื่องนี้มาก่อนเลย ผู้เขียนจึงปลอบเธอว่า อโหสิกรรมให้เขาไปเถอะ ถึงอย่างไรเขาก็จากโลกนี้ไปแล้ว อย่ามีอะไรติดค้างต่อกันอีกเลย เธอรับคำผู้เขียน พร้อมกับยิ้มเศร้าๆ

กลับจากงานสวดศพเพื่อนในคืนนั้น คุณแม่ของผู้เขียนพูดเปรยๆ ว่าเหมือนมีกลิ่นอะไรลอยอยู่รอบๆ บ้าน ผู้เขียนเดาว่าเพื่อนคงตามมาส่งที่บ้าน แต่ก็ไม่ได้อะไรมาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เวลามาผ่านไปประมาณ ๓ สัปดาห์ คืนหนึ่งผู้เขียนฝันไปว่า ได้เจอกับเพื่อนชายผู้นี้ หน้าตาดูไม่สบายใจและวิตกกังวลมาก ความรู้สึกตอนนั้นไม่ได้กลัวเขาเลย แต่มองดูเขาอย่างพิจารณาตลอด เห็นหน้าตารูปร่างชัดเจน ลักษณะท่าทางของเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเลย ยังดูเหมือนตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ทุกอย่าง เรียบประจันหน้ากัน ในขณะที่ผู้เขียนมองเขาอย่างไม่วางตานั่น เขาเป็นฝ่ายพูดขึ้นก่อนว่า “ช่วยอะไรเราหน่อยได้มั๊ย” ผู้เขียนจึงถามว่า “มีอะไรหรือ ดูท่าทางไม่สบายใจมากนะ” เขาตอบว่า “กลุ่มใจนะซี เจ้าที่บ้านเราแรงมาก ลูไม่ไหวเลย เขาไม่ยอมให้เราเข้าบ้าน เราคิดถึงบ้านมาก เธอช่วยบอกที่บ้านเราหน่อยนะ ให้จุดธูปที่ศาลพระภูมิ บอกกล่าวท่าน ขอให้เราเข้าบ้านได้ที่นะ” ในความฝันนั้นผู้เขียนจำได้ว่าไม่ได้ตอบรับคำขอร้องของเพื่อนเลย เมื่อตื่นขึ้นมาก็รู้สึกงงๆ จึงนำมาพิจารณาอยู่ว่าจะอย่างไรกับเรื่องนี้ดี กล่าวเมื่อทำตามที่เพื่อนขอร้องในฝันแล้วคนอื่นจะมองเราว่าบ้าแน่ๆ ที่เชื่อกับเรื่องความฝันเอามาเป็นจริงเป็นจังไปได้ และนี่เป็นเหตุการณ์ครั้งแรกที่ได้พบกับเพื่อนในอีกมิติหนึ่ง

แต่ในที่สุดด้วยความสงสารเพื่อนและอยากช่วยเขา และผู้เขียนก็มีความเชื่อว่าเขาได้มาหาผู้เขียนจริงในฝัน จึงได้โทรศัพท์ไปหาคุณแม่ของเขา โดยออกตัวกับท่านก่อนว่ามีเรื่องจะปรึกษาท่าน แล้วแต่ท่านจะพิจารณาเห็นสมควรอย่างไร หลังจากเล่าเรื่องให้ท่านฟังจนจบ คุณแม่เพื่อนหัวเราะและกล่าวในทันทีว่า ท่านเชื่อสิ่งที่ผู้เขียนเล่าทุกอย่าง และผู้เขียนไม่ใช่คนแรกที่โทรศัพท์มาหา เพื่อบอกเรื่องราวนี้กับท่าน แต่เป็นคนี่ ๓ แล้วที่โทรศัพท์มาบอกข้อมูลเดียวกันนี้ ซึ่งตรงกับ ๒ คนก่อนหน้านี้ทุกอย่าง! ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เขียนประหลาดใจเป็นที่สุด ที่จิตวิญญาณของเพื่อนสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ได้ในคราวเดียวกันถึง ๓ คน เหตุการณ์ครั้งนี้ยังทำให้ผู้เขียนเชื่ออย่างสนิทใจว่า **“ชีวิตหลังความตายมีจริง”**

ด้วยความที่ผู้เขียนเป็นคนชอบทำบุญและถวายสังฆทานที่วัดอยู่เป็นประจำทุกเดือน ผู้เขียนไม่เคยลืมที่จะอุทิศส่วนกุศลไปให้เพื่อนผู้ที่อยู่เสมอ โดยจะเอ่ยชื่อเขาทุกครั้ง ไม่นานนักเขาก็มาหาผู้เขียนในฝันอีกเช่นเคย จำได้ว่าผู้เขียนถามเขาขึ้นก่อนว่า “เธอเป็นอย่างไรบ้าง เราทำบุญไปให้ได้รับบ้างมั๊ย” เขายิ้มน้อยๆ พร้อมกับทำหน้าแหยๆ ตอบมาว่า “ก็ได้อยู่นะ แต่กินไม่ค่อยอิมเลย” ในเวลานั้นผู้เขียนรู้สึกว่ ตนเองยังเป็นผู้ต้องปัญญาอยู่ มาก จึงเก็บเรื่องนี้ไปปรึกษาอาจารย์ที่ผู้เขียนนับถือ ว่าเพื่อนหมายความว่าอะไร ท่านหัวเราะแล้วตอบว่า “คุณเอาอะไรไปถวายพระล่ะ และเวลาอุทิศส่วนกุศลนะ คุณให้ใครบ้าง” ผู้เขียนถึงบางอ้อทันทีว่า เราได้แต่นำถังพลาสติกสี่เหลี่ยมที่บรรจุอาหารแห้งสำเร็จรูปและของใช้อื่นๆ ไปถวายสังฆทาน และเวลาอุทิศส่วนกุศล ก็อุทิศให้กับดวงวิญญาณหลายๆ ดวงพร้อมกันด้วย ท่านอาจารย์จึงเมตตาอธิบายให้ฟังว่า **ถึงเหลือๆ ที่คุณหิ้วไปนะเป็นบริวารนะ ส่วนสังฆทานแท้ๆ นั้นคือแค่ข้าว ๑ ช้อน น้ำ ๑ คำ ก็ถือว่าใช่แล้ว** ผู้เขียนจึงเริ่มเข้าใจความหมายของการทำสังฆทานตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ว่าเราควรมีอาหารคาวหวานถวายไปด้วยพร้อมบริวารอื่นๆ จึงจะสมบูรณ์แบบที่สุด

ส่วนในเรื่องการอุทิศส่วนกุศลแก่ผู้ตายนั้น ได้เคยศึกษาพบในหนังสือของหลวงพ่อดุสิตดำ ท่านสอนไว้ว่า **หากผู้ตายเพิ่งเสียชีวิตใหม่ๆ เวลาจะอุทิศส่วนกุศลไปให้ ถ้าญาติฉลาด จะต้องอุทิศโดยเฉพาะแต่ผู้ตายผู้เดียวเท่านั้น เขาจึงจะได้รับเต็มที่** คือเราต้องอุทิศเฉพาะเจาะจงไปเลยแต่เพียงผู้เดียว และท่านอาจารย์สนองก็เคยเมตตาอธิบายให้ผู้เขียนฟังในเรื่องนี้ด้วยว่า การแผ่เมตตาและอุทิศบุญกุศลให้ผู้ล่วงลับไปแล้วผู้หนึ่งผู้ใด โดยเอ่ยชื่อนั้นดี เขาจะได้รับผลบุญนั้นมากกว่าการที่เราอุทิศบุญกุศลแบบโดยรวม หรือไม่ได้เจาะจงไปให้เขาเพียงผู้เดียว ท่านเปรียบเทียบบุญกุศลว่าเหมือนเรามีขนมอยู่ชิ้นหนึ่ง ถ้าเรายกขนมนั้นให้ใครเพียงคนเดียว เขาก็จะได้รับไปเต็มที่ ชิ้น แต่ถ้าเราตัดแบ่งขนมเป็นหลายๆ ชิ้น แล้วแจกคนอื่นด้วย ส่วนแบ่งของเขาก็จะน้อยลง จริงอยู่ว่าบุญกุศลนั้นอุทิศได้ไม่มีวันหมด แต่ถ้าเราอุทิศให้ใครคนหนึ่งคนเดียว เขาจะได้รับเต็มที่ ไม่ต้องถูกแบ่งสัดส่วนบุญเหมือนเช่นขนมที่ไม่มีวันหมดก็จริง แต่เรายิ่งแบ่งให้คนมากขึ้นเท่าใด สัดส่วนขนมก็จะขึ้นเล็กลงไปเรื่อยๆ สำหรับผู้รับเท่านั้น เพราะบุญถูกกระจายส่วนออกไป

เมื่อผู้เขียนเข้าใจในสิ่งเหล่านี้มากขึ้น จึงพัฒนารูปแบบการทำบุญกุศลให้ถูกต้องและเหมาะสม (กับกรณีของการอุทิศส่วนกุศลให้ผู้เสียชีวิตใหม่ๆ) การทำสังฆทานแต่ละครั้ง ผู้เขียนก็จะจัดอาหารพร้อมทั้งคาวและหวาน ตลอดจนผลไม้และบริวารทั้งหลาย พร้อมกับอุทิศส่วนกุศลเฉพาะเจาะจงไปที่เพื่อนผู้หนึ่งคนเดียว เพื่อให้เขาได้รับกุศลเต็มที่ ไม่นานนัก เขาก็มาปรากฏตัวในนิมิตฝันของผู้เขียนอีก ครั้งนี้เขายิ้มอย่างอารมณ์ดีบอกว่า

“ขอบใจ” และไม่พูดอะไรอีก นอกจากตบที่ท้องเบาๆ ทำนองว่าอิมสบายดี (ผู้เขียนแปลความหมายเอง)

ในช่วงเวลาผ่านไป ๔-๕ ปี หลังจากผู้เขียนมีครอบครัว แต่วิญญาณของเพื่อนคนนี้ก็ยังคงวนเวียนมาเยี่ยมเยียนในความฝันอยู่เรื่อยๆ แต่ไม่มีเหตุอะไรเป็นพิเศษ เหมือนแค่มองกัน แล้วคิดถึงก็แวะมาเยี่ยมเยียนกันทำนองนั้น จนกระทั่งวันหนึ่ง เพื่อนชายคนนี้ก็มาปรากฏตัวในความฝันอีกครั้ง ครั่งนี้ไม่เหมือนทุกครั้ง เขายิ้มและมีสีหน้าจริงจัง เดินตรงมาหาผู้เขียนที่ยืนมองอยู่ พร้อมกับพูดว่า “เราขอไปเกิดเป็นลูกเธอ นะ จะให้เรามั๊ยล่ะ” ทำที่และน่าเสียดายที่พูดจริงจัง ทำให้ผู้เขียนค่อนข้างตกใจและรู้สึกได้ว่าเขาขอจริงแน่ๆ จึงยกมือขึ้นผลักหน้าอกของเขาให้ออกไป เพราะเขาพยายามเดินเข้ามาหาจนจะถึงตัวผู้เขียน จึงได้พูดเสียงดูๆ ไปว่า “อย่าเข้ามานะ เราไม่อยากได้คนแบบเธอเป็นลูกหรอก เราต้องปวดหัวมากแน่ๆ” เขาหยุดยืนฟัง ยิ้มน้อยๆ ไม่พูดอะไร แต่สีหน้าผิดหวังทีเดียว

หลังจากนั้นเขาก็หายไปนานมากๆ นานจนแปลกใจ ผู้เขียนยังเคยคิดเองเล่นๆ ว่าเขาคงน้อยใจที่เป็นเพื่อนสนิทกันแท้ๆ ทำไม่ถึงไม่ยอมให้เขามาเกิดเป็นลูกเรา แต่คิดว่าเขาคงรู้คำตอบได้ดีที่สุด จวบจนนับเวลาได้ประมาณ ๗-๘ ปี หลังจากที่เขาเสียชีวิตลง ผู้เขียนและเขาได้พบกันเป็นครั้งสุดท้ายในรูปแบบเดิมที่เขามาหาคือ ฝันเห็นเขาในลักษณะที่เดินผ่านหน้าในระยะไกลๆ เขายิ้มพร้อมทั้งโบกมืออำลาแล้วพูดว่า “เฮ้ย ไปนะเพื่อน” โดยที่ผู้เขียนยังไม่ทันจะได้ถามอะไรแม้แต่คำเดียว นับจากวันนั้นจนถึงวันนี้ ผู้เขียนไม่เคยได้พบกับเพื่อนชายผู้นี้อีกเลยแม้แต่ครั้งเดียว ! ... ไปดีเถิดนะ เพื่อน

เหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาให้ได้สัมผัสเหล่านี้ ทำให้ผู้เขียนเชื่อได้อย่างสนิทใจว่าชีวิตหลังความตายมีอยู่จริง หลังจากตายเราก็ยังเหลือจิตวิญญาณได้รับทุกเวทนา+สุขเวทนาอยู่ไม่ต่างจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ และบุญกุศลที่เราสั่งสมไว้ในขณะที่มีชีวิตอยู่ จะนำมาซึ่งสุขเวทนาให้เราสัมผัสได้ ตรงกันข้ามกับบาปอกุศล ที่จะนำทุกข์เวทนามาสู่เราเช่นกัน เพราะฉะนั้น จึงมีใช้ “ตายแล้วสูญ”

บางครั้งสิ่งที่พิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ไม่ได้ มิได้หมายความว่า สิ่งนั้นไม่มีอยู่จริง เพราะวิทยาศาสตร์ทางโลกนั้นยังมีความล้าหลังอยู่มาก ถ้าจะเทียบขึ้นกับความละเอียดอย่างเหนือชั้นของจิตวิญญาณ และวิทยาศาสตร์ทางโลกก็ยังก้าวไปไม่ถึงในอีกมิติหนึ่งต่างหาก จึงยังพิสูจน์ทราบไม่ได้ในเรื่องนี้ให้ได้เห็นเป็นรูปธรรม สำหรับมนุษย์เรา และหนทางที่เราจะสามารถค้นพบความจริงอันเป็นสัจธรรมเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายได้นั้น ก็ต้องพิสูจน์ทราบด้วยจิตวิญญาณของตัวเองเท่านั้น คือใช้จิตพิสูจน์จิตด้วยกันเท่านั้น

จึงจะพอสมน้ำสมเนื้อกันที่สุด แต่ก็ต้องเป็นจิตที่ได้รับการพัฒนาแล้วเท่านั้น จึงจะมีความสามารถและศักยภาพในการพิสูจน์ทราบ และรับรู้เรื่องราวเหล่านี้ได้ด้วยตัวของเราเอง ซึ่งผู้รู้ครูบาอาจารย์หลายๆ ท่านก็ได้แนะแนวทางการพัฒนาจิตไว้ให้เป็นอย่างดีแล้ว

หากท่านยังมีความสงสัยในเรื่องนี้ ควรเปิดโอกาสให้จิตวิญญาณของท่านได้รับการพัฒนาเสียก่อน ผลที่ได้มีมากกว่าเสีย นอกจากจะทำให้เกิด “ปัญญา” รู้แจ้งแล้ว ยังเป็นโอกาสให้ได้สิ่งสมบุญบารมี อันเป็นกุศลสูงสุดของชีวิต จากการฝึกปฏิบัติทางจิตอีกด้วย แต่ข้อควรระวัง คือ **อย่าปฏิบัติเพราะความอยากรู้อยากเห็นเป็นพื้นฐานขณะฝึกจิต** เพราะผิดแนวทาง นอกจากจะไม่ทำให้เกิดปัญญารู้ตามจริงแล้ว ยังเป็นการเพิ่มพูนสิ่งสมกิเลสให้กับจิตอีกด้วย ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาจิตให้ดีมีความเข้าใจจริงๆ เสียก่อนจากท่านผู้รู้ครูอาจารย์ทั้งหลาย เมื่อท่านปฏิบัติได้ถูกแนวทางแล้ว “ปัญญา” จะเกิดตามมา ความคมชัดของปัญญาที่ได้ในแต่ละบุคคล จะไขข้อข้องใจ และแสดงัจฉธรรมให้ท่านได้เห็นอย่างชัดเจนในที่สุด สมดังคำว่า **“ปัจฉัตตัง”**

อาณิสต์ผลบุญกุศลใดอันเกิดจากประสบการณ์ทางวิญญาณของผู้เขียนในครั้งนั้น ขออุทิศผลบุญกุศลเหล่านั้นให้แก่ดวงวิญญาณของเพื่อน... ผู้ที่ทำให้ได้กระจำงัดตัว **“ชีวิตหลังความตาย”** มีจริง ขอให้ดวงวิญญาณของท่านจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด และขอให้สวดติงมูเป็นที่หมายตลอดกาลนานเทอญ

ท่านผู้มีจิตศรัทธา ต้องการร่วมสมทบกองทุนธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม กรุณาบริจาคได้ โดยโอนเข้าบัญชี ดังนี้

- ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณ บัญชีออมทรัพย์
๑. ธนาคารกรุงเทพ สาขาสมุทรปราการ เลขที่ ๑๕๕ - ๗๐๐ - ๘๒๒๒
 ๒. ธนาคารกรุงไทย สาขาสมุทรปราการ เลขที่ ๒๑๕ - ๑๕๑ - ๐๔๓๓
 ๓. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา สาขาสมุทรปราการ เลขที่ ๑๐๐ - ๑๓๙ - ๑๒๓๕
 ๔. ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาถนนศรีสมุทร เลขที่ ๓๓๗ - ๒๒๙ - ๖๐๙๒
 ๕. ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดสมุทรปราการ เลขที่ ๓๖๐ - ๒ - ๓๗๕๐๑ - ๒

Fax รายชื่อผู้บริจาค และไปโอนเงินมาที่ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓

ทำงานอย่างไรจึงจะได้ความสุข

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)

...ความเครียดนี้ กำลังเป็นปัญหาสำคัญของอารยธรรมของมนุษย์ในโลกยุคปัจจุบัน ในสังคมตะวันตกปัจจุบันนี้คนยังมีนิสัยทำงานที่ได้สะสมมาตั้งแต่อดีต ยังติดฝังอยู่ แต่มาในระยะหลังๆ นี้ความใฝ่ในการบริโภคก็มากขึ้น

คนที่มีค่านิยมบริโภคมาก เมื่อต้องทำงานมากก็ยิ่งเครียดมาก โดยเฉพาะคนที่ต้องการผลตอบแทนทางวัตถุ ทำงานไปก็ทำด้วยความกระวนกระวาย เกิดความขัดแย้งในจิตใจ มีความกังวลว่าผลตอบแทนที่เราต้องการจะได้หรือเปล่า จะได้น้อยกว่าที่ตั้งความหวังหรือเปล่า หรือว่าเราอาจจะถูกแย่งผลตอบแทนไป หรือถูกแย่งตำแหน่งฐานะไป

...และปัญหาเหล่านี้รวมทั้งความเครียดนั้น ก็เกิดจากแรงจูงใจประเภทที่หนึ่งที่เราเรียกว่าฉันทะ โดยเฉพาะค่านิยมบริโภคและค่านิยมโก้หรูหร่า ซึ่งกำลังแพร่หลายอยู่ในสังคมของเรา และบางทีก็ถึงกับมองกันว่าเป็นเรื่องที่ดี

ส่วนแรงจูงใจที่ถูกรวม คือทำงานด้วยใจที่ใฝ่สร้างสรรค์ มองงานเป็นโอกาสที่จะได้พัฒนาตน ต้องการพัฒนาประเทศชาติหรือทำประโยชน์แก่สังคม ต้องการผลสำเร็จของงาน หรือทำงานเพื่อจุดหมายของงานแท้ๆ

แม้แต่คนที่ทำงานด้วยแรงจูงใจแบบนี้ก็สามารถมีความเครียดได้ เพราะมีความเร่งรัดอยากจะทำเร็วเกินไป และมีความห่วงกังวล เกรงงานจะไม่เสร็จ จิตใจก็ไม่สบาย จึงมีความเครียดได้เหมือนกัน ต่างแต่ว่าจะเป็นความเครียดที่เบากว่าและประณีตกว่า

เพราะฉะนั้น ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายที่มีแรงจูงใจไม่ดีก็ตาม มีแรงจูงใจที่ดีก็ตาม ก็ยังมี ความเครียดได้ มีปัญหาได้ทั้งนั้น

...ต่อไปก็มาถึงขั้นที่ว่า ทั้งทำงานดีและมีความสุขด้วย ซึ่งจะต้องมีการตั้งทำที่ถูกต้อง และตอนนี้จะเป็นเรื่องของการพัฒนาจิตใจและพัฒนาปัญญาควบคู่ไปกับการทำงาน เมื่อกี้ที่เราเอางานมาพัฒนาชีวิตจิตใจของเราไปด้วย เพื่อเอาชีวิตจิตใจที่ดีไปพัฒนาการทำงาน การทำงานที่จะให้ได้ทั้งผลดีและมีความสุขด้วยนั้น มีอะไรหลายแง่ที่จะต้องพิจารณา

แง่ที่หนึ่งก็อย่างที่ว่าเมื่อกี้คือ ในการที่จะให้เกิดผลดีต่อชีวิตและสังคม เราก็ต้องมีแรงจูงใจที่ถูกต้อง ต้องการจุดหมายของงาน มีฉันทะ มีความใฝ่ดี มีความใฝ่สร้างสรรค์ และพร้อมกับการมีฉันทะนั้น ก็ต้องมีความรู้เท่าทันความจริง

อันนี้เป็นเรื่องของปัญญา รู้เท่าทันความจริง อย่างน้อยรู้เท่าทันว่าสิ่งทั้งหลายเป็นไปตามเหตุปัจจัย เพียงตั้งทำที่ของจิตใจแบบรู้เท่าทันขึ้นมาแค่นี้ เราก็จะเริ่มมีความสุขง่ายขึ้นทันที เราจะมองดูสิ่งต่างๆ ด้วยสายตาที่มองเห็นถูกต้องมากขึ้น

.....ต่อไปแง่ที่สองก็คือ เวลาทำงานเรามักมีความรู้สึกแบ่งแยก หรือแยกตัวเอง ออกไปว่า นี่ตัวเรา นี่ชีวิตของเรา นั่นงาน เราจะต้องทำงานตลอดจนรู้สึกว่างานเป็นเรื่อง เหน็ดเหนื่อย ต้องตรากตรำ ไม่มองว่างานนี้แหละเป็นเนื้อแท้ เป็นเนื้อเป็นตัวของชีวิต

ที่จริงนั้น **งานไม่ใช่สิ่งต่างหากจากชีวิต** งานที่เราบอกว่าเป็นกิจกรรมของชีวิตนั้น ที่จริงมัน**เป็นตัวการดำเนินชีวิตของเราเลยก็เดียว** ในชีวิตของเราที่เป็นไปอยู่นี้ งานนั้นเองคือ**ความเป็นไปของชีวิต** เพราะฉะนั้นการทำงานจึง**เป็นเนื้อหาหรือเนื้อตัวของชีวิต** ของเราเอง

...ต่อไปอีกด้านหนึ่งก็คือ เมื่อเราทำงานไป ไม่ว่าจะมองในความหมายว่าเป็นการพัฒนาตนเองก็ตาม เป็นการทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนหรือของสังคมก็ตาม ในเวลาที่ทำอยู่นั้น สภาพจิตใจอย่างหนึ่งที่ควรเกิดขึ้น ก็คือความร่าเริงบันเทิงใจ ความเบิกบานใจ การทำงานในความหมายบางอย่าง ก็เอื้อต่อการเกิดสภาพจิตอย่างนี้อยู่แล้ว

....ทางพระบอกว่า สภาพจิตที่ดีของคนนั้น ก็คือ

๑. มี **ปราโมทย์** ความร่าเริงเบิกบานใจ

๒. มี **ปีติ** ความอิ่มใจ

๓. มี **ปัสสัทธิ** ความผ่อนคลายหรือสงบเย็น เมื่อผ่อนคลายก็ไม่เครียด ข้อที่สามนี้มีความสำคัญมากในยุคปัจจุบัน เป็นข้อที่จะช่วยแก้ปัญหาสภาพจิต ตามแบบวัฒนธรรมสมัยใหม่ของยุคอุตสาหกรรม พอมีปัสสัทธิแล้ว

๔. มี **ความสุข** จิตใจก็คล่องสบาย แล้วก็

๕. มี **สมาธิ** อยู่ตัว แน่วแน่ แนบสนิท และมั่นคง ไม่วอกแวก ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่หวั่นไหว เรียบ สม่่าเสมอ อยู่กับกิจ อยู่กับงาน เหมือนดั่งกลืนเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับงาน ซึ่งหมายถึงว่าสมาธิในการทำงานก็เกิดขึ้นด้วย

....ถ้าทำงานอย่างนี้ ก็กลายเป็นงานเพื่อธรรมแล้ว และคนอย่างนี้จะไม่ค่อยคำนึงถึงผลตอบแทน ไม่ต้องรอความสุขจากผลตอบแทน คนที่มุ่งผลตอบแทนนั้นต้องรอว่า เมื่อไรเขาได้ผลตอบแทนเป็นเงินเป็นทองแล้ว จึงจะมีความสุขได้ ระหว่างนั้นก็ทุกข์แทบตาย ทำงานด้วยความทุกข์และรอคอยความสุขอยู่เรื่อยไป จะได้หรือไม่ได้ก็ยังไม่แน่นอน ไม่มั่นใจ แต่การปฏิบัติอย่างนี้ ได้ทั้งงาน ได้ทั้งความสุขเสร็จไปในตัว

ที่นี้พอถึงขั้นทำงานอย่างมีความสุขโดยไม่ต้องหวังไม่ต้องหวัง ผลตอบแทนแล้ว เราทำงานไป ชีวิตแต่ละขณะก็จะเป็นความเต็มสมบูรณ์ของชีวิตในทุกขณะนั้นๆ ตอนนี้แหละ จะถึงจุดรวมที่ทุกอย่างมาอยู่ด้วยกัน ทั้งงาน ทั้งชีวิต และความสุข จะสำเร็จในแต่ละขณะ

ตรงนี้แหละเป็นหัวใจสำคัญ ในตอนแรกนั้นเป็นเหมือนว่าเราแยกงาน แยกชีวิต แยกความสุขเป็นส่วนๆ แต่พอถึงตอนนี้ ทำไปทำมา ทุกอย่างมารวมอยู่ด้วยกันทั้งหมด ในขณะเดียว

ตราบไต่ร้ายแยกเป็นส่วนๆ และแยกตามเวลา ตราบนั้นชีวิตจะต้องดิ้นรนคอยหาและหลบหนีสิ่งเหล่านั้นทีละอย่างๆ อยู่ตลอดเวลา คือเป็นชีวิตที่ตามหาวันพรุ่งนี้ ซึ่งไม่มาถึงสักที

แต่ถ้าทำให้เป็นปัจจุบันเสีย ทุกเวลา ก็ครบถ้วนอยู่ด้วยกัน ทุกอย่างก็สมบูรณ์

สภิกาโง

สติและปัญญาทำให้เรามีเสรีภาพที่จะเลือกสุข และหันหลังให้กับความทุกข์ ไข้หรือไม่ว่า อิศรภาพที่แท้คือความสามารถในการอนุญาตให้สิ่งต่างๆ มีอิทธิพลต่อชีวิตของเราได้เพียงใด ความเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ของทรัพย์สิน ของผู้คนรอบตัว รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงในบ้านเมือง ไม่สามารถทำให้เราทุกข์ได้ หากเราเข้าถึงอิสรภาพดังกล่าว แทนที่เราจะมัววิงวอนเรียกร้องให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ถูกใจเรา ไม่ดีกว่าหรือ หากเราพยายามพัฒนาตนบ่มเพาะจิตใจให้เข้าถึงอิสรภาพดังกล่าว ควบคุมไปกับการสร้างสรรค์สิ่งดีงาม ให้เกิดขึ้นแก่ตนเองและสังคม

จากบทความ เป็นสุขในทุกความเปลี่ยนแปลง พระไพศาล วิสาโล

หนทางสู่อริยมรรค

โดย นพ.นิยม เกษจำรัส

ธรรมะเป็นของลำบากและยากมากสำหรับปุถุชน หากรู้สาเหตุของความยากเหล่านั้นอย่างถ่องแท้ ก็จะพยายามแก้และเข้าถึงธรรมะได้อย่างแน่นอนในชาติใดชาติหนึ่งแน่ๆ หากไม่ไปเกิดนอกรมณุษยภูมิเสียก่อน

คนที่จะปฏิบัติธรรมะได้บรรลุมรรคผลนิพพาน จะต้องเป็นคนที่มีบุญวาสนาสูงมากจริงๆ ดังนั้นจะต้องเริ่มสร้างบุญบารมีกันให้มากๆ ด้วยการยอมลำบากอดทน ไม่แสวงหาความสุขสบายใดๆในทางโลก ยอมสละประโยชน์ทุกอย่าง ที่คนเอาแต่แสวงหากันทั้งหมด **ให้มองเห็นว่าทุกสิ่งในโลกนี้ เราเอาอะไรติดตัวไปไม่ได้เลยเมื่อตาย แล้วจึงไม่ต้องมีอะไรที่จะต้องหา**

ทุกคนเกิดมาขณะนี้มี**ผลบุญกรรมจากอดีตมาบีบบังคับเราอยู่** ตัวเราจะเก่งมากเพียงใดก็**สู้คนที่เขงและเก่งไม่ได้** เขาเหล่านั้นมี**พรสวรรค์เป็นบุญวาสนามาส่งเสริม** ให้ชีวิตสำเร็จสุขสูงเด่นกว่าคนอื่น เพราะเขาได้**สร้างบุญบารมีมาในอดีตชาติไว้มาก** เราจะต้อง**ยอมรับว่าผลของงานในชาตินี้ของเรา เกิดจากตัวเราเอง** ผสมกับบุญวาสนาในตัวเราที่เคยสร้างไว้ในอดีต จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ทุกคนจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์นี้ทั้งนั้น **ทั่วทุกคนทั้งโลก**

พวกเราชาวพุทธ **จะต้องหันมาช่วยกันสร้างคนให้มีจิตใจนอบน้อมบูชาเคารพในพระรัตนตรัยกันให้ได้จำนวนมากๆ** หลักการนี้มีอยู่ หากรู้แล้วก็ขอให้ช่วยกันทำ ผู้ใดสร้างคนดีได้ ผู้นั้นก็จะได้บุญกุศลสูงมาก ถ้าเริ่มต้นวันนี้ กว่าจะเห็นผลต้องใช้เวลาานมาก จึงอาจจะทำให้เกิดความท้อแท้ เราจะต้องสร้างลูกของเราให้เป็นคนที่มีคุณธรรมศีลธรรมดี จะต้องเกิดจากความเสียสละของแม่ ต้องเลี้ยงลูกด้วยนมแม่นาน ๖ เดือนขึ้นไป ลูกจึงจะไม่ต้อ แม่จะต้องลงทุนไม่ทำงานนอกบ้าน ต้องหยุดงานที่เคยทำมาอยู่บ้านเพื่อเลี้ยงลูก ธรรมชาติเขากำหนดไว้ เหมือนคำสาปให้สัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนมทุกชนิดต้องเลี้ยงลูกด้วยนมของตนเอง ถ้าผิดไปจากนี้ ลูกจะไม่รักแม่ ลูกจะไม่รู้จักแม่ เมื่อโตขึ้นลูกไม่รักแม่

ลูกก็จะไม่เชื่อคำสั่งสอนของแม่ ลูกจะมีสุขภาพจิตที่เสียไปมาก ผิดจากลูกที่กินนมแม่ราวฟ้ากับดิน การที่ลูกไม่ได้กินนมแม่ จะทำให้เห็นแก่ตัวมาก และซี้โมโห เอาแต่ใจตัวเอง ยิ่งเป็นต้นเหตุของการขาดคุณธรรมศีลธรรม ดังนั้นการสอนคุณธรรมศีลธรรมให้แก่คนที่สุขภาพจิตไม่ดี จะไม่เกิดผลดีใดๆ ขึ้นมาได้เลย เพราะเขาจะดื้อต่อคำสอน นี่คือนต้นเหตุของความยากลำบากในการปฏิบัติธรรมของปุถุชนยุคนี้

เพื่อให้เห็นแจ้ง มีใครบ้างที่ยอมปลุกต้นยางต้นสัก เพื่อเอาไม้ทำไม้ปลูกเรือนให้ลูกหลานได้ใช้กัน เพราะกว่าจะเห็นผลประโยชน์ ตัวคนปลูกจะตายไปก่อน จึงไม่มีใครทำดังนั้น จะมีแม่จำนวนน้อยเหลือเกินที่ลาออกจากงานมาเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ตลอดวัน ทานนานอย่างน้อยหกเดือน โดยอ้างเหตุผลทางเศรษฐกิจ แต่ถ้าคิดให้รอบคอบแล้ว จำนวนเงินที่เป็นรายได้ รวมหกเดือนนี้ไม่มากเลย หากนำมาเทียบกับความเสียหายที่เกิดขึ้น หากลูกของเราคือเกเร ผลาญทั้งเงินและนำความทุกข์มาให้พ่อแม่เมื่อโตขึ้น ที่ประเมินความเสียหายไม่ได้ว่ามากเท่าไร ทุกวันนี้แม่พ่อบ้านให้ลูกไปโรงเรียน ท่านมีความทุกข์ใจมากที่สุด เพราะไม่รู้ว่าลูกจะไปแอบมีพฤติกรรมที่เสียหายใดๆ บ้าง จะเดาคาดการณ์ไม่ได้เลย ได้แต่คิดปลอบใจเข้าข้างตัวเอง ว่าคงไม่เสียหายแต่ที่ไหนได้แหละถูกไปหมดแล้ว ได้แต่นอนเอามือก่ายหน้าผากเท่านั้นเอง

จากประวัติชีวิตของท่านพระอาจารย์หลายท่านๆ ที่มีผู้คนเคารพบูชานับถือมากๆ รวมทั้งคนที่ปฏิบัติธรรมจนได้ขั้นอริยบุคคลทุกคน จะเป็นคนที่รักแม่มากที่สุดนั้น คนที่ไม่รักแม่หรือรักแม่น้อยนิดเดียวคือคนที่เห็นแก่ตัว เมื่อเห็นแก่ตัว มีความอกตัญญูจะเรียนวิชาพุทธศาสนาไม่ได้ผลเลย จะไม่ได้วิชาดาวิทยุ หูทิพย์ จะไม่ได้วิชาเลิกละกิเลสได้แก่ วิปัสสนาญาณทั้ง ๑๖ ประการ ดังนั้นวิชาของพระพุทธเจ้า จึงเป็นวิชาที่ไม่เหมือนวิชาในมหาวิทยาลัย ซึ่งคนที่เห็นแก่ตัว คนที่อกตัญญูสามารถเรียนได้จนจบหลักสูตร **แต่วิชา ๓ วิชา ๘ อภิญญา ๖ นั้น จะเรียนได้ผล ต้องเป็นคนที่รักแม่มาก รัฐบาลคุณแม่พ่อครูบาอาจารย์ รัฐบาลคุณของแผ่นดินที่ตนเกิด รู้คุณของดิน น้ำ ลม ไฟ พระอาทิตย์ พระศาสนา พระมหากษัตริย์ ผู้ใดรู้บุญคุณมาก ก็เรียนได้จบเร็ว ผู้ใดรู้บุญคุณน้อยก็เรียนจบช้าตามส่วน** นี่คือนเหตุของความยากลำบากในการเข้าสู่หนทางปฏิบัติธรรม ที่จะต้องเข้าใจให้แจ่มแจ้งแล้วช่วยกันแก้ไขที่ต้นเหตุ คืออย่าให้เกิดภาวะการขาดแม่ขึ้นมาในวัยชวบแรกจนถึง ๓ ชวบ

จะต้องเข้าใจจิตวิทยาของมนุษย์พอสมควร ว่าคนทุกคน คิดสิ่งใดเชื่อในสิ่งใด ก็จะมีเจตจำนงแน่วแน่ๆ ถ้าไม่สงสัย นี่คือนกฎของจิตใต้สำนึก ดังนั้นถ้าคิดว่าพระนิพพานอยู่ไกลสุดเอื้อมไม่มีหวังจะเข้าถึงได้ ตนเองก็จะไม่เอาจริงในการปฏิบัติธรรม จะไม่ยอม

ลำบากแบบเอาชีวิตเข้าแลก คือไม่ยอมไปหัดนั่งนอนในกลางป่าตามลำพัง ไม่ยอมอดข้าว อดเย็น ไม่ยอมละทิ้งกามารมณ์ ทั้งวัตถุและกิเลสทั้งปวง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่จะตัดสินว่า เป็นผู้มีบุญวาสนาพอหรือไม่ที่จะได้มรรคผล

คนที่ชอบฟังธรรมะจากทุกทางของสื่อ เกือบทุกคนฟังแล้วก็รู้เข้าใจและจะจำเอาไว้ เป็นสัญญาจำแค่นั้น มีน้อยคนที่จะทำตามได้ สาเหตุมีสามประการคือ ศรัทธายังมีน้อย กิเลสยังมีมาก ผลของกรรมทางบาปยังบิบบิ้น จูงใจให้ไม่อดทนและไม่เอาจริง ไม่ยอมลำบาก ไม่ยอมลดฐานะลงมาติดดิน ซึ่งจำเป็นมากจะต้องถ่อมตัวลงมาติดดิน กินนอนอยู่กับดิน จึงจะได้วิชาของพระพุทธเจ้า ถ้าไม่จริงพระพุทธองค์จะบัญญัติขุดงควัตรไว้ทำไม เห็นความยากลำบากของการเข้าสู่อริยมรรคหรือยัง

ดังนั้น สุขภาพจิตเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการปฏิบัติธรรมเพื่อมรรคผล ซึ่งไม่ค่อยมี วิทยากรทางธรรมะผู้ใดเน้นเรื่องนี้มากเท่าใดเลย ในฐานะที่เป็นแพทย์ได้ปฏิบัติธรรมมานาน ขอเน้นว่าสุขภาพจิตดี จะทำให้เป็นคนที่ไม่เครียด เมื่อไม่เครียดจิตก็จะสงบได้ง่าย หัดเข้าสมาธิได้เร็ว ความเห็นแก่ตัวก็มีไม่มาก ความเมตตาจะมีสูง ความโลภก็น้อย โทสะก็น้อย ส่วนโมหะนั้นขึ้นอยู่กับกรรมเวรที่ติดตัวมาแต่เด็กๆ ก่อนเกิดและหลังเกิดว่ามีโชคดี หรือร้ายประการใด ที่มาเกิดในห้องแม่ที่มีอารมณ์ดีหรืออารมณ์ร้าย ได้รับการเลี้ยงดู ด้วยนมแม่หรือนมขวด ได้รับการชားชาดแม่หรือเปล่า แม่ต้องทิ้งลูกให้คนอื่นเลี้ยงดูแทน ยาวนานหลายเดือนหลายปีหรือเปล่า สิ่งแวดล้อมของคนอื่นๆ ในครอบครัวมีนิสัยรักเด็ก หรือชอบรังแกเด็ก หรือว่าเด็กเติบโตมาจากชีวิตในสถานี่รับเลี้ยงเด็ก เติบโตขึ้นมาใน ภาวะอารมณ์ที่โหยหิวหาความรักจากแม่ หรือโซคร้ายที่เกิดมาในห้องแม่ที่เห็นแก่ตัว เพราะเศรษฐกิจบีบบังคับ ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของปัญญาที่จะคิดออก ยอมรับหรือไม่ยอมรับ หากรับรู้แต่ทำตามไม่ได้ก็ไร้ผล นี่แหละคือปัญหาของการเผยแผ่ธรรมะขององค์สัมมาสัม พุทธเจ้าซึ่งพระพุทธองค์ได้ทำนายไว้หมดแล้ว ว่าจะต้องตกต่ำลงเรื่อยๆ จนสูญสิ้นไปในที่สุดเมื่อครบห้าพันปี หากผู้มีใจกุศลเคารพบูชาในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่าง แท้จากใจจริง รู้ความจริงถึงเหตุแห่งความสูญสิ้นว่าเป็นดังที่บรรยายมาเช่นนี้ ก็จะต้อง ช่วยกันแก้ที่ต้นเหตุ ถึงแม้ว่าจะได้ผลช้ามาก ในคนรุ่นใหม่ที่เกิดใหม่หากได้รับการ เลี้ยงดูจากน่านนมแม่เท่านั้น จึงจะเป็นคู่สืบพระพุทธศาสนาต่อไปได้ ต้องขออภัยบางท่าน ที่ไม่เห็นด้วย โดยขอแก้ตัวว่า มีเด็กบางคนเขาเกิดมาขาดแม่ แต่บุญวาสนาของเด็กมี มากเป็นพิเศษ จึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่บรรยายมาแต่ก็จะพบจำนวน ๑ ในพันเท่านั้นเอง จง ช่วยกันเผยแผ่ความรู้นี้ให้กว้างขวางเข้าไปในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาด้วย จึงจะสำเร็จ

แสงธรรมสว่างไสว...

ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

งานแสดงธรรม - ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๑๕ ของชมรม กัลยาณธรรม ที่จัดขึ้นในวันอาทิตย์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ผ่านไปอย่างงดงาม ยังคงความประทับใจ อยู่ในความทรงจำของสาธุชนผู้ใญ่บุญทั้งหลาย ให้ได้กล่าวขวัญถึง อย่างไม่รู้ลืม

แต่ละท่านที่ได้มีส่วนร่วมในงาน ไม่ว่าจะเจ้าภาพ ทีมอาสาสมัครธรรมะบริกร และผู้เข้าฟังธรรมทั้งหลาย รวมเกือบ ๕,๐๐๐ คน คงมีแง่มุมความทรงจำที่แตกต่างหลากหลาย จะว่าไป งานใหญ่ขนาดนี้ที่มีผู้คนชื่นชมกล่าวขวัญถึง ก็ใช้ว่าจะแลงมาด้วยความราบรื่นสวยหรูทุกอย่าง แต่ปัญหา อุปสรรค ความขัดข้องต่างๆ ก็ล้วนเป็นส่วนสำคัญ และเป็นครูคนสำคัญ ที่จะสอนใจพวกเราให้รู้จักปล่อยวางจากความยึดติดถือมั่น และเราก็ไม่รังเกียจที่สิ่งเหล่านี้ก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสำเร็จอันงดงาม เพียงแต่ขอให้ถอดถอน ความเป็นตัวกู้อย่างถอนรากถอนโคน ฝึกดวงตาต่างๆ ใจเป็นกลาง ทุกอย่างก็ไม่ได้เป็นอะไรของใคร ทุกสิ่งทุกอย่างขอฝากไว้เป็นสมบัติของพระศาสนา และแผ่นดินไทยอันเป็นที่รักของเรา

ทีมงานจัดดอกไม้เจ้าเก่าแต่ศรัทธาแรง นำทีมโดย พี่รัตนจากวัดปวิवास ภายใต้การสนับสนุนงบประมาณของพี่สมจิตต์ ครอบงมคลกุล และครอบครัว เหมือนเดิม เริ่มงานจัดดอกไม้กันตั้งแต่บ่ายวันศุกร์ บรรจงประดิษฐ์ นิรมิตเวทีสวรรค์ ให้กลายเป็นธรรมสภาอันงดงามวิจิตรบรรจง มีทีมงานอาสาสมัครมาช่วยหลายราย น้องเจเจ นำลูกป่าน้ำจากปากน้ำไปสมทบด้วย แต่กว่าจะแล้ว

เสร็จก็ล่องไปเย็นวันเสาร์ ขอปรบมือดังๆ ให้กับความงดงามของเวทีธรรมแห่งนี้จากใจอันงดงามของท่าน

ทีมอาหารโรงทานของ**พี่ยังและพี่ดาว** ก็เริ่มงานกันก่อนใคร ทีมพี่ดาวเดินทางจากอยุธยาแดนคนดีมาอนค่างคืนวันเสาร์ เพื่อเตรียมหุงข้าวต้มแต่ตี ๓ วันอาทิตย์ งานนี้ไต่ยืนว่าหมดข้าวไปเกือบ ๔ กระสอบ ส่วนทีมพี่ยังก็เข้ามาถึงธรรมศาสตร์ตั้งแต่ตี ๓ แต่กว่ายามจะยอมให้เข้าประตูก็ปาไปเกือบตี ๔ ทั้งที่ประสานงานกันไว้ล่วงหน้าแล้วเป็นอย่างดี กราบขออภัยทีมงานไว้ ณ ที่นี้ แต่ก็ยังดี ที่พี่ยังมีทีมพี่ดาวมาเสริมทัพ เมื่อรวมกับพลังศรัทธาของพี่น้องกัลยาณธรรม ที่ร่วมกันเป็นเจ้าของภัตตาหารมาเสริมบริการที่โรงทานทุกอย่างก็เรียบร้อยโรงเรียนยัง นัยว่า ครั้งต่อไปเราอาจจะเลิกใช้คู่มืออาหาร พัฒนาเป็นโรงทานอย่างเต็มรูปแบบ และเป็นผู้ให้อย่างไร้เงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้นต่อไป

การจัดเตรียมความพร้อมของสถานที่ในวันเสาร์ ผ่านไปอย่างซาบซึ้งตรึงใจ ยิ่งช่วงเย็นยิ่งนับตัวคนได้ แต่ละคนเหงื่อท่วมตัว ชอบคุณ**พี่ต่าย พี่เลิศ พี่อาทิตย์ และน้องฮง** คีย์แมนทีมโยธา แต่ละคนเหน็ดเหนื่อยเมื่อย่ำเท้าจะเอาขาเขavnคอบไปตามๆ กัน แต่ด้วยพลังศรัทธา พร้อมที่จะอุทิศหยาดเหงื่อแรงกายแรงใจ เพื่อรับใช้พระศาสนา และมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่เพื่อนพุทธศาสนิกชน ก็ไม่มีใครถอย ด้วยพลังแห่งความสามัคคี จากเข้าตู่จรดเวลาค่ำ เราจึงพอจะพูดได้ว่า พร้อมแล้วที่จะต้อนรับทุกท่าน เข้าสู่งานแสดงธรรมครั้งที่ ๑๕

เข้าสู่วันงาน ตีห้าเศษก็เห็นทีมต้อนรับ นำโดย**คุณหมวยและคุณแอนนี่** นางทวารประจำชมรมกัลยาณธรรม พร้อมทีมเสริมจาก**คุณดวง** ประจำอยู่หน้าประตูมหาวิทยาลัย จราจรทำหน้าที่แข็งขัน เพราะวันนี้มีงานวิ่งการกุศล มาตั้งแถวปล่อยตัวบริเวณหน้ามหาวิทยาลัย ทำให้จราจรเกิดจลาจลนิดหน่อย บางท่านมาสาย ก็อาจถูกระงับบางเส้นทางจราจร บางคนต้องลงรถเดินมา นั่งมอเตอร์ไซด์มา เพื่อมาให้ทันเวลาลงทะเบียนตามระเบียบของชมรมฯ ถือเป็นที่ยืนยันความศรัทธา ฝ่าฟันอุปสรรคปัญหาต่างๆ ได้ในที่สุด

แม้วันนี้**คุณชนก** ผู้ประสานงานการลงทะเบียนติดภารกิจ ไม่ได้มาร่วมงาน แต่ฝ่ายทะเบียนก็ยังมีแม่ทัพใหญ่คือ **คุณณรงค์ฤทธิ์และคุณรัตนา และคุณณัฐมิ** ช่วยกันรับส่งประสานงานร่วมกับ**ทีมนางฟ้า** (ลงทะเบียนแขกรับเชิญ) อันประกอบด้วย**คุณก้อย คุณน้อย คุณนิษฐ์ และคุณเอ** หมูคนงามใจกุศลทั้งหลาย ของแจกในช่วงเช้าที่ล้นมาจากลุงของขวัญ มีถึง ๗ ชั้น ที่ต้องแจกตอนลงทะเบียน ทีมงานลงทะเบียนบ่นอูป ต้องเรียกน้องๆ ทีมอำนวยความสะดวกมาช่วยจัดเตรียม พร้อมกำลังสนับสนุนจากทีมสบายใจ นำโดย**พี่สุกัญญา** ศรัทธาแรง คอยให้ข้อมูล คอยชี้แจง ผู้ลงทะเบียนในช่วงเช้า รวมกับแขกรับเชิญ ประมาณ

๔,๕๐๐ คน ซึ่งในช่วงสายและเที่ยงก็มีมาเพิ่มอีก จึงสรุปรวมยอดลงทะเบียนวันนี้ที่ประมาณ ๔,๖๐๐ กว่าคน ขอปรบมือดังๆ ให้ความทุ่มเทเสียสละทีมงานทุกท่าน

จุดที่ให้บริการเกี่ยวกับจุดลงทะเบียนก็คือ จุดบริการอาหารเช้า และบริการน้ำดื่ม น้ำชา กาแฟ **คุณชยุ** หัวหน้าทีมบริการน้ำดื่ม ตีรถมาจากนครสวรรค์ตั้งแต่คืนวันศุกร์ วันเสาร์เข้าตู่ก็จัดของจากคลังมาลงที่ธรรมศาสตร์ พอตกค่ำก็นอนค้างบนกองสัมภาระที่จุดบริการน้ำเลย พอเช้ามีดื่กลูกขึ้นจุดเตาแก๊ส เตรียมต้มกาแฟไว้รอญาติธรรม ด้วยความเอาจริงเอาจัง ไว้วางใจได้หายห่วง งานนี้มีน้องๆ **นักเรียนพยาบาล จากวิทยาลัยบรมราชชนก** กรุงเทพฯ มาเสริมทัพบริการน้ำดื่ม ร่วม ๑๐ คน ร่วมกับเพื่อนเก่า**ทีมพี่เลิศ**ที่ฐานจัดงานนี้ **พี่ชยุกับพี่วัน**ก็บริการสบายหายห่วงไป พี่ยังก็ได้รับสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องเสียงจากเจ้านาย ช่วยให้บริการโรงทานโดยภาพรวมราบรื่นขึ้นมาก

ในส่วนบริการองค์กรบรรยาย และจุดฟังธรรมต่างๆ ก็ทำงานกันอย่างเต็มที่ รวมทั้งส่วนบริการภัตตาหารถวายองค์กรบรรยาย และพระสงฆ์ แม่ชี ได้**พี่วีระ**เป็นผู้นำ และ**น้องเปิ้ลน้องหุ่ย** มาช่วยเสริมทีมดูแลองค์กรบรรยาย ทำให้งานมีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง ทีมร้านหนังสือก็ได้**น้องเจเจ**และทีมงานพี่ป้าหน้าอาษาประจำทั้งหลาย เข้าประจำการเต็มอัตราบรรยายภาคศึกษาค้นกุศลสนาม

งานนี้มีรถสุขาเอกชน ให้บริการถึง ๓ คัน มาจอดอยู่ข้างหอประชุมเล็กโดยการประสานงานของ**คุณชยุติ** ทำให้ช่วยแบ่งเบาภาระแห่งความทุกข์ไปได้มาก

ประมาณ ๐๘.๐๐ น. **พระอาจารย์ชาญชัย อธิปญโญ**เดินทางโดยรถตู้บริษัทอมรินทร์ฯ มาถึง ท่านได้ขึ้นเตรียมอุปกรณ์โปรเจ็กเตอร์ประกอบการบรรยาย และในเวลาไล่เลี่ยกัน ท่านประธานในพิธีได้แก่ **ศ.ดร.สุรพล นิตไกรพจน์** ท่านอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และท่านผอ.สำนักเสริมฯ **รศ.ดร.กำพล รุจิวิษณีย์** ก็เดินทางมาถึง เริ่มนับถอยหลังเข้าสู่พิธีเปิดงานตามลำดับ ระบบถ่ายทอดสัญญาณผ่านอินเทอร์เน็ตชัดเจนแจ่มแจ้ง ทั้งเว็บไซต์ชมรมฯ และเว็บไซต์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นประวัติศาสตร์แห่งความสมัครสมานสามัคคีได้มีวันลืม

จบพิธีเปิด ก็ได้ฟังพระธรรมเทศนา **“ภาวนาเพื่อพัฒนา”** จากพระอาจารย์ชาญชัย ช่วงนี้หลวงพ่อดี้น วิโนทโก องค์บรยายองค์ต่อไป พร้อม**พระอาจารย์นวลจันทร์ กิตติปัญญา**และพระติดตามอีก ๓ รูป เดินทางมาถึง และได้มีโอกาสทักทายปฏิสันถารกับพระอาจารย์ชาญชัย ก่อนที่จะขึ้นเวทีด้วย เมื่อแสดงธรรมจบพระอาจารย์ชาญชัย เดินทางกลับร่มอารามทันที เพราะมีคอร์สกรรมฐานที่วัดอยู่ พี่อารีย์จัดภัตตาหารถวายปันโตให้ท่านไปฉันบนรถตู้ ในช่วงแรกท่าน**อาจารย์มนตรี จตุรภัทร** ดูแลช่วงเปิดงานและช่วงพระอาจารย์ชาญชัย อย่างสมบูรณ์แบบ สมภูมิของครู

ในช่วงหลวงพ่อดี้น วิโนทโก เทศน์เรื่อง**ปฏิจสุมปาบท** ได้**พันโทนคร เพ็ญพุ่ม** มาเป็นพิธีกร พระอาจารย์นวลจันทร์ และพระติดตามอีก ๓ รูป ปูอาสนะ นั่งสงบสำรวม อยู่เป็นแถวด้านหลังธรรมาสน์หลวงพ่อดี้น เป็นภาพที่งดงามน่าอนุโมทนา ยิ่งเสียงหลวงพ่อดี้นดัดถ้อยคำ แจ่มแจ้ง ท่วงถึงในและนอกห้องประชุม มี**อาจารย์ประเสริฐ อุทัยเฉลิม**มาช่วยดูแลเรื่องภาพประกอบการบรรยายยิ่งขึ้นจลด้วยตัวเอง เห็นทีมงานลูกศิษย์ ลูกหาหลวงพ่อดี้นและพระอาจารย์นวลจันทร์เนืองแน่น อบอุ่น แลดูน่าประทับใจ

ถึง ๑๑ โมงเช้า **พีวีระ** เริ่มนิมนต์พระสงฆ์และแม่ชีที่มาฟังธรรม เข้าที่ฉันภัตตาหาร ส่วนหลวงพ่อดี้นและคณะสงฆ์บนอาสนะ ล้วนฉันเรียบร้อยแล้วเมื่อเดินทางมาถึง จึงเทศน์ต่อไปจนถึงเวลาพักเที่ยง เคล้าเสียงหัวเราะบันเทิงธรรมของผู้ฟังธรรมอย่างถูกอกถูกใจ ส่วนโรงทานด้านนอก ก็กำลังมือเป็นระวิง เพราะใกล้เวลาพักเที่ยงแล้ว บางคนเจียวไข่ บางคนม้วนกวยเตี่ยวหลอด ลอดช่อง**คุณไก่อ**เจ้าเก่า ได้ข่าวว่าคนแย่งแทบจะเหยียบกันตาย ด้วยความอร่อย ส่วนลูกชิดเผาแก้วก็ไม่น้อยหน้า ได้**คุณพีพรพิมล** จัดเสริมอาหารทั้งคาวหวานร่วมกับพี่ๆ กัลยาณมิตรหลายๆ ท่าน ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

หลังจากรีนเริงบันเทิงธรรมถึงเที่ยงตรง เราก็ให้ทุกท่านได้ยืดเส้นยืดสายออกไปรับอาหารกลางวัน ไม่ว่าจะท่านจะเป็นใคร ก็รับประทานอาหารจากโรงทานเดียวกันหม้อเดียวกันซึ่งให้บริการถึง ๒ จุด ทั้งข้างสนามฟุตบอล และที่โรงทานอาหารจากโรงทานเข้าที่เดิม **พี่ยั้ง**และ**พี่ชยุ** บัญชาการอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง ท่านใดหน้ามีตวิงเวียน ก็แวะใช้บริการที่**พี่ๆ พยาบาลโรงพยาบาลสมุทรปราการ** คอยดูแลสุขภาพให้ทุกท่านในโรงหน้า หอประชุมใหญ่ ใครมีทุกข์ เราก็มีรถสุขาหอมเย็นสะอาด ไว้บริการแต่เช้าจรดเย็น

หลวงพ่อดี้น ท่านอายุ ๗๓ พรรษาแล้ว แต่ดูท่านมีความสุข เดินไปชมลานบอร์ดนินทรศการ ที่ทีมงานบรรจงจัดงดงามประดับสวนดอกไม้ ที่เราประดิษฐ์กันในเย็นวันเสาร์ ก่อนบ่ายโมงครึ่ง **พระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก** เดินทางมาถึง ท่านแวะชมร้านธรรมทานของ**มูลนิธิธมมาโยโคตมี** ที่มี**พี่ต๋อยดารณีน**นำทีม มีอาสาสมัคร หมอพยาบาล เพื่อนประชาชน ชุมรมฯ มาช่วยขาย**ผลิตภัณฑ์ซาโอรี** เข้าจรดเย็น แล้วท่านก็เดินชมทั่วบริเวณงาน ผ่านไปจนถึงลานบอร์ดนินทรศการเช่นกัน

บ่ายโมง ๒๐ นาที ได้เวลาฟังธรรมจาก**ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร** ในหัวข้อ **“ลงทุนข้ามชาติ”** พิธีกรเสียงหวาน **คุณออย-คุณอัชชี เวชยันต์ศฤงคาร** ผ่าฝ่าไม้ลายมือไว้น่าประทับใจ งานนี้มีดารามาร่วมหลายท่าน แต่หาคิวให้ลงยังไม่ได้ ครั้งหน้าคงได้ใช้บริการให้ได้บุญกันถ้วนหน้า

ท่านอาจารย์สนอง บรรยายจบก็ต่อยด้วยช่วงเทศนาธรรม **“ดวงตาเห็นธรรม”** ของพระอาจารย์มิตซูโอะ ทันที หลังจากที่ได้ให้ท่านได้พักผ่อนในห้องพักองค์บรยาย มีบริการนวดเฟ้น เป็นหัวหน้าทีมรับรององค์บรยายคือ**คุณหมู MD** บริษัทชงโควิศวกรรมจำกัด ที่ยกแผงไฟและทีมช่างมาติดตั้งให้แสงสว่างเป็นธรรมทานให้ทีมงาน ขออนุโมทนาในความกรุณาของน้องๆ ชงโควิศวกรรมทุกคน

พิธีกรช่วงสุดท้ายนี้เป็น**น้องยุติกับน้องแนน** น้องทั้งสองของ**เฮียเชษฐ** ผู้ทุ่มเทเสียสละที่ทำหน้าที่พิธีกรได้อย่างน่ารักน่าเอ็นดู พระอาจารย์มิตซูโอะ เทศน์เรื่อง ดวงตาเห็นธรรม เสียงธรรมชัดเจนกังวาน มีพลังถึงจิตถึงใจ ในช่วงนี้**พี่ณรงค์ฤทธิ์ กับคุณภูมิ** เตรียมเรียกประชุมวางแผนเรื่องแจกของที่ระลึกตอนเย็น เรียกหา**คุณหมู คุณเชษฐ คุณหน่ง**ไปร่วมประชุม สรุปได้ว่า การแจกของที่ระลึกเป็นไปอย่างราบรื่นเป็นไปตามแผน มีแบ่งปันให้ทีมงานได้ชื่นบานหัวใจหายเหนื่อยกันถ้วนหน้า ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ ทุกคน

ช่วงท้าย **ประธานชมรมกัลยาณธรรม** คุณหม่อมจุ่มออกมากล่าวขอบคุณ เสียงปรบมือดังกระหึ่มเป็นระยะ ประกอบกับภาพสไลด์โชว์การเตรียมงานในช่วงต่างๆ ที่ผ่านมา สร้างความปลาบปลื้มปีติประทับใจทุกท่านที่ได้ร่วมอยู่ในงานมหากุศลนี้ เป็นประวัติศาสตร์แห่งจิตใจและประวัติศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในโอกาสฉลอง ๗๕ ปี แห่งการสถาปนามหาวิทยาลัยอัครดิลกสิทธ์คู้บ้านคู้เมืองแห่งนี้ พวกเราทั้งหลายขอน้อมถวายบุญกุศลในวันนี้เพื่อเป็นพุทธานุชา น้อมถวายแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และขออุทิศให้แก่ดวงวิญญาณของวีรชนไทย ที่พิทักษ์รักษาแผ่นดินไทยให้คงเอกราชและความสุขสงบเสมอมา และขอประกาศไว้ที่นี้ว่างานของชมรมกัลยาณธรรมหนึ่งเดียวนี้ จะจัดครั้งที่ ๑๖ ต่อไปในวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ที่ มทร.บพิตรพิมุข มหาเมฆ

จบงานแล้วก็หายเหนื่อย เก็บข้าวเก็บของกลับบ้านอย่างสบายใจ ขอขอบคุณทีมงานทุกคนที่ได้สานต่อพลังแห่งศรัทธาให้เกิดกระแสธารแห่งมหากุศลอันนำแสงธรรมสว่างไสว สู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในวันนี้ ขอกราบอภัยในความขาดตกบกพร่องทุกประการ และขออนุโมทนาบุญกับผู้มีบุญทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

สรุปยอดรับงาน ๒๒ พุทธศักราช ๒๕๕๒

๑. ดร.สนอง วรอุไร	รวม	๑๖๗,๙๖๓ บาท
(ท่านอาจารย์ยกให้เป็นทุนของชมรมกัลยาณธรรมทั้งหมด)		
๒. หลวงพ่อเอียน	ถวายรวม	๑๙๒,๙๗๒ บาท
๓. พระอาจารย์ชาญชัย	ถวายรวม	๑๕๑,๘๘๖ บาท
๔. พระอาจารย์มิตซูโอะ	ถวายรวม	๑๕๓,๙๓๔ บาท
ของทำบุญผ้าป่าที่ส่งให้ทางมูลนิธิ		
มายาโคตรมีแล้วนับได้อีก		๒๖๑,๑๓๖ บาท
รวมพระอาจารย์มิตซูโอะรับถวายปัจจัย		
	รวม	๔๐๕,๐๗๐ บาท
๕. ชมรมกัลยาณธรรม	รวม	๑๖๖,๓๔๑ บาท
๖. วัดพระบาทน้ำพุ		๑๕๕,๗๓๐ บาท
กราบอนุโมทนาบุญทุกท่านคะ ขอขอบคุณอย่างสูง		

ภาพแห่งความทรงจำและประทับใจ ๒๒ พุทธศักราช ๒๕๕๒

คณิศรภัทธานพาเซน
ณ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

๗๕ ปี ธรรมศาสตร์
สร้างชาติ สร้างธรรม

๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

